

۱۴

زنجیره‌ی ناگایی

به ره و بانگه وازیکی
راست و ره‌سه‌ن

عه‌لی بایر

به رهو بانگه وازیکی

راست و ره سه ن

علی باپیر

چاپی یه که م

2019 ز

1440 ک

ناوهندی راهیان و گه شه پیدان

ناوهندیكه، له په پیره وی نیو خو ی په سندکراوی
کونگره ی سییه می کومه لی ئیسلامی
کوردستان/عیراق سالی 2015 وهکو یه کیك له
نورگانه فهمیه کانی حزب بریاری له سهر دراوه و
جیگیرکراوه. ئهرکه سهره کییه که ی بریتییه له
گرنگیدان به په ره پیدانی تواناکان و پیگه یاندنی
ئهندامان له بواره جیا جیاکان، و بایه خدان به
بواری روشنبیری و راهیان و گه شه پیدانی
توانسته کانیان، به مه بهستی دروستکردنی کادیر و
سهرکرده ی داهاتوو له کایه ی حزبی و حکومیدا.

www.youtube.com/alibapir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

www.alibapir.net

دەستپىك

برايان و خوشكانى بەرپز!

سەرەتا دەستخۆشى دەكەم لە (ناوەندى راھىيان و گەشە پىدان)،
كە ئەم پرۆژەيان بۆ بەندە پىشنيار کرد، كە ئەم چالاکییەشيان
مەلۇپەكى دیکەپە، دەپخەنە سەر خەرمانى چالاکییەکانى
دیکەيان.

ئەو بابەتە (بەرەو بانگەوازیكى راست و رەسەن)، مەبەستمان
پىی بانگەوازی ئىسلامیەو، سەرەتا دەمەوى ئەو راستیە
رابطەپەنم كە:

ئەم بابەتە، براى دلسۆزتان زۆرى خۆ پىوھ ماندوو کردو، جگە
لە خویندەو و موتالای وردو قوولى چەند رۆژە، راپۆزیشم
لەسەر کردو، ئىستىخارەشم بۆ کردو، دوعا و پارانەو هەم بۆ
کردو، ئومیدم وایە كە ئەو بلىم، ئەو روون بکەمەو، كە

جیڳای ږه زامه نډی خوی په روه رډگار بی، پاشان مایه ی سوودو
که لکی ئیو هس بی^۲.

ئوهی که له م پینج وتاردها دمهوئ پيشکشی ئیوهی بکه م لهو
ده (۱۰) تهوهریه دا، که دواپی ناوونیشانه گانیان دهخینه پروو،
گوشراوو پوخته ی ئهوهیه که من بهراستی دهزانم، به چاکی
دهزانم ئیمه کارو جموجول و چالاکی بانگه وازی خو منی پی
ئه نجام بدهین، گومانی تیدانیه که بانگه وازی ئیسلامی به
هه موو جوړه گانیه وه له هه موو ناسته گانداو، به چه مک و واتای
فراوانی بانگه وازی ئیسلامی، به بزوینه رو داینه موپی
دینداری و مسوئمانه تی داده نری: نه گهر پیغه مبهری خاتمه
موحه ممه د ﷺ دوا ی ئهوهی خوی په روه رډگار به دواندن
(خطاب ی): ﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ﴾ المزمّل، دهی کرده پیغه مبهر

^۱ - بۆ بینینی سهرجه م دهرسه کان سهردانی که نالی تاییه تی بنده بکه ن له
یوتیوب بهو لینکه ی خواره وه:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL۶HuvNeXiFwuQUYJw^MFopopsYAbotiNN>

(نبی)، نه گهر دواتر به دواندن (خطاب)ی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ ﴿١﴾ قُرْ

فَانْذِرِ ﴿٢﴾ المدثر، نه یکردبایه رډه وانه کړاو (رَسُول)، به ته نکید

نهو بانگه وازو په یامه ی خوا به نیمه نه ده گه یشت، چونکه

زانایان ده لاین: پیغه مبهري خاتمه ﷺ خوی پهره وردگار دوی

نوهی به پینج نایه تی سهره تای سوورته ی (العلق) دواندی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَفْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَفَرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾﴾ العلق.

که نه مانه پینج نایه تی سهره تای قورئان بوون، دابه زینه سهر

دلی موباره کی پیغه مبهري ﷺ دوی نه وه، یه کسه سوورته ی

(المزمل) هاته خوار، چونکه پیغه مبهري ﷺ چووو بو مالی و، به

خه ديجه ی خیزانی خوا لی رازی بی، فه رموو: ﴿رَمَلُونِي

رَمَلُونِي} (۲)، واتە: دامپوښن، دامپوښن، له‌رزى لېهات، حاله‌تيكى

نا ئاسايى بۆى روويدا، گوتيشى: له خۆم ترسام، به‌لام ئه‌وه بوو

كه خه‌ديجه خوا لىي رازى بيّت، دلى دايه‌وه، گوتى: {كَلَّا أَبْشِرْ

فَوَاللّٰهِ لَا يُحْزِنُكَ اللَّهُ أَبَدًا وَاللّٰهُ إِنَّكَ لَتَتَّصِلُ الرَّجَمَ، وَتَصْنُقُ

الْحَدِيثَ، وَتَحْمِلُ الْكُلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ

وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ} أخرجه البخاري: ۶۵۸۱، ومسلم:

۴۲۲. واتە: نه‌خېر وه‌للاهی خوا هه‌رفيز تۆ ريسوا ناکات، تۆ

خزمايه‌تى ده‌گه‌يه‌نى و، راستگووى و، ده‌ستبارگرى له

ته‌نگانه‌داو، هاوکارى نه‌دار ده‌که‌ى و، رېزى ميوان ده‌گرى..

کۆمه‌ئېک له سيفه‌ته به‌رزه‌کانى پېغه‌مبه‌رى هه‌لدان ﷺ.

به‌ئى خوا عزوجل به: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمِلُ ۝﴾، موحه‌مه‌دى ﷺ

کرده پېغه‌مبه‌ر (نبى)، به‌لام دوايى ئه‌وه‌بوو كه سه‌ره‌تاي

سووره‌تى (المدثر) دابه‌زى:

(۲) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۴، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۱۶۱، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝۱ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝۲ وَرَبِّكَ فَكْبِّرْ ۝۳ وَثَبَاتَكَ فَطَهِّرْ ۝۴ وَالرُّحْزَ

فَاهْجُرْ ۝۵ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ ۝۶ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝۷﴾ المدثر.

واته: به ناوی خوا به به زهیی به خشنده

ئهی خو له نوینه وه پیچهر! هه ئسه (خه لك) بیدار بکه وه،

پهروه دگارت به گه وه بگره، پۆشاكت چاك رابگره، واز له

گوناوه پیسی بینه وه، به زۆر دیتنه وه منهت له سه ره چاكه كانت

مه كه وه، بۆ پهروه دگارت خۆت رابگره.

به م سه ره تای سوورپی (المدثر) پیغه مبه ره ﷺ وهك ره وانه كراو

(رسول) مولزهم و موكه للهف كرا به وهی كه ئه وهی كه وهك

(نبی) وه ریگرتوه، وهك (رسول) بیگه یه نی، ئنجا ئه گهر

پیغه مبه ره ﷺ وای نه كرده وایه، به دنیایه ئه وه په یامه به

دهستی ئیمه نه ده گه ی، وه دوا ییش ها وه لانی به پزی پیغه مبه ره

ﷺ خوا لییان رازی بی، به تایبەت چوار خەلیفە راشیدەکە،
ئەگەر ئەوانیش وەك پیغەمبەری خاتەمیان نەکردبایەو،
بەردەوام نەبووبان لەسەر گەیاندنی پەيامی خوا، دیسان بلاو
نەدەبوو، هەروەها دواى ئەوانیش جیلی شوینکەوتوووان
(تابعین)، وە شوینکەوتوووانی شوینکەوتوووان، وە هەتا گەشتۆتە
ئێستا.

بەئێ، بانگەواز واتە: بانگکردنی خەلك بۆ لای خواو بۆ لای
ئایین و پەيامی خوا، داینەمۆو بزۆینەری دینداریی و
مسوڵمانەتیە، ئەو دوش ئەركێكە سەردتا پیغەمبەری خاتەم ﷺ
پێی ئەركدار (مكلف) گراوەو، دواى خۆیشی هەموو
ئۆمەتەكەى، بە زۆر بەلگان، بۆ وینە: ئەم ئایەتە موبارەكە كە
دەفەر موی: ﴿قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ
هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ...﴾ (١٩) الأنعام، (خوا بە پیغەمبەر
دەفەر موی): بلی: چ شتێك شایەدی بدات گەورەترە، {چاوەڕێی

وهلامى ئهوان مهكه، بلى: خوا، {ئهگهر خوا شايه دى بدات،
شايه ديه كهى له هى هه موو كهس گه ورتره}، ئنجا بفرموو:
خوا شايه ده، له نيوانى منو ئيوه دا، {كه منى كردوه به
پيغه مبه ر}، ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾، ئهم قورئانه شم بو
رهوانگراوه، خوا شايه ده، كه من پيغه مبه رى خوا به و
رهوانه گراوى خوام، ﴿وَمَنْ بَلَغَ﴾، ئهم قورئانه ﴿لَا تُذِرْكُم بِهِ وَ مَنْ
بَلَغَ﴾، بو ئه وهى ئيوه پى هوشيار بكه مه وه و، هه ركه سيكى
ديكهش كه پى دهگات، هه ركه سيكى ديكهش كه پى دهگات،
به م قورئانه وه هوشيارو، ئاگادارى دهكه مه وه و، ورياي دهكه مه وه،
كه بزاني چيه؟ له كوئوه هاتوه؟ بوچى هاتوه؟ بو كوى دهچى؟
كه واته: وهك زانايان دهلن: ئه مه به لگه يه له سه ر ئه وهى هه ر
كه سيك ئه و په يامه، ئه و قورئانه پى دهگات، ئه و يش وهك
پيغه مبه ر ﷺ مولز مه كه بيگه يه نى به هه موو شيوه گانى
گه ياندن، كه دوايى باسيان دهكه ين.

ههروهه پيغه مبهَر ﷺ دمه رموي: {بَلِّغُو عَنِّي وَلَوْ آيَةً} (٢)،

واته: ئه گهر ئايه تيكيش بئ له منه وه بيگه يه نن،

بو بابه ته كه شم: (به رهو بانگه وازيكي راستو ره سه ن) م وه ك

ناوونيشان هه ئب زاردوه، بويه با ئه م دوو وشه يه تان توژي بو شي

بكه مه وه:

مه به ستم له ره سه ن (أَصِيل)، ئه وه يه كه ئه و بانگه وازه ده بي

بريتي بئ له په يامو بهرنامه ي تيرو ته واوي خوا كه له قورئان و

سوننه تا بهر جه سته يه.

ههروهه مه به ستم له راستبوون (صحيح) ده كه شي ئه وه يه: به

شيويه ك بگه يه نري، كه پر به پيستي واقيع بي و، ئامانج

بيكي، له راستي دا كاري ئيسلامي و، هه موو جموجوليكي

ئيسلامي ده بي هه م راست بي، هه م ره سه ن بي، راست بي، واته:

وه ك له بهر چا وگرتني ئه و واقيعه كه تييدا ئه نجام دهدري، ئه و

(٣) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ٤٩٦.

www.youtube.com/alibapir

ژینگه‌یه، ره‌سه‌نیش بی، واته: شتیك نه‌بی که ره‌گو ریشه‌و

ئه‌سلکی شه‌رعی نه‌بی.

رې خوشکردن

له ده (۱۰) ته ورو له دوو توپي پېنج و تاردا پېشكه شتان بكهين،

به م ناوونيشانانه ي خوارى:

ته ودرى يه كه م: پېناسه ي بانگه واز.

ته ودرى دوو دم: گرنگي و پېگه و حوكمى بانگه واز.

ته ودرى سييه م: پله و پايه ي بانگه وازكاران.

ته ودرى چوار دم: ئامانج و مهبه ستى بانگه واز.

ته ودرى پېنجه م: رېبازى بانگه وازو، شيوازو و ئامرازه گاني.

ته ودرى شه شه م: چه سپاوى رېبازو و ئامانجى بانگه وازو، داهيپان و

تازه گهرى به رده وام له شيوازو و ئامرازه گانيدا.

ته ودرى حه وته م: بنه ما گرنگه گاني بانگه واز.

تەۋەرى ھەشەم: ئاكارو رەۋشە پەسندە بىنەرەتپەكانى

بانگەوازكاران.

تەۋەرى نۆپەم: چەند ھەلەو نەخۇشپپەكى بەشپك لە

بانگەوازكاران.

تەۋەرى دەپەم و كۆتايى: چۆن دەتوانىن بانگەوازيكى راست و

رەسەن بۇ ئىسلام بىكەين؟

تەۋەرى يەكەم

پېئاسەى بانگەواز

بەريزان!

گەلىك جار بۇ ھەندىك لە وشەكان كە لە قورئاندا ھاتوون، يان
لە فەرمايشتى پېغەمبەردا ﷺ چەمك و واتايەكى باوو عورفيان
بۇ دادەتاشين و، قەتيسيان دەكەين لەو چەمك و واتايانەدا كە لە
رۆژگارى ئىمەداو، لەلاى ئىمە باون، بەلام مەرج نيە لە
بەكارھيئانى قورئاندا وابى، يەكى لەوانە ئەم وشەى بانگەواز
(دعوة)ە، بانگەواز ئىمە ھەر واى لى حالىن: مامۇستايەك كە
وتار دەدا (وتارى جومعه) ياخود وتارەكانى دى، ياخود كە لە
بۆنەكانى دىكە قسە بۇ خەلك دەكات، ياخود كەسىك كە دەرس
دەئيتەۋە، يان ئامۇژگارىي خەلك دەكات، ئىمە واى لى حالىن كە
بانگەواز ئەۋدەيە!

به لّام براو خوشکاني به ريز!

وهك دواييش زياتر رووني دهكه مه وه، بانگه وازی ئیسلامی
(الدعوة الإسلامية) هه موو جموجۆل و چالاکیه کانی ئینسان که
ئه نجامیان ددها، به مه بهستی ئه وهی ئایینی خوی پهره درگار
بو خه لک روون بکاته وه، چه مکی بانگه واز هه مووی دهگریته وه،
به لکو جاری وا هه یه کرده وه و ئاکارو هه لویستی ئینسان، ئنجا
کرده وهی کۆمه لایه تییه، هه لویستی سیاسیه، ئاکاری خیزانییه،
زۆر کاریگه رتره له وتاریک، بگره له دهیان وتاریش، بو
بانگکردنی خه لک بو ئیسلام و بهرچاو روونکردنه وهیان له
باره یه وه.

ئایا پیغه مبه ری خاتمه ﷺ ته نیا هه ر به زمانی وتار، ئایینی
پیشانی ئیمه داوه؟ نه خیر، به لکو زیاتر به زمانی کردار، زانیانی
فه رموده ناس ده لێن: فه رمایشته ماته واتیره کان که پیغه مبه ری
خوا ﷺ به زاری موباره کی فه رموونی، هه ندیک ده لێن: ده

(۱۰)ن، هه‌ندیک ده‌ئین: چوار (۴)ن، گرنگ ئه‌وه‌یه له‌و سنووره
دان، هه‌ئیه‌ت هه‌یشن گوتوو‌یه‌نه: زیاترن، به‌لام که ده‌ینه سه‌ر
دیاریکردنیان مشتو م‌پ‌یی زۆر دروست ده‌یی، ئایا ده‌قه‌کانی
سوننه‌ت که به شیوه‌ی ته‌واتوور به ئیمه‌ گه‌یشتون، هه‌ر
ئه‌وه‌ندن؟! نه‌خیر، به‌لام زۆربه‌ی ده‌قه‌کانی سوننه‌ت که به
ته‌واتوور به ئیمه‌ گه‌یشتون، هه‌موویان ده‌قی سوننه‌تی کرده‌یی
(السنة العملية)ن، بۆ وینه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌ر چاوی هاوه‌لان
نویژی کردوه، له‌سه‌ر میمه‌به‌ر، به‌لای که‌مه‌وه دوو جار نویژی
کردوه له‌سه‌ر مینه‌به‌رو، فه‌رموو‌یه‌تی: {صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي
أَصَلِّي} (۴)، واته‌: وه‌ک چۆن بینیتانم نویژم کرد، نویژ بکه‌ن.
ئه‌وه هه‌موویان بینو‌یه‌انه، هه‌روه‌ها که کۆچی کردوه، که
جه‌نگی کردوه، که سه‌ردانی دراوسی‌ی کردوه، که هه‌ئسوکه‌وته
جۆراو جۆره‌کانی کردوون، هه‌موویان به‌ کرده‌وه بوون،
هه‌مووشی پیشاندانی ئیسلام بووه.

(۴) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ۶۳۱.

بۆيە لەسەر داتاوە دەمەوی ئێوەتان عەرز کەم، کە لە راستیی دا

چەمکی بانگەواز زۆر فراوانترە لەوەی کە لە زەمین و میشتکی

زۆربەیی ئێمەدا هەبێت کە پێمان وایه: بریتیه لە وتاردان و دەرس

گۆتەنەو، ئامۆزگاریی کردنی خەڵک چ بە تاک و چ بە کۆ!

ئێستاش وەك چەند نموونەیهك پێنج پێناسان دەخەینەروو:

پێناسەی یەكەم:

ئێبنو تەیمییه گوتوو یهتی: (الدَّعْوَةُ إِلَى اللَّهِ هِيَ الدَّعْوَةُ إِلَى

الإِيمَانِ بِهِ، وَبِمَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُهُ بِتَصْدِيقِهِمْ فِيمَا أَخْبَرُوا بِهِ،
وَذَلِكَ يَتَضَمَّنُ الدَّعْوَةَ إِلَى:

الشَّهَادَتَيْنِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ،
وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَالدَّعْوَةُ إِلَى الْإِيمَانِ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ،
وَرُسُلِهِ، وَالْبَعَثِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْإِيمَانِ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ،
وَالدَّعْوَةُ إِلَى أَنْ يَعْبُدَ الْعَبْدُ رَبَّهُ كَأَنَّهُ يَرَاهُ....

وَكُلُّ مَا أَحَبَّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ وَاجِبٍ وَمُسْتَحَبٍّ مِنْ بَاطِنٍ
وَزَاهِرٍ، فَمِنْ الدَّعْوَةِ إِلَى اللَّهِ: الْأَمْرُ بِهِ، وَكُلُّ مَا أَبْغَضَهُ اللَّهُ

و رَسُوْلُهُ مِنْ بَاطِنٍ وَظَاهِرٍ، فَمِنْ الدَّعْوَةِ إِلَى اللَّهِ: النَّهْيُ عَنْهُ،
وَلَا تَتِمُّ الدَّعْوَةُ إِلَى اللَّهِ إِلَّا بِالدَّعْوَةِ إِلَى أَنْ يُفْعَلَ مَا أَحَبَّهُ اللَّهُ،
وَيُتْرَكَ مَا أَبْغَضَهُ اللَّهُ سَوَاءً، كَانَ مِنَ الْأَقْوَالِ أَوْ الْأَعْمَالِ
الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ^(۵).

که پیّم وایه پیّناسهیهکی زور باشی کردوهو چه مک و واتای
بانگهواز باش پوون دهکاتهوه، دهلی: بانگهواز بو لای خوا بریتیه
له خه لک بانگکردن بو بروا پیّهینانیو، برواهینان بهوهی که
پیّغهمبهردکانی (عليهم الصلاة والسلام) هیناویانه، ئه ویش بهوه
که بهراست بزانی له وهدا که هه والیان پیداوه، ئه وهش ئه م
شانه دهگریته خوئی: ههردوو شایه تمانه کان، {واته: (أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولُ اللَّهِ)} و، بهرپا کردنی
نویژو، زهکاتدانو، پوژوو گرتنی مانگی رهمهزانو، چه جی مالی
خوا، ههروهها بانگهواز کردن بو برواهینان به خواو، به
فریشتهکانیو، به کتیبهکانیو، به پیّغهمبهرانیو، به زیندوو
بوونهوهی دواى مردن، وه برواهینان به قهدهر، خیرو شهپری،

(۵) مجموع الفتاوى: ج ۱۵، ص ۱۵۷ و ۱۶۷.

(واته: ئەوێ که ئێنسان پێی خۆشه و ئەوێ که پێی ناخۆشه)، ههروهها بانگهواز کردن بۆ ئەوێ که بهنده پهروهردگاری خۆی بپهرستێ وەك ببینی، (واته: بانگهوازکردن بۆ تهزگیهێ نهفس و تهسهووفو عیرفانیش)، ههروهها بۆ شتێك که خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ خوشیان ویستوه، چ واجب بێ، چ پهسند بێ، وه چ پهنهان بێ، چ ئاشکرا بێ، له بانگهوازکردنه بۆ لای خوا، که فهرمانی پێ بکری، ههرجی که خواو پیغه مبه ری خواش، رقیان لی ههلبستی، له پهنهان و ئاشکرا، له بانگهوازکردنه بۆ لای خوا، که قهدهغه بکری، بانگهوازیش بۆ لای خوا، تهواو نابێ، مهگهر بهوه که ههرجی خوا فهرزی کردوه، ئەنجام بدری، ههرجی خوا رقی لی ههلبهستی، وازی لی بهیئرێ، چ پهیهوندی به قسانهوه ههبی، چ به کردهوان، کردهوهو قسهکانیش چ پهنهان بن چ ئاشکرا.

که له مه‌وسووعه‌ی: (الإسلامُ کَمَا یَتَجَلَّى فی کِتَابِ الله) (۱) موه

دهیهینین:

(الدَّعْوَةُ هِيَ: إِلَى اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، وَدِينِهِ الْقِيَمَ، وَالْهَدَفُ مِنْهَا هُوَ إِرْجَاعُ النَّاسِ إِلَى رَبِّهِمْ لِلْقِيَامِ بِعِبَادَتِهِ مِنْ خِلَالِ الْإِلتِزَامِ بِشَرِيعَتِهِ، وَالْإِقتِدَاءِ بِنَبِيِّهِ، سَوَاءَ كَانَ ذَلِكَ الْإِرْجَاعُ مِنَ الْكُفْرِ إِلَى الْإِيمَانِ إِبْتِدَاءً، أَوْ مِنَ الْمَعْصِيَةِ إِلَى الطَّاعَةِ، تَوْبَةً وَتَصْحِيحاً، وَقَدْ يَكُونُ الْهَدَفُ مِنَ الدَّعْوَةِ: الْإِسْتِمْرَارُ عَلَى الطَّاعَةِ وَالْإِزْدِيَادِ مِنْهَا، زِيَادَةً فِي الْإِهْتِدَاءِ، وَكُلُّ ذَلِكَ بِالْقَوْلِ وَالْفِعْلِ، أَوِ الْقَالِ وَالْحَالِ).

واته: بانگه‌واز بریتیه له بانگکردنی خه‌ئک بو‌لای خوا تبارک و تعالی و، بو‌لای نایینه‌ریک و راسته‌که‌ی و، ئامانج له بانگه‌واز، بریتیه له گێرانه‌وه‌ی خه‌ئک بو‌لای په‌روه‌ردگاریان، بو‌هه‌ئسان به به‌ندایه‌تی کردنی له‌میانی پابه‌ندیی به شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه‌و،

(۶) الْکِتَابُ الْحَادِیْ عَشَرَ، ج ۹، ص ۲۰۰، الطبعه‌ الثانیة: ۲۰۱۹.

له میانی شوینکەوتنی پیغه مبه ره که یدا ﷺ، ئنجا ئه و
گیرانه وهی خه لکه بو لای خوا، چ له کوفرده بی، بو ئیمان،
(خه لکی نامسو لمان بانگ بکری بو ئیسلام)، چ له گوناھو
تاوانه وه بی بو تاعهت و فه رمان به ری، (وه ک گه رانه وه و
راستکردنه وه)، جاری واش هه یه بانگه واز بو ئه وه یه که ئه و
مرو فه له سه ر ئه و تاعهت و چاکه یه به رده وام بیو، له هیدا یهت و
ته قوا زیاد بکات، هه موو ئه وهش: چ به قسه بی، چ به کرده وه،
یان چ به زمانی وتار بی، چ به زمانی حال.

پیناسه ی سییه م:

ئهمهش پیناسه یه کی کورته، (د. رؤوف شلبي) له کتیبی:
(الدَّعْوَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ فِي الْعَهْدِ الْمَكِّيِّ)^(٧) دا، هیناویه تی، ده لئ:
(الدَّعْوَةُ الْإِسْلَامِيَّةُ: حَرَكَةُ إِحْيَاءِ لِلنِّظَامِ الْإِلَهِيِّ الَّذِي أَنْزَلَهُ
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ الْخَاتَمِ).

واته: بانگه‌وازی ئیسلامی بریتیه له جموجۆلی بووژاندنه‌وهی

سیستمی خوایی که دایه‌زاندۆته سه‌ر پیغه‌مبه‌ری کۆتایی

(موحه‌مه‌د) ﷺ .

پیناسه‌ی چواره‌م:

(معاذ إبراهيم عتيلي) له (التَّفاعُل الدَّعوي عَبرَ شَبَكَةِ

التَّواصُل الإِجْتِمَاعي) ^(٨) دا، ده‌ئێ:

(الدعوة: نَقْلُ رِسَالَةِ الْإِسْلَامِ وَتَعْلِيمُهَا لِلنَّاسِ فَرْدِيًّا أَوْ

جَمَاعِيًّا، بِوَاسِطَةِ وَسَائِلٍ وَأَدَوَاتٍ مُبَاشِرَةٍ أَوْ غَيْرِ مُبَاشِرَةٍ،

بِحَيْثُ تَهْدِفُ إِلَى تَحْسِينِ أَحْوَالِ الْمُسْلِمِينَ، وَإِقْنَاعِ غَيْرِ

الْمُسْلِمِينَ لِلدُّخُولِ فِي الْإِسْلَامِ).

واته: بانگه‌واز بریتیه گواستنه‌وهی په‌یامی ئیسلام، فێری

خه‌لك كردنی، به‌ ته‌نیا، یاخود به‌ کۆمه‌ل، به‌ هۆی چه‌ند

ئامرازیکه‌وه، راس‌ته‌وخۆ یان ناراس‌ته‌وخۆ، که ئامانج ئه‌وه‌ بێ،

حالی مسولمانان باشبیو، نامسولمانانیش قه ناعهت پی بهینرین
به وهی که بینه نیو ئیسلامه وه.

پیناسه ی پینجه م:

(د. محمد شریف بن کمال مشوح^ه)، له کتیبی: (فقه دَعْوَة غَیر
مُسْلِمِین وَر عَايَة الْمُسْلِمِین الْجُدُد) ^(۹) دا، ده لئ:

(الدَّعْوَةُ: فَنُ إِعْلَامِ الْأَنَامِ بِدِينِ الْإِسْلَامِ، وَحَضِّهِمْ عَلَى
الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَبِأَقْيِ الْأَرْكَانِ، وَالْأَمْرِ بِالْتِّزَامِ الشَّرِيعَةِ
وَتَعْلِيمِهِمُ الدِّينَ، وَتَرْبِيَّتِهِمْ عَلَيْهِ، بِالْأَسَالِيبِ الشَّرْعِيَّةِ الْمُمْكِنَةِ،
وَحَثِّهِمْ عَلَى تَطْبِيقِهِ فِي جَمِيعِ مَنَاحِي الْحَيَاةِ، لِصَلَاحِ حَالِهِمْ
فِي الْعَاجِلِ وَالْآجِلِ).

واته: بانگه واز بریتیه له هونه ری بانگکردن و ئاگادار کردنه وهی
خه لک، له ئایینی ئیسلام و، هاندانیان بو ئه وه که ئیمان به خوا
بینن و، ئیمان به باقی پایه گانی دیکه ی ئیمان بینن، ههروهه

فهرمانيان پي بکري به پابه ندي به شەريعه ته وه و ئايينيان فير
بکري و، له سهري پهروه ده بکري، به شيوازه شەريعه
گونجاوه کان و، هاندرين له سهري جي به جيکردني شەريعت له
هه موو رهه نده کاني ژياناندا، بو ئه وهی هه م له دنيا دا حاليان
باش بي و، هه م له دواړو ژدا.

به پريزان!

ئايا ئيمه له و پيناسانه وه چيمان بو دهرده که وهی؟ راستيه که ی
ئه وه مان بو دهرده که وهی که له سهري تا وه نامازم پيدا: چه مکی
بانگه واز زور فراوان و گشتگيره و، هه موو ئيسلام ده گريته وه، وه ک
ئه وهی له ئيبين و تهيميه وه هي نامان و، ئه وهی خو م هي نام و،
ئه وهی له زاناياني دي که وه هي نامان، بانگه واز کردن بو ئيسلام
واته: به کردار و به وتار کاريک بکه ی خه لک پابه ند بي به
ئيسلامه وه، پيشی ليی تي بگه ن، ئنجا پيوه ی پابه ندبن، بو ئه وهی
که هه م له دنيا دا به خته وهر بن و، هه م له دواړو ژدا سه ر فراز بن.

چه‌ند به‌لگه‌یه‌کی دیکه له‌سه‌ر گشت‌گیری چه‌مک و واتای
بانگه‌واز:

یه‌که‌م: خوا سبحانه و تعالی ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

اَسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ...﴾ (٢٤) ﴿الْاَنْفَالِ،

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! به‌ دم بانگی خواو
پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه‌ بچن، هه‌ر کاتێ بانگیان کردن بۆ شتێک که
پێی زیندوو ده‌بنه‌وه‌.

بی‌گومان ئێمه‌ به‌ هه‌موو ئیسلام زیندوو ده‌بینه‌وه‌، که‌واته‌:
خواو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ هه‌موو ئیسلام بانگیان کردووین،
چونکه‌ به‌ هه‌موو ئیسلام زیندوو ده‌بینه‌وه‌، نه‌ک هه‌ر به‌
ئیمان و عه‌قیده‌که‌ی، یان ته‌نیا به‌ عیباده‌ته‌که‌ی، یان ته‌نیا به‌
ره‌وشته‌که‌ی ... هتد، به‌لکو به‌ کوێ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی: چ
په‌یوه‌ندیی به‌ بواری خێزانیی، چ کوومه‌لایه‌تی، چ سیاسیی، چ
ئابووری، هه‌ر شتێکه‌وه‌ هه‌بێ.

دوودم: هەروەها ئەگەر تەماشای ئەو فەرماشتەى خواى

پەروەردگار بکەين، لە سوورەتى (النحل) دا کە چەند جارێكى

دیکەش دەیهێنین، خوا دەفەرموى: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ

...﴾، واتە: بانگ بکە بۆ پەروەردگار، ئایا پێبازى

پەروەردگار چىیه؟ بێگومان قورئانەو سوننەتەو، شەرىعەتى

خوا هەموویەتى.

ئەجا ئایا بانگکردنەکە، چۆن بى و چۆنیان بانگ بکەين؟

دەگونجى بە قسە بانگیان بکەين و، دەگونجى بە کردەوێش

بانگیان بکەين، کردەوێش زۆر جۆرە، وەك دواى باسى دەکەين،

کردەوێ هەر شتێك و دوو شت نیه: کردەوێ کۆمەلایەتیی هەیه،

خزمەتگوزاری هەیه، کردەوێ سیاسیی هەیه، کردەوێ

خێزانی هەیه، کرداری تاکیی هەیه، کرداری کۆمەلایی هەیه،

زۆر جۆری هەیه.

سَيِّئِهِمْ: هَرُودَهَا ئَهُو فەرمايشتهی پیغمبر ﷺ که له

صه حیجی بوخاریی و صه حیجی موسلیم هاتوه، که پیغه مبه ر

عہلی کوریؑ نے بی تالیب خوا لیؑ رازی بیؑ دہنیرؑ، لہ کاتی

گرتنی قه لاکانی خه بیهردا، دهفه رموی: {أَنْفُذْ عَلَى رِسْكَ حَتَّى

تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُوهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ} ^(١٠)، واته: به شينهيي

بجۆ، ههتاكو دهجيه شوينه كه يان، (دهجيه ئهو شوينه ي كه

ئەوانى لىن)و، ياشان بانگيان بىكە بۇ ئىسلام.

يانی: بانگیان بکهن بو ئیسلام به گشتی و به هه موو لایه و

ره‌ه‌نده‌گانی‌یه‌وه.

تەۋەرى دوۋەم

گرنىگىيى و پىڭگە ۋە ھۆكىمى بانگەۋاز

بەپىزان، خوشكان و برايانى خوشەۋىستەم!

ئەگەر تەماشاي چەند دەقىق بىكەين، زۆر بە ئاشكرا و پرونىي

تىدەگەين كە گرنىگىيى بانگەۋازو، پىڭگەكەي چۆنە؟ ھەرۋەھا

ھۆكمەكەشى چىيە؟

(۱)- بۇ ۋىنە: ھەردووك ئايەتى: (۴۵ و ۴۶) لە سوورەتى

(الاحزاب): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (۴۵)

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿۴۶﴾، خۋاي پەرۋەردگار

پىغەمبەرى خاتەم دەدوینى، دەفەرمۋى: ئەي پىغەمبەر! ئىمە

تۆمان ناردۋە، كە شايدەبى و دلخۋشكەربى و، ورياكەرەۋەبى،

ھەرۋەھا بانگەۋازكاربى بۇ لای خوا بە مۆلەتى خواۋ، چرايەكى

تیشكەربى.

کهواته: ئەرکی سەرەکیی پێغه‌مبەر ﷺ ئەو بۆوە که

موژدەدەر و ترسینه‌ربو، بانگکاری بۆ لای خوا، وەك چرایەك

رپی دینداری و مسوڵمانی بۆ خەلك رۆشن بکاتەو.

(۲) - هەروەها ئەم نایەتە سووڕەتی (المائدة)، که خوا دەفەر موی:

﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ

رِسَالَتَهُ...﴾ (٦٧)، واتە: ئەو پەوانە کراو! ئەو دی لێ

پەر وەردگارتەو بۆت دابەزینراو، بیگەیه‌نه، چونکه ئەگەر

نەه‌یگەیه‌نی (ئەگەر وانە‌کە‌ی) پەيامی خوات نە‌ه‌یگەیان‌دەو.

واتە: ئەگەر وانە‌کە‌ی، مانای وایە تۆ (رسول) نە‌بووی، چونکه

(رسول) کە‌سێکە پەيامیکی پێدا نێردرابو، دەبێ ئەو پەيامە

بگەیه‌نری، چۆنی بیگەیه‌نی؟ بە هەموو شیوە‌کانی گەیان‌دن،

لێمان تێکنە‌چی، تەنیا ئەو نە‌ی که وە‌تاریان بۆ بدات، چونکه

پێغه‌مبەر ﷺ بە هەموو شیوە‌کانی گەیان‌دن، پەيامی خوی

گەیان‌دەو، ئنجا ئێمەش که شوینکە‌وتە‌ی ئەو پێغه‌مبەرە‌ین ﷺ،

هه مان ئهرك كه له سهر شانی ئه و بووه، له سهر شانی ئیمه شه، له

قهدهر تواناو برستو بۆ لوانمان، وهك خواي زاناو توانا له

سوورتهی (الأحزاب) دا دهفه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (٢١)

واته: به دلتیای له پیغه مبهری خوادا باشتین سه ره مه شقیی

ههیه بۆ ئیوه، بۆ ههر كهسیك به ئومیدی خواو رۆزی دوايی بی

، وه زۆر یادی خوا بکات.

كه واته: پیغه مبهر ﷺ به چی ئهركدار (مكلف) كراوه، ئیمه ش

به هه موو ئه و شتانه موكه للهه فین، مه گهر شتیک به به لگهیهك

تایبهت كرابی به پیغه مبهره وه ﷺ، زانیانی (أصول الفقه)

هه موویان له سهر ئه وه یه كدهنگن.

ئعجا بیگومان پیغه مبهر بۆ ئیمه نیردراوه، دهبی ته ماشای

بكهین و شوینی بكهوین، وهك له سوورتهی (آل عمران) دا خوا

دەفەرموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (۳۱)

واتە: بلى: ئەگەر خواتان خوشدەوى شوينم بکەون، خواش خوشى دەوين.

لەچى دا شوینی بکەوين؟ بە دۇنيایى لە ھەموو شتیکدا، ئنجا وەك چۆن لە ئیمان ھىنانو، لە عیبادەتو خوا پەرستییەکانداو، لە رەوشتەکانى دا شوینی دەکەوين، دەبى لە گەياندننى پەيامى خواشدا بە ھەموو شیوەکانى گەياندن، ھەر شوینی بکەوين.

(۳) - لە سوورەتى (العصر)دا، کە سوورەتیکى کورتى سى (۳) نایەتییه، خوا دەفەرموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْعَصْرِ ۝١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝٢ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۝٣﴾ (العصر).

واته: به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، به دلنیايي مروّف له
زیانباریی دایه، {واته: لهسهر بوونهکهی قهرزدار دهبیتهوه}،
جارانی دیکهش باسم کردوه: ئیمه بهبیّ پرس پیکران هیئراوین
بو ئیرهو، بیّ نهوهی پرسیشمان پیّ بکری، لیّره لادهبریین، له
کاتیکی دیارییکراودا، ئنجا مروّف لهسهر بوونهکهی خوئی قهرزدار
دهبیتهوه، مهگهر چوار سیفهتی تیدابن:

سیفهتو مهرجی یهکهه: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جگه له
کهسانیک که ئیمانیان هیئاوه، ههمیشه (ءَامَنُوا) له قورئاندا که
بهکاردهیئری، مهگهر چوّن نهگهرنا بهرکار (مفعول به) دهکهی
قرتینراو (مَحذُوف)ه، چونکه ههموو جارّ ناکری بگوتری:
(آمَنُوا بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ)، کهواته:
(ءَامَنُوا)، یانی: ئیمانیان هیئاوه به ههموو نهو شتانهی
پیویسته ئیمانیان پیّ بهیئری، نهوه مهرجی یهکهه بو نهوهی
ئینسان له زیانباریی دهریاز بیّ.

سيفهت و مهرجی دووهم: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ﴿عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ يش ديسان يانی: ﴿عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، يانی: هه موو کرده باشه کان ئه نجام ددهن، ئه وه مهرجی يه که مو دووهم، که ئه دووانه له زاتی خو ماندا دینه دی، به لام جاری ئینسان هه ر بوته نیوه مسوئلمان و، دوو سيفهت و مهرج ماون، بو ئه وهی له زیانباری درباری بیّت و بیته ئه و مسوئمانه ی که خوا دهیه وئ.

سيفهت و مهرجی سییه م: ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ﴾، ده بی یه کدیش راسپیرن به هه ق، ئه و هه قه که له ئیمان و کرده وهی باشدا به رجه ستهیه، بیگه یه نن به دره وهی خو یان.

سيفهت و مهرجی چواره م: ﴿وَتَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾، يه کدیش راسپیرن به خوړاگری، چونکه پابه ندی به هه قه وه، پپو یستی به پشو و دريژی و خوړاگری دهکات.

که واته: ئەم سوورەتی (العصر)ە، که سوورەتیکی مەککەییە،
خوای کارزان و پەرودەگار هەر لە مەککە مسوڵمانانی حائى
کردووە، که دەبى یەکدی راسپێرن بە هەقو، یەکدی راسپێرن بە
خۆراگری و دان بەخۆداگرتن لەسەر شوینکەوتنى ئەو هەقە.

ته وهري سييه م

پله و پايه ي بانگه وازكاران

ئايا كه سانيك كه خه لك بو لاي خوا بانگ ده كه ن و، خه لك بو لاي
ئاين و بهرنامه ي خوا بانگ ده كه ن، چ پله و پايه يه كيان هه يه و،
چ مه قاميكيان هه يه ؟.

بو وه لامي ئه م پرسياره با سه ره تا سه ره نجى ئه م ئايه ته بده ين،
خو ده فه رموى: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (٣٣) فصلت.

پيويسته بزانري كه دياره له هه موو زمانه كاندا، شيوازي
دهربرين مه رج نيه ته نيا شيوازي ئاسايي بي، جاري وايه شيوازي
پرسيار كردنه، جاري وايه شيوازي پرسيار كردنى ئاساييه، يان
پرسيار كردنى نكو و ئيليكيه رانه (الاستفهام الإنكاري) يه،
لي رهش خوا سبجانه و تعالى به شيوازي پرسيار كردن، ده فه رموى:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾، قسهی کی باشره له هی

کهسیک که خه لک بو لای خوا بانگ دهکات؟ واته: قسهی کهس

باشتر نیه له وه، چونکه پرسیار کردنی نکو و لیلیکه رانه

(الْإِسْنَفَهُامُ الْإِنْكَارِي)، وه لاهمه کهی له نیو خوئی دایه (يَتَضَمَّنُ

جَوَابَهُ فِي طَيَّاتِهِ)، پیویستی به وه لام ناکات، بو نمونه: نه گهر

گوتم: ئایا نه وه په رداخ نیه؟ مه به ستم نه وه یه که نابی کهس

نکو و لیلی لی بکاتو، پیویست ناکات، بلیم: با، چونکه وه لاهمه کهی

له نیو خوئی دایه.

خوا عزوجل ده فهرموئ: قسهی کی چاکتره له هی کهسیک، که

خه لک بو لای خوا بانگ دهکات؟

به ته نکید هیچ قسه یه که له وه قسه یه باشتر نیه، که واته: باشترین

قسه، باشترین کهس دهیکات، خوشک و برا خوشه ویسته گانه!

باشترین قسه، باشترین کهس دهیکاتو، باشترین کرده وه له

باشترین کهسه وه په یدا دهبی، ئینسان دهبی زور دلی به خوئی

خۆشې، ئهگەر بهراستی بانگه‌وازكارىن بۇ لاي خوا، بۇ لاي
ئايىن و بهرنامه و پهمامى خوا، چونكه ئه و قسه‌يه كه بېيته هو
ئه وه خه‌لك بهر وه خوا بى و له خوا نزيك بېته وه بهندهى خوا
بى و، پابه‌ندى شه‌ريعتى خوا، شوينكه وتووى پيغه‌مبهرى
پيشه‌وا بى، ئه و قسه‌يه، ياخود ئه و كرده‌ويه باشتري قسه و
كرده‌وه و ره‌فتاره، كه‌واته: خاونه‌كەشى باشتري كه‌سه.

به‌لام بيگومان كار تهنيا هه‌ر ئه وه نيه خه‌لك بانگ بكت بۇ لاي
خوا، به‌لكو ده‌بى كرده‌وى چاكىشت هه‌بى: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾،
چونكه به تهنيد كه‌سيك قسه‌ى باش بكت، به‌لام كرده‌وه‌كه‌ى
خراپ بى، له جياتى ئه‌وه‌ى خه‌لك به قسه‌ى وى له خواى نزيك
بېته وه، لىى دوور ده‌كه‌ويتته وه، چه‌ندان كه‌سيان بينيوه كه
قسه‌يان باشه، به‌لام كرده‌وه‌يان خراپه، خه‌لك به هو‌ى وانه وه
دينى له‌به‌ر چا و ده‌كه‌وى!

بۆيە خوا دەفەر مۆي: ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، ھەروەھا كەردەودى

چاكىش بىكات.

ھەروەھا مەر جىكى دىكەشى پىويستە: ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ

الْمُسْلِمِينَ﴾، بىشلى: من لە موسوئلمانەم، واتە: بە ھۆى ئەودى كە

خەلك بۆ لای خوا بانگ دەكات، خۆى پى لە موسوئلمانان زیاد

نەبى، بە خەيالو، وەھمى خۆى، بچىتە بورجىك و لەسەرى را

تەماشای خەلكى بىكات! وەك زۆرجاران گوتوومە: مامۆستاىەك

كە دەچىتە سەر مەنبەر، نابى شەيتان فىلى لى بىكات و كلاًوى

لەسەر بنى بلى: مامۆستا! تۆ مادام لەسەر مەنبەرى و ئەو خەلكە

ھەمووى لە خوار تۆيە، بىگومان تۆ لە سەر ووى ھەموانەودى،

كەچى رەنگە ھەموويان لەوى موسوئمانى باشتەر بن، ئەگەر ئەو

قسانەى كە مامۆستا دەيانكات، ئەوانەى كە گوڤيان لىيانە،

ھەموويان لە مامۆستا باشتەر كاريان پى بىكەن، ھەموويان لەو

باشتەرن!

کهواته: ﴿وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، وه دهلی: من له

مسولمانانم، واته: خوئی لهوان جیاناکاته وه.

ئهم فهرمايشتهی پیغه مبه ریش ﷺ پیگه و پایه ی

بانگه وازکارانمان چاک بو ږوون دهکاته وه، که دهفه رموی: {مَنْ

دَعَا إِلَى هُدًى، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا

يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ

عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ أَثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ

شَيْئًا} ^(۱).

واته: هه ره کهسیک خه لک بو هیدایه تی خوا بانگ بکات، به

قه دهر هه موو ئه وانه ی که شوینی ده که ون، پاداشتی هه یه، به بی

ئه وه ی که له پاداشتی ئه وان که م بیته وه، هه ره کهسیک خه لک

به ره و گو مریای بانگ بکات، به قه دهر گونا هی هه موو ئه وانه ی

که گو مریایان ده کات گونا هبار ده بی، به بی ئه وه ی که له گونا هی

ئه وانیش که م بیته وه.

له فەرمایشتیکی دیکەیدا پیغەمبەر ﷺ کە بە عەلی کوری
ئەبی تالیبی فەرموو: {قَالَ اللَّهُ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا، خَيْرٌ لَكَ
مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ} (١٣). واتە: سوێند بە خوا ئەگەر
خوا بە هۆی تۆوە پیاویک (١٣) پێنمائی بکات (بیهێنیتە سەر ڕێ)،
بۆ تۆ چاکترە لەوەی کە حوشتری سوور (یان سپی) ت هەبن.

شایانی باسیشە: لەو رۆژگاردەدا: حوشتری سپی یان سوور
باشترین و بە نرخترین مال و سامانی عەرەبان بوو، وەك
سەیارە بەرزترین مۆدیلی ئەم رۆژگاردە ئیمە

(١٢) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ برقم: ٢٩٤٢، وَمُسْلِمٌ برقم: ٢٤٠٦.

(١٣) بۆچی فەرموویەتی: پیاویک؟ دیارە مەجلیسەکە مەجلیسی پیاوان
بوو، ئەگەر نا ئەگەر ئافەرەتیکیش بە هۆی تۆوە، خوا هیدایەتی بدات.
هەمان پاداشت هەر هەیه.

تەۋەرى چۈرەم

ئامانچ و مەبەستى بانگەۋاز

ئايا بۇچى بەرپازان!

خوای پەرۋەردگار بەر لە ھەر كەس، لەسەر پېغەمبەرى كۇتايى

موحهّمەد ﷺ پيويستى كرده، پاشان لەسەر ئۆممەتەكەى و،

شوينكە وتووانيشى فەرزى كرده، كە خەلكى (بۆ لای خوا، بۆ

لای ئىسلام) بانگ بكەن، بە ھەموو شىۋازەكانى بانگ كردن - كە

دواتر لە تەۋەرەكانى ديكەدا باسيان دەكەين - لەبەرچى؟

ئەگەر تەماشای چەند دەقیك بكەين، زۆر بە ڤوونى بۆمان

دەردەكەوى، كە مەبەست و ئامانچى بانگەۋاز چىيە:

(۱) - لە سوورەتى (الانبیاء) دا خوا دەفەر موى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ

قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

خوا بە پېغەمبەرى پېشەوامان موحهّمەد ﷺ دەفەر موى: لە

پیش تۆدا هیچ پیغمبەر یکمان رەوان نەکردو، مەگەر
سروشمان بۆ کردو، کە جگە لە من هیچ پەرستراویک نیە، تەنیا
بەندایەتی بۆ من بکەن.

هەموو پیغمبەرەکان بۆ ئەو هاتوون (عليهم الصلاة والسلام)، کە
وەک پەيوەندی بەینی خۆیان و خوا، تەنیا خوا پەرستن.

(۲) - سوورەتی (الحديد) یشدا خوا دەفەر موی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا

رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ

بِالْقِسْطِ ﴿٢٥﴾، واتە: پیغمبەرەکانمان بە بەلگە ڕۆشنەکانەو

ناردوون، و کتیب و تەرازووشمان لەگەڵ ناردوونە خوار، تاکو
خەڵک بە دادگەریی بەرپۆ دەبچێ...

هەلبەتە ئەو دوو هوش تێکناگیرین، وەک پەيوەندی نیوان
خۆمان و خوا، پیغمبەرەکان بۆ راگەیانندن و چەسپاندنی تەنیا
خوا پەرستن (توحید الله) هاتوون، بەلام بۆ پەيوەندی نیوان

خۇمان و خۇمان، بۇ ئۇدە ھاتوون كە خەلك بە دادگەرى
بەرپۇدەچىن، دوورېن لە ستەم و جەورو تاوان و لادان.

(۳) - ئىنجا با تەماشای ئەم ئایەتە موبارەكەى سوورەتى (التوبة)

بەكەين، كە خوا دەفەر موى: ﴿وَمَا كَانُوا الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا

كَأَفَّةً فَلََوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ

وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾، واتە:

برواداران نابى ھەموويان تىكرا برۆن بۆ جەنگ و جىھاد، بەلكو

دەبى لە ھەر كۆمەلىكى زۆريان دەستەيەكيان دەرچىن، بۆ

تىگەيشتن لە ئايىن، (واتە: ھەموويان نابى بەس سەرگەرمى

جەنگ و جىھاد بن، بەلكو دەبى لە ھەر كۆمەلىكى زۆريان،

دەستەيەكيان كەمىكيان خەرىكى تىگەيشتن لە ئايىن بن)، بەلام

ئایا بۆچى لە ئايىن تىگەن؟ ﴿وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ

لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾، تاكو خەلكەكەيان بترسىنن و ھۆشيار

بکهنه وه کاتیك دهگه رینه وه بۆ لایان، تاكو ئه وانیش وریایی

خۆیان وهریگرو، { بزانن بۆچی هاتوون بۆ دنیاو دهبی چۆن

بژین و چی بکهن و چۆن بکهن؟ }

که واته: دیاره ئامانجی بانگه واز چییه؟

٤- ههروهها با ته ماشای ئهم فهرماشتهی پیغه مبه ر بکهین ﷺ،

که پیغه مبه ری خوا یه کیك له شیوازهکانی تیگه یاندنی خه لك له

ئیسلامی، ئه وه بووه، که شتی بۆ وینا کردوون و، وینه ی بۆ

هیئانوه وه، که ئه ویش له خوی په روه ردگاره وه فی ر بووه، که

فه رموو یه تی: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا

إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ ٤٣ العنکبوت، واته: ئه و وینانه ش بۆ خه لك

دینینه وه، به لام ته نیا زانیان لیان تیده گهن.

پیغه مبه ری خوا ﷺ وینه یه ک دینیه وه:

{ عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ:

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَعَلَى جَنْبَيْهِ الصِّرَاطِ

سُورَانِ، فِيهِمَا أَبْوَابُ مُفْتَحَةٌ، وَعَلَى الْأَبْوَابِ سُتُورٌ مُرَحَّاةٌ،
وَعَلَى بَابِ الصِّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: أَيُّهَا النَّاسُ! ادْخُلُوا الصِّرَاطَ
جَمِيعًا وَلَا تَتَعَوَّجُوا وَدَاعٍ يَدْعُو مِنْ فَوْقِ الصِّرَاطِ، فَإِذَا أَرَادَ
يَفْتَحُ شَيْئًا مِنْ تِلْكَ الْأَبْوَابِ، قَالَ: وَيْحَكَ! لَا تَفْتَحْهُ، فَإِنَّكَ إِنْ
تَفْتَحْهُ تَلْجَهُ!

وَالصِّرَاطُ: الْإِسْلَامُ

وَالسُّورَانِ: حُدُودُ اللَّهِ تَعَالَى

وَالْأَبْوَابُ الْمُفْتَحَةُ: مَحَارِمُ اللَّهِ تَعَالَى.

وَذَلِكَ الدَّاعِي عَلَى رَأْسِ الصِّرَاطِ: كِتَابُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

وَالدَّاعِي فَوْقَ الصِّرَاطِ: وَاعِظُ اللَّهِ فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ {^(١٤)}.
نهوواسی کوپری سه معانی نه نصاری خوا لیبی رازی بی،
دهگیرپیتیه وه، دهلی: پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فه رمووی: خوا وینه یه کی
هیناییه وه: رپییه کی راست، خه تیکی راست، هه ردووک لای نهو
خه ته راسته، دوو دیوار هه ن، نهو دوو دیوارانه دمرگیان تیدان،
دمرگاکان کراونه وه، نهو دمرگیانه که کراونه وه، په ردهیان پیدان

(١٤) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١٧٦٧١، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى، ج ٦ ص ٣٦١،
وَالْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ: ١٤٤٨، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ
مُسْلِمٍ وَلَا يَعْرِفُ عَلَيْهِ عِلَّةٌ، وَلَمْ يُخْرَجْهُ وَأَقْرَهُ الذَّهَبِيُّ فِي التَّلْخِيسِ،
وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي "صَحِيحِ الْجَامِعِ" بِرَقْم: ٣٨٨٧.

شۆڭرکراونهوه، {دەرگاگان کراونهوه، بهلام پەردەیان پێدا
دراون}، ئنجا لەسەر دەروازەکەى ئەو رێگایە، بانگەریک بانگ
دەکات، دەلی: خەلکینە! ھەمووتان بەرپێهەدا برۆن و، لار
مەبن، (واتە: لامەدەن بەلای دەرگاگانداو، بەخەتە راستەکەدا
برۆن)، بانگەریکی دیکەش لە سەر ووی رێگەکەو بانگ دەکات،
{یەکیان لە کۆتاییەکەى و یەکیان لە سەرەتایەکەى بانگ
دەکات}، ئنجا ھەر کاتى مرۆف وىستى یەکى لەو دەرگایانە
بکاتەووەو بیچیتە نیوی، دەلی: نەکەى، مەیکەو! چونکە ئەگەر
بیکەیهو، چیتى، {جا دواى بۆمان پوون دەکاتەووەو،
دەفەر موی:}

رێبازەکە، (خەتە راستەکە): بریتىە لە ئىسلام.

دوو دیوارەکان: بریتىن لە سنوورەکانى خوا.

دەرگا کراوہکان: بریتىن لە قەدەغە کراوہکان.

ئەو بانگەریکەى کە لە دەروازەو سەرەتای رێپەکەیه: ئەو کتیبى
خوایە.

ئەو ھەش كە لە كۆتايى و پشتمە ھەش پىگاكەيە، ئەو ھە

ئامۆژگەر يىكارى خوايە، لە دلى ھەموو ئينسانىكى مسوئماندا.

ئەو ئيمانەى كە لە دلتدايە، جارى وايە مەرجيش نيە ئايەتت

لە بيرىو، بۆت بخوينریتەو، لە دلى خۆتداو لە دەروونی

خۆتدا فەرق بە ھەللاو ھەرامو، چاكەو خراپە دەكەى، بەلام

وہك پيغەمبەر ﷺ بە وابيصەى فەرموو: {يَا وَابِصَةُ اسْتَقْتِ

نَفْسَكَ} (١٥)، واتە: (وابيصە يەكيك بوو لە ھاوولان، بەلام ديارە

كەسيكى چاك و خوا ناس بوو، وەك ھەموو ھاوولان خوا لايان

پازى بى.

واتە: ئەى وابيصە! پرس بە دلى خۆت بكە، واتە: پرس بە دلى

خۆت بكە، داخو ئەو شتە چۆنە؟ جارى وايە كەسيك دى بو لام

دەلى: ئەرى مامۇستا! ئەو شتە چۆنە؟ ئەو مامەلەيە دەكەم،

ئەو كەردەوھە ئەو رەفتارە، ھوكمەكەى؟!

منیش ده‌لیم: ته‌ماشای دلی خوت بکه، دلت چونه، ئایا لئی
مورتاحه؟ به‌لام مهرچیش نیه بو هه‌موو کس وایی،
پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به واییسه‌ی وافه‌رموو، نه‌گه‌رنا هی وا هه‌یه
دله‌که‌ی مردووو، فه‌رق به‌ه‌لال و هه‌رامو، به‌چاکه‌و خراپه،
ناکات، بویه‌ نابی ئینسان شه‌یتان کلاوی له‌سه‌ر بنیو، پیی وایی
هه‌رجی به‌ دل پیی چاک بوو، بللی: دیاره‌ چاکه!! وه‌ک زورجاران
ده‌بیستم ده‌لین: فالانکس ئیجتیهادی کردوه، ده‌لیم: ئیجتیهاد
هه‌یه، به‌لام ئیشتیهاش هه‌یه، ئیجتیهاد نه‌وه‌یه له‌ سنووری
شه‌ریعت دابی، ئیشتیهاش نه‌وه‌یه که له‌گه‌ل ده‌قه‌کانی
شه‌ریعت و له‌ چوارچیوه‌ی شه‌ریعت، به‌ ده‌ربی، پیخوش بوون،
جیاپه له‌ کوششکردن و تیگه‌یشتن.

ئنجا خوشک و برا خوشه‌ویسته‌کانم!

ئامانج و مه‌به‌ستی بانگه‌واز ده‌توانین بللین، دوو شتی
بنه‌ره‌تییه:

یه کهم: خواپهرستی و خوا به یه گگرتن، ههر وهك خوا سبجانه

وتعالی له سهر زمانی ههر کام له نووح و هوود صالح و شوعه یب

سهلامی خویان لی بی، له سوورپهتی (الأعراف)، له نایه ته کانی

(۵۹ و ۶۵ و ۷۳ و ۸۵) دا، یهك رسته دووباره دهکاته وه: ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾، ئه ی گه له کهم! خوا بههرستن جگه

لهو بههرستراویکی دیکه تان نیه.

هه لئه ته بهندایه تی گردن بو خواو، به ته نیا خوا بههرستن،

هه موو شته کانی دیکه دینیت ته وه نیو خو ی، چونکه ئه گهر تو

بهراستی خوات بههرست، دهپرسی بزانی داخو رییه راسته که ی

خوا کامه یه؟ کتییی خوا چی فهرموو ده؟ ریبارزی پیغه مبهری خوا

چی تیدایه؟ ئه گهر بهراستی رووت له خوا بههرستی کرد، ﷺ

ئهو ئیمانته هیدایه تت ددها، له مه سه له ی هه لال و هه رام،

چاکه و خراپه و، هه لئس و کهوتی نیو کو مه لگادا، چی بکه ی و چو ن

بكهى؟ وهك خوا فهرموويهتى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ ١ ﴿يُونُسَ.

دووهى: پاريزران له سزاي خوا به هوئى پاريزران له لادان و

تاوانه وهو، سهره نجام سهر فرازى، به ئى: مه به ست له ئامانج له

بانگه واز، برى تيه له به نديا هتى كردن بو خوا، شوينكه وتنى

په يام و شه رى هتى خوا، شوين پى هه لگرتنى پيغه مبه رى خوا

كه ئه نجامه كهى ئه وهيه له نديا دا، ئينسان له لادان و تاوان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

ده پاريزرى و، له دواړو ژيشدا به هوئى ئه وه وه سهر فراز ده بى و،

ره زامه ندى خوى په روهر دگار وه ده ست دىنى.

تەۋەرى پېنجەم

رېيازى بانگەوازو، شىۋازو ئامانجەكانى

بەرپزان!

لەم تەۋەردە باسى رېيازى بانگەوازو، شىۋازو ئامانجەكانى

دەكەين، چونكە ھەر كارىك بويستى ئىنجام بدرى، بە تەئكىد

دەبى خەفتانى بۆ بىرى، تاكو بزىرى بە چ رېيەكداو، بە چ

شىۋازىك، بە چ ئامپازىك پىادە بىرى؟

كەۋاتە: ئىمە سى ۋشەمان ھەن، واتاكانيان لىك نىكە.

يەكەم: رېياز.

دوۋەم: شىۋاز.

سىيەم: ئامپاز.

بگرە تاكو راددەيەك ھەندى تىيەلگىشىشيان بەيەكەۋە، ھەيە:

یه کهم: رَیَباز:

وشه‌ی (رَیَباز) له به‌رانبه‌ری (منه‌ج) و، (منه‌ج) ی عه‌ره‌بیدا
به‌کار دئ، (النَّهْجُ وَالْمَنْهَاجُ: يَعْنِي: الطَّرِيقُ الْوَاضِح) رَیبه‌کی
روون و رۆشن.

دوودم: شیواز:

وشه‌ی (شیواز) له عه‌ره‌بیدا به‌رانبه‌ر وشه‌ی (أُسلوب)
به‌کار ده‌یئرئ، ئه‌ویش بریتیه له رووی شتیک و شیوده‌ی
ئه‌نجامدانی کاریک.

سییه‌م: ئامپاز:

وشه‌ی (ئامپاز) یش به مانای پله، نیزیکی، هه‌روه‌ها هه‌ر
هوکاریک دئ، که ئینسان ئامانجی پی و ده‌ست دینئ.

(۱)- رَیَبازی بانگه‌واز کردن بۆ لای خوا: مه‌به‌ست پیی ئه‌و بنه‌ماو
پیوه‌رو نه‌خشانه‌ن، که بابای بانگه‌وازکار ده‌یانگریته به‌ر، له
پرۆسه‌ی خه‌لك بانگ کردن بۆ لای خوادا.

(۲) - شیوازی بانگهواز کردن: بریتیه لهو ریپازو شیوهیهی که بابای بانگهوازکار دهیگریته بهر، ریپاز (منهج) گشتیه، ئنجا له نیو ئه و ریپازدها، دهگونجی به چهند شیوازیك ئه و پرۆسهی بانگکردنه ئه نجام بدری.

(۳) - ئامرازهکانی بانگهواز: بریتین لهو هۆکارانهی چ ماددی بن، چ مهنهوی، که بابای بانگهوازکار بهکاریان دینی به شیوازیکی تایبته، بۆ ئه وهی بهو ریپازدها، که گرتوویهته بهر، خه لک بۆ لای خوا بانگ بکات.

کهواته: وشه ی ریپاز چوار چیوه فراوانه کهیه، شیواز بریتیه له وهی له نیو ئه و ریپازدها چهند شیوه و شیوازیك بگیرینه بهرو، ئامرازهکانیش بریتین لهو هۆکاره ماددی مهنه وویانهی ئینسان دهیانگریته بهر^(۱۶) بۆ ئه نجامدانی کاره کهی.

(۱۶) فقه دعوة غير المسلمين، ص ۴۰، ۴۱، ۴۹.

بُوْ وَيْنَه: خَوای پەرورددگار دهفه رموی: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ

بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ

أَحْسَنُ ﴿١٢٥﴾ النحل.

ههلبهته ئیمه دواتر ئەم ئایهته شیکردنهوهی زۆری لهسه

دهکهین، لیڤه که دهفه رموی: بهرهو ریبازی پەرورددگارت به

حیکمهت خه لک بانگ بکه.

ئهمه ریبازهکهیه، چونکه وهک دواپی باسی دهکهین، له راستیدا

ریبازی بانگ کردنی خه لک بو لای خوا، ئایینی خوا، هه مووی

له وشه ی حیکمهتدا گوڤه بیتهوه: چونکه ئه وه هه ر دهچیته وه

نیو وشه ی حیکمهت، که تو وهک چۆن عه قلی خه لک ددهوینی،

دلشیا ن بجوو ئینی، واته: هه م هه ولبدی عه قلیان قه ناعهت پی

بی نی، هه م دل و دهروونی شیا ن بجوو ئینی، هه رو ده ها ئه وهش هه ر

دهچیته وه نیو حیکمهت: که سی لک که ری پی نکو و ئی و که له

رهقی بگریته بهر، ههولبدهی به باشتین شیواز دهم کوتی

بکهی و بیدهنگی بکهی، (وَجَدِلْهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ).

کهواته: ریبازهکه: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ

الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (١٢٥)

بهلام بیگوان شیوازکهی دهگونجی زور شیواز بگریته بهر، بو

وینه:

(۱)- خوی کاربهجی بهسهرهاتی پیغهمبهران سهلامی خویان

لیبی دهگیریتیهوه، پانتاییهکی زور له قورئاندا بو بهسهرهاتی

پیغهمبهران سهلامی خویان لیبی دانراوه.

(۲)- خوی تاك و پاك وینان دینیتهوه، وهك خوا لهباردی ئامانج و

حیکمهتی نهو بهسهرهاتانهشهوه فهرموویهتی: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي

قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (یوسف، فهرمووشیهتی:

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾

﴿٤٣﴾ العنكبوت.

که دهتوانین ناماژه به ههندیکیان بکهین:

(۱) - ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ

الْعَنْكَبُوتِ ﴿٤١﴾ العنكبوت.

(۲) - ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ

نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنِ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ﴿٧٣﴾﴾ الحج.

(۳) - ﴿أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾﴾ الملك.

(۴) - ﴿أَوْمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي

النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ﴿١٢٢﴾﴾ الأنعام.

ههروهها زۆر وینهی دی.

۳- شیوازیکی دیکه بریتیه له دلخۆشکردنیان به پاداشت و

چاکه ی خوا، له دنیاو دواروژدا.

۴- شیوازیکی دیکه بریتیه له ترساندنیان له ترساندن و

هه ره شه ی خوا.

۵- شیوازیکی دیکه ش بریتیه له بیر خستنه وه ی نیعمه ته کانی

خوا.

ئامرازه کانی ش زۆر جۆراوجۆرن، بۆ وینه: دواندن نامه ناردن،

به کاره یانی ته کنه لۆژیا (رادیۆ، تیڤی، تۆره کۆمه لایه تییه کان)،

وتار دان به لام باشتین شیوازو ئامرازی بانگه واز ئه وه یه که ئه و

شته ی ده ته وئ له خه لکه بگه یه نی و بانگیان بکه ی بۆ: له

خۆتدا به رجسته ی بکه ی، ئه وه گۆیاترین و ره وانترین زمانه،

وه ک دوایی له ته وه ره کانی دیکه دا باسی لیوه ده که ی.

ئیستاش دوا ی ئه وه ی به کورتیی و ئامازه ئاسا هه ولئ پیناسه

کردنی هه ر کام له: رېبازی بانگه وازو، شیوازه کانی بانگه وازو،

نامرازه‌گانی بانگه‌وازماندا، با وردترو روونتر تیشکیان بخه‌ینه

سه‌ر:

(۱) - رِی‌بازی بانگه‌واز:

من پی‌م وایه رِی‌بازی بانگه‌واز (منهاج الدعوة) له هیله

گشتیه‌کاندا، ئەم نایه‌ته موباره‌که له خویدا کوی ده‌کاته‌وه:

﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي

هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۖ وَهُوَ أَعْلَمُ

بِالْمُهْتَدِينَ ﴾ (النحل، ۱۲۵) واته: به حکمه‌تو نامۆژگاریی باش

بانگ بکه بو لای رِی‌بازی په‌روه‌ردگارت، (اَدْعُ) به‌کار (مفعول

به) ده‌که‌ی قرتی‌نراو (محذوف)ه، یانی: خه‌لک بانگ بکه‌و، جند

بانگ بکه، بو کوپیان بانگ بکه؟ (إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ) بو لای رِی‌بازی

په‌روه‌ردگارت، رِی‌بازی په‌روه‌ردگاریش، به دلتیایی ئەو نایینه‌یه

که خوا به پیغه‌مبه‌ری خاته‌مدا ﷺ ناردوو‌یه‌تی، که هه‌ر ئەو

ثايننه به هه موو پيغه مبه راني ديكه شدا نيږدراوه، به لام دوا
نوسخه ي هيدا يه تي خوا، به پيغه مبه ر ﷺ خاته مدا نيږدراوه،
كه نه وه ي تيډا له بهر چاودا گيراوه: به كه لكى هه موو
مروفا يه تي ي به پانايي زه مين و، به دريژايي زه مان، چونكه له
دواي موحه ممد ﷺ پيغه مبه ريكي ديكه نايه ت، نجا ناي ايا چون
خه لك بانگ بكه ين بو لاي ريږدازي په روه ردگار؟

خوا دوو وشه ي به كارهي ناو ن: (بالحكمة والموعظة الحسنة) (به
حيكمه ت و، ناموژگاري چاك) چونكه مروفا دوو جيه ازي هه ن
كه دهيجو ولي ن: (عه قل) ي و (دل) ي، نه وه ي كه مه حوى شاعير
ده لي:

سهر كه هو شيكي نه بي زړكه تالم بو چييه؟

دل كه جو شيكي نه بي شو وشه ي به تالم بو چييه؟

هه ردو وكيان: عه قل و، دل، كاريگه ريان هه يه له سهر مروفا، چ
به باري خيردا، چ به باري شه ردا، جاري وايه نينسان به عه قل
شتيك ده زاني، بو وي نه: كه سيك كه جگه ره ده كي شي، ده زاني

خراپه، يان که شه راب ده خواته وه، به عه قلّ ده زانی خراپه،

به لام بوچی ده یکی شی، يان ده یخواته وه؟ چونکه دلّه که ی له گه لی

نایه!

که واته: ئینسان هەر عه قلّی رووت نیه و، مه رج نیه ئینسان که

شتیکی زانین یه کسه ر بشیتوانی، بویه زورجاران من ده لیم:

(ئینسان ده بی هه ولّ بدات زانینه که ی له خویدا بکاته توانین)،

(حالی بوون له خویدا بکات به حال).

ئیسّاش با بو زیاتر لیّتیگه یشتنی ئهم ئایه ته به پیزه سه رو

تیشک بخه ی نه ر سه ر هه ر کام له وشه کانی: (الحکمة) و

(الموعظة الحسنة) و (الجدال بالتي هي أحسن)

(۱) مانای وشه: (بِالْحِكْمَةِ)

پیناسه‌ی حکمهت:

حیکمهت پیناسه‌ی زۆری بۆ کراوه، به‌لام هه‌ندی له پیناسه‌کانی،

ئه‌مانه‌ن:

۱- {الحكمة: الإصابَة في العِلْمِ وَالْعَمَلِ}، حیکمهت: بریتیه

له پیکان و له نیشان‌دان له زانست و کرده‌وه‌دا.

۲- {الحكمة: وَضَعُ الشَّيْءِ قَوْلًا، أَوْ فِعْلًا فِي مَوْضِعِهِ

الْمُنَاسِبِ}، دانانی شتیک به کرده‌وه یان به قسه، له شوینی

گونجاوی خۆیدا.

۳- {الحِكْمَةُ: الإِتْقَانُ فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ} ^(۱۷) حکمهت بریتیه

له ورده‌کاریی له قسه و له کرده‌وه‌دا.

۴- {الحكمة: فِعْلٌ مَا يَنْبَغِي عَلَى الْوَجْهِ الَّذِي يَنْبَغِي فِي

الْوَقْتِ الَّذِي يَنْبَغِي} ^(۱۸) واته: حیکمهت بریتیه له:

(۱۷) پیناسه‌کانی یه‌که‌مو دووهم و سێیه‌م: المعجم الوسيط: ۱۰۵۸.

(۱۸) مدارج السالکین، ج ۱ ص ۴۷۹.

کرده‌ودیه‌ک (۱۹) که پیویسته، به‌و شیوازی که پیویسته، له‌و کاته‌دا که پیویسته.

منیش حیکمه‌تم له زمانی کوردییدا به (کارامه‌یی) و (دانایی) و (لیزانی) لیکداوده‌وه.

(۲) مانای وشه‌ی: (وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ)

پیناسه‌ی: (الموعظة الحسنة):

{ الْمَوْعِظَةُ أَوْ الْوَعْظُ: وَهِيَ الْمَقَالَةُ الْمُشْتَمِلَةُ عَلَى الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الَّتِي يَسْتَحْسِنُهَا السَّامِعُ، وَتَكُونُ فِي نَفْسِهَا حَسَنَةً بَاغْتِبَارِ انْتِفَاعِ السَّامِعِ بِهَا }^(۲۰)، (مَوْعِظَةٌ) و (وَعْظ) هه‌ر قسه‌یه‌که که دل بجووئینی‌و، هانی بدات، بیوروژینی، به

(۱۹) کرده‌وه مه‌رج نیه که تهنه‌ا په‌یوه‌ندی به ئەندامه‌کانه‌وه هه‌یی، چونکه قسه‌ش به کرده‌وه داده‌نری‌و، نیه‌تی نیو دل‌یش به کرده‌وه داده‌نری، له به‌کاره‌ینانی قور‌ئان و سوننه‌تدا، بۆیه‌ش زانیان که پیناسه‌ی ئیمان ده‌که‌ن، ده‌ئین: (الإيمان: قول وعمل، قول القلب واللسان، وعمل القلب والجوارح)، واته: ئیمان قسه‌و کرده‌ودیه: قسه‌ی دل‌و زمان‌و، کرده‌ودی دل‌و ئەندامه‌کان.

(۲۰) فتح القدیر ج ۳ ص ۲۰۸.

مەرجىك ئامۇزگارى باش بگرىتە خۇي، كە باباي بيسەر پىي
پەسند بىو لە خودى خۇشىدا باش بى لەو رووودە كە
بيسەرەكەى لىي بەھەرەمەند بى.

جىي سەرنج ئەوودە، كە خوا سىبجانە وتعالى وشەى حىكمەتى بە
هيج وەسفىك وەسف نەكردودە: (اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ)
چونكە: دانايى و وەستايى و كارامەيى، پىويست بە وەسفىكى
دىكە ناكات، بەلام (الموعضة)ى، بە وەسفى (حسنة) پەيوەست
كردودە، چونكە ئامۇزگارى مەرج نىە ھەموو دەمى چاك بى، وەك
عەرەب دەلىن: { مَنْ وَعَظَكَ فِي مَلَأٍ، فَقَدْ شَانَكَ، وَمَنْ وَعَظَكَ
فِي خَلٍّ فَقَدْ زَانَكَ } واتە: كەسى لە نىو خەلكدا ئامۇزگارايىت
بكات، ئەوە ناشىرىنت دەكات، بەلام ئەگەر ھەركەس تەنيا
ئامۇزگارايىت بكات، ئەوە جوانت دەكات، يانى: ھەموو
ئامۇزگارايەك ھى نىو خەلك نىە، جارى وايە تۇكەسىك،
دەيبەيتە پەنايەك و ئامۇزگارىي دەكەى: ئاوا نەكەى چاكە،
نەدەبوو وابى، بەو شىوودەى بەتەئكىد لە دلدا خۇشترە.

۳) مانای وشه ی: (وَحَدِّ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)

ئەو رېبازەى كە ئىمە خەلكى بە گوێرەى وى بانگ دەكەين،
بریتىه لە حىكمەتو، بەشێك لە حىكمەتیش ئامۆزگارى چاكە،
ئەدى ئایا شەپە قسە بە باشتىن شیوه (الجدال بالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ) پێگەو شوینى لە ئیعرابدا چیه؟

لە راستیدا شەپە قسە (جدال) لە كاتى ناچارى دایه، ئەگەرنا
بابای بانگەوازكار (داعى) دەبى عەقلى خەلك بدوینىو،
هەولبەدات عەقلىان قەناعەت پى بىنى، راستىیهكانى ئىسلامیان
تى بگەیهنى، لە رپی بەكارهینانى بەلگەى عەقلىیهوه، چونكه
قورئان وای كردوه، ئنجا هەولبەدات دلشيان بچووئینى، هەستو
نەستو دل و دەروونیان بچووئینى، بە ئارەزوو وەبەرنان و،
ترساندن و، هۆشیار كردنەوه، بەلام جارى وا هەیه كەسێك لیت
لە رقدا دەچى، كەللە رەقىیو عینادى دەكات، یاخود دەیهوئى
پەيامەكەى تۆ لەبەر چاوى خەلك بشكىنى، ئەوهیان شەپە
قسەى لەگەڵدا بكە، نابى بێدەنگى بى: (وَحَدِّ لَهُم) بەلام چۆن؟

(بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) به باشترين شيواز نامۆزگاريى ئەوەندە بەسە

كە بە شيۆەيهكى باش بى، بەلام مشتو مېرو شەپە قسە (جدال)

دەبى بە باشترين شيۆە بى، هەلبەتە دوايى ئەو باشترين شيۆەيه،

لە ھەوت كورت خالدا باس دەكەين، لە تەوەرەيهكى ديكەدا.

ئەو بە نەسبەت رېبازى بانگەوازەو.

۲- شيوازەكانى بانگەواز:

رېبازى بانگەواز - وەك پيشتەر گوتمان ھەر يەككەو نەگۆرە، ئايا

ئەگەر دنيا بگۆرئ دەش بە ناشايستەيى و ناكارامەيى خەلك بۆ

لاى خوا بانگ بکەى؟ ئايا دەگونجى عەقلىيان نەدوينىو، ھەول

نەدەى دلىيان بجوولئىنى؟ نەخىر، ھەرگىز نابى، دەبى بانگەواز

ھەر بەو شيۆەيه بىو گۆرانى بەسەردا نايەت، بۆيە ھەر

لەسەرەتاو گوتمان: رېبازى بانگەواز گۆرانى بەسەردا نايەتو،

ئامانجى بانگەوازيش كە (خەلك لە خوا نيزيك خستنەوہيه)

هەرگیز گۆرانی به سهردا نایهت، به لام ئه وهی گۆرانی به سهردا
دی، شیوازو ئامرازهکانن.

ئییستاش با سهرنجیکی شیوازهکانی بانگهواز بدهین:

یهك: جاری وایه به شیوازی تاکیی خهلك بۆ لای خوا بانگ
دهکری، وهك پیغه مبهری خوا ρ موعازی کوری جه بهل له گه ئیدا
سواری گویدریژ بووه، فهرموویهتی: {يَا مُعَاذُ، أَتَذَرِي مَا حَقُّ
اللّٰهِ عَلَى الْعِبَادِ؟ قَالَ: اللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَنْ يُعَذَّبَ اللّٰهُ وَلَا
يُشْرَكَ بِهِ شَيْءٌ، قَالَ: أَتَذَرِي مَا حَقُّهُمْ عَلَيْهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ؟
فَقَالَ: اللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ} (۲۱).

واته: موعازی کوری جه بهل ﷺ دهلی: پیغه مبهری خوا ﷺ
فهرمووی: ئه ی موعاز، ئایا دهزانی مافی خوا به سهر
بهنده گانیه وه چیه؟ گوتی: خواو پیغه مبه ره گه ی زاناترن،
فهرمووی: ئه وهیه که خوا بپه رستری و هیچ هاو به شیکی بۆ
دانه نری، فهرمووی: ئایا دهزانی مافی ئه وان به سهر خواوه
چییه، ئه گهر ئه وه یان جی به جی کرد؟ گوتی: خواو

پیغمبره که ی زاناترن، فهرمووی: (مافیان له سه ر خوا) نه وه یه
که وا هیج سزایه کیان نه دات.

دوو: جاری واش باشه به گو مه ل خه لک بانگ بکری، وه ک چو ن
پیغمبره ی خوا ﷺ له وتارده گانی روژانی جومعه و جه ژنه گان و
حه مچ و عومره و ... هتد خه لکی بانگ کردوه.

سی و چوار: بانگ کردن به ئاشکرا یان به په نهانی، وه ک نوو ح
سه لامی خوی لی بی ده فهرمو ی: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ (۸) ثُمَّ
إِنِّي أَعْلَنْتُهُمْ وَاسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿۹﴾ نوح، چونکه جاری وایه به
ئاشکرا پیویست ده کاتو، جاری واشه به په نامه کی و په نهانی
بانگه واز کردنه که باشتر ئامانج ده پیکی.

پینج: شیوازی به سه رهات گیرانه وه، وه ک خوی کار به جی
ده فهرمو ی: ﴿مَنْ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
هَذَا الْقُرْآنَ﴾ (۲) یوسف، واته: ئیمه به هو ی نه وه وه که نه م

قورئانه مان بۆ لات سروس كرده، باشتري گيرانه وهت بۆ دهگيرينه وه.

شهش: ويته هينانه وه (ضرب الأمثال)، كه پيشتريش باسمان كرد.

حهوت: دواندنى عهقل و جوولاندنى دل و ويژدان.

ههشت: پرسيار كردن، وهك لهم فهرموودهيه هاتوه: { عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، لَمَّا نَزَلَتْ: وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ وَرَهْطَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلَصِينَ، خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى صَعِدَ الصَّفَا، فَهَتَفَ: يَا صَبَاحَاهُ، فَقَالُوا: مَنْ هَذَا؟ فَاجْتَمَعُوا إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخْبَرْتُكُمْ أَنَّ خَيْلاً تَخْرُجُ مِنْ سَفْحِ هَذَا الْجَبَلِ، أَكُنْتُمْ مُصَدِّقِي؟ قَالُوا: مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ كَذِبًا، قَالَ: فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ، قَالَ أَبُو لَهَبٍ: نَبَأُكَ مَا جَمَعْتَنَا إِلَّا لِهَذَا؟ ثُمَّ قَامَ، فَنَزَلَتْ: تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَفُتًى هَكَذَا قَرَأَهَا الْأَعْمَشُ يَوْمَئِذٍ { (۲۲).

واته: ئىبنو عەبباس خوا لە خۆى و بابى رازى بى، دەلى: كاتىك

ئەم ئايەتە ھاتە خوار: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء،

پەغەمبەرى خوا دەرچوو ھەتا رۆیشتە سەر کىوى صەفا، ئنجا

بە دەنگى بەرز بانگى کرد: ئەى بەرەبەیان ھاوارە! گوتیان: ئەو

کىيە! ئىدى لى گۆیوونەو، ئەویش فەرمووی: ئەگەر ھەوالتان

بەدەمى کە ئەو خەریکە سوپایەك لەم دامىنى چىایەو

بەسەرتاندا بدات، ئایا بروام پێدەكەن؟ گوتیان: (بەلى) درۆمان

لى نەبىستوى، فەرمووی: دەجا من ترسىنەرتانم لە پىش

دەستى سزایەكى سەختەو، ئەبو لەھەب گوتى: ئایا تەنیا بۆ

ئەمە كۆت كردبووینەو؟ دواى رۆیشتو (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ)

دابهزى.

نۆ: لى تووڤە بوون و سەرزەنشتکردن، وەك ئوسامەى كۆڤ زەید

لە جەنگىدا يەكێك دەكوژى، دواى ئەوئەو كەسە شایەتمانى

ھىناو، دواى كە پەغەمبەرى خوا p بەسەرهاتەكە

دەبىستىتەو بە سەرزەنشتەو دەفەرموئ: ﴿أَقْتُلْتُهُ بَعْدَ مَا قُلَّ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} (٢٣). واته: هەر کوشتت، دواى ئهوهش که گوتى:

(لا إله إلا الله)؟ ئهويش گوتى: له ترسان وای گوت، فهرمووی: ئایا

دلت لهت کردبوو، مهبهستی ئهوهیه تو نیو دلت نه خویندبووه،

تاكو بزانی راستی دهکرد، یان درۆ!! لیڤهشدا شیوازهکه، شیوازی

سه رزه نشتکردنه.

نموونهیهکی دیکه:

خالیدى کورى وهلید هه ندى حه لك دهكوژى به ناههق، به هوى

ئيجتیهادیكى هه لهى خو به وه، پێغه مبهرى خواش ρ ناجى لى

بيدهنگ بى، به لكو دهفه رموى: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ

خَالِدٌ} (٢٤)، خوايه! من به ريم له وهى خاليد كردوويهتى، لاشى

نابات، بۆچى؟ چونكه دهزانى ئيجتیهادیكى هه لهى كردوهو، له

قهسى خه لکه که تینه گه يشتوه، ئه وان گوتوويانه: (صبأنا) واته:

(٢٣) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ٤٠٢١.

(٢٤) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ٤٠٨٤، وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ رَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ وَقَالَ: {اللَّهُمَّ إِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِمَّا صَنَعَ خَالِدٌ}.

ئىمە مسوولمان بووين، كه چى ئهو وايزانيوه كه ئهوان دهلئين:

هه لگه راوينه وه!

ده: هاندان و مه دح كردن، وهك پيغه مبهري خوا p فهرموويه تي:

{نِعْمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ} (٢٤)، واته:

عه بدوللا باشتين پياوه نه گهر شه ونويژان بكات (گوتراوه:

له وکاته به دواوه شه ونويژى واز لى نه هيئان).

يازده: شتيكى به رجه ستهو، نموونه يه كي زيندوو پيشاني خه لك

دان، له وباره وه ته ماشاي ئهم فه رمايسته بكه ن، زور جيى

سه رنجه:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ p مَرَّ بِالسُّوقِ دَاخِلًا مِنْ بَعْضِ الْعَالِيَةِ، وَالنَّاسُ كَفَفْتُهُ فَمَرَّ بِجَدِي أَسَاكَ مَيِّتٍ، فَتَنَّاوَلَهُ فَأَخَذَ بِأُذُنِهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ هَذَا لَهُ بِدْرَهُم؟» فَقَالُوا: مَا نُحِبُّ أَنَّهُ لَنَا بِشَيْءٍ، وَمَا نَصْنَعُ بِهِ! قَالَ: «أَتُحِبُّونَ أَنَّهُ لَكُمْ؟» قَالُوا: وَاللَّهِ لَوْ كَانَ حَيًّا كَانَ عَيْنًا فِيهِ، لِأَنَّهُ أَسَاكُ،

(٢٥) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ٦٣٣٠، وَالنَّبَخَارِيُّ بِرَقْم: ١١٠٥، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم:

٢٤٧٩.

فَكَيْفَ وَهُوَ مَيِّتٌ، فَقَالَ: «فَوَاللَّهِ لَلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ هَذَا عَلَيْنُكُمْ» { (٢٦) .

واته: جاپیری کوری عهبدوللا خوا له خوئی و بابی رازی بی، دهئی: رۆژیک پیغه مبهری خوا p به بازاردا رۆیی، له ناوچهی عالییه وه، خه لگیش به دهوریه وه بوون، به لای کاريله یه کی گوپراو، یان (گوئی زۆر بچووک) دا، تیپه پری، که کاريله که مردار بوو بوویه وه، گوپی کاريله که ی گرت، فهرمووی: کامه تان ئه مه ی به دره میک دهوی؟ گوتیان: به هیچ نامانه وی، هیچ ئیشمان پیی نیه، فهرمووی: حه ز ده که ن ئه وه بۆ ئیوه بی، گوتیان: سویند به خوا، ئه گهر زیندووشبایه، له بهر ئه وه ی گوپی برپاوه، ههر به که لک نه ده هات، ئیستا به مردووی ههر به که لکی هیچ نایه ت! فهرمووی: سویند به خوا دنیا له لای خوا، له مه که متره له چای ئیوه دا.

واته: ئىيۈ چەند ئەوھتان لەلا كەمە، دنیا لەلای خوا لەوھ

كەمترە، چاك حالى كەردوون دنیا لەرووھ ماددىيەكەيەوھ لەلای

خوا چۆنە، كەواتە: بە ھۆى دنیاوھ فريو مەخۆن.

دوازدە: بە كەردەوھ ئەم شىوازە لە ھەموويان گەنگەترە، كە بە

كەردەوھو رەفتار، شت پيشانى خەلك بەدرى، باشترین شىوازە،

دەتەوئى خەلك لە تۆوھ فيرى نوئىز بى، وەرە نوئىزكەرى چاك

بە، دەتەوئى فيرى رۆزووگەرتن بى، رۆزووگەرىكى چاك بە،

دەتەوئى فيرى رەوشتى جوان بى، رەوشتت جوان بى، دەتەوئى

فيرى دنیا بە كەمگەرتن بى، دنیا بەكەمگەربە، دەتەوئى خەلك

فيرى ئازايەتتى بى، ئازابە، دەتەوئى فيرى ئىنصافو ويژدانو

دادگەريى بى، دادگەرو بە ئىنصافو بە ويژدان بە، دەتەوئى بە

رەحمو بەزەيى بى، خۆت بەرەحمو بەزەيى بە، ... ھتە.

بەئى، لە راستييدا زمانى كەردار زمانىكى زۆر فەصيحو گۆياو

رەوانە، ھەموو كەس لىي حالى دەبى، بەلام مەرج نيە ھەموو

كەس لە زمانى گوشتارو قسە تىيگات، بەلام زمانى كەردار، ھەموو

كەس لىيى ھالى دەپ، بە خوا پىغەمبەرى ئىمە p بە زۆرىي بە
زمانى كردار خەلگى ھالى كردو، لە ئايىن و بەرنامەى خواى
پەروەردگار.

۳- ئامرازەكانى بانگەواز:

بەريزان!

ئامرازەكان و شىوازەكان، لە كاتىكەو بە كاتىك و، لە شويىنىكەو
بۇ شويىنىك و، لە ھالىكەو بە ھالىك دەگۆرپ، ئايا پىغەمبەرى
خوا، شىوازو ئامرازەكانى لە مەككە جيا نەبوون، لە ھى
مەدينە؟ ھەروەھا ئايا شىوازىك كە لەگەل ھەندى لە ھاوئلانى
نزيكىدا بەكارى ھىناو، جيا نەبوو لە ھى ئەوانى دىكە؟ بەلى،
بە تەئكىد، بۇ وىنە: بە عەبدوللای كورى عومەرى فەرموو:
پياويكى باشە ئەگەر شەونويژان بكات، وەك پيشتر
فەرموو دەكەمان ھىنا.

به لām له فهرمايشتی راست (صحيح) دا هاتوه، دهشته کييهك دیته
لای دهلی: ئایا خوا چی له سه زمان پیویست کردوه؟ فهرمووی:
پاشان باسی زهکات و رۆژوو و حه جی کرد، گوتی: سویندم
بهوهی تۆی به ههق ناردوه نه لپی کهم دهکهه، نه لپی زیاد
دهکهه؟ پیغه مبهری خوا ρ فهرمووی: ئه گهر راست بکات
سه رفرازه و دهچیت بهههشت، نه یفه رموو: نویژی سونهت و
رۆژووی سونهت ... هتد.

به نسبت ئامرازه گانه وه ههر زۆر دهگۆرین: نووسین، وتاردان،
نواندن (تمثیل) {که کاتی خوێ نه بووه، به لām ئیستا زۆرهو،
زۆریش کاریگهره}، هۆنراوه، سروود، رادیۆ، تیفی، ئینتهرنیت
فهیسبووک که له سالی (۲۰۰۴ز) دا دهست به کاربووهو، یوتیوب که
له سالی (۲۰۰۵ز) داو، تویتهر که له سالی (۲۰۰۶ز) دا و دهگهر
کهوتوه، سینه ما، شانۆ، گۆفاره و رۆژنامه، کۆپو سیمینار، گهشت و
گهرا، به شداری کردن له بۆنه گانی خه لک، ئه مانه هه موویان

www.youtube.com/alibapir

ئامرازن، كه ئامرازهكان، هه‌موويان ده‌چنه‌وه نيو شيوازه‌كان و،

شيوازه‌كانيش هه‌موويان ده‌چنه‌وه نيو ريبازى بانگه‌واز.

تهوهري شه شه م

چه سپاويي رڼيازو، نامانجي بانگه واز، داهينان و تازه گهري و

به رده وام له شيوازو نامرازه كانيدا

براو خوشكه كانم!

گوږان و پهره سندن له ژيانی به شه ردا، له دهره ووی ژيانی

به شه ردا، له دهوروبه رماندا، له گهر دووندا، شتيکی بينراو و

به ره سه ته، جاري ديک هاش باسما ن کرده، زانايانی گهر دووناس

نښتا نوټرین بيردوژه که پي گه شتوون ده لښ: هم گهر دوونه

همه مووی له تاکی گهر دوونييه وه هاتوه، به نينگليزي:

سينگلارتي (Singularity) پي ده لښ، واته: تاکی گهر دووني،

به عه ره بي تووی گهر دوون (بذرة الكون) ی بو به کاردينن،

هه روه ها وشه: هيلکه ی گهر دوون (بيضة الكون) يشی بو

به کاردينن، که پسپوړان ده لښ: شتيکی نه وهنده بچووک بووه،

هه رچي نه ندازه ی فيزيایي هه يه له ويدا همه مووی دوه ستي، چ له

رووی گهر مي، چ له رووی کات، چ له رووی قه باره وه، له

بچو وگیدا شتی له وه بچو وکتر ته سه ووړ ناگری، زور له
ئه لیکتر و نیش بچو وکتره، که ئه لیکتر و ن خوی زور زور بچو وکه،
گه ردیله که به میکرو سکوبی ئه لیکتر و نیش نابینری، که پینج
شش سهد جار زیاتر شت گه وره دهکات، گه ردیله (Atum)
هه مووی نابینری، ئه لیکتر و ن له نیو گه ردیله دا زور زور بچو وکه،
ننجا ئه و سینگولارتییه له ئه لیکتر و نیش زور بچو وکتره، ده لئین:
ئه م گه ردوونه ی ئیمه هه موو له وه وه هاتوه، که ئه م نایه ته
ناماژه ی پی دهکات، خوی به رزو مه زن دمه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَّا رَتْقًا فَفَنَقْنَهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۰) الانبیاء .
واته: ئایا ئه وان هه بی پروان نه یان دیوه (به چاوی عه قل و
نه یان زانیوه) که ئاسمانه کان و زموی پیکه وه لکاو (پیکه وه
چوش دراو) بوون، له یه گمان جیا کردنه وه وه هه موو
ژیانداریکیشان له ئاوی دروست کردوه.

يانی: ئەم گەردوونە لە سینگۆلاریتیە کە وە هاتووە، بۆتە ئەم
هەموو ملیاران کە هەکشانه، کە هەندێ لە زانیان دەلێن: ژمارە
کە هەکشانه کان بە دووسەد ملیارو، هەندێکی دیکە دەلێن: یەك
تریلیۆن (هەزار ملیار) کە هەکشانه مەزەندە دەکرێن،
کە هەکشانه کە ی ئیمە، ئەستێرەکانی چوون نیو خۆی، کە خۆری
ئیمە یەکیەکە لە ئەستێرەکانی، بە یەك تریلیۆن ئەستێرە
مەزەندە دەکرێن، دەلێن: هەمووی لەو شتە بچوو کە وە هاتووە، کە
وەك من لە مەوسووعە ی: (ئیمان و ئیلاح) دا باسەم کردووە، کە
ئەوانە هەر نایانەوێ دانی پێدا بێنن، ئەگەر نا ئەو هەر نەبوون
(عدم)ەو، خوا گەردوونی لە نەبوونەو هیناوتە بوون، ئنجا
ئەم گەردوونە هەمووی لە گۆراندایە، دەورو بەر لە گۆراندایە،
بۆیە ژیانی مەرۆف لە گۆراندایە، ئەگەر بێت و چاو بە
ئامرازەکانی کارو شیوازەکانماندا، نەگێڕینەو، لە بواری
بانگەوازو، لە هەر بواریکی دیکە داو، ئاگامان لێیان نەبێ، لە
رۆژگاری خۆماندا بەجێ دەمێنینو، کارەکه مان پڕ بە پێستی

واقیعه که مان نابی، بۆیهش بۆ ناوونیشانی بابته کهم: دوو وشهم به کارهینان: { به رهو بانگه وازیکی راست و رهسهن }، راست نهوهیه پر به پیستی واقع بی، به شیوازی تازه بانگه واز بکهی، رهسهنیش نهوهیه که پابه ند بی به شه ریعه ته وه، چونکه نه گهر له شیرازی شه ریعت چوو ده ر، رهسهنایه تی له ده ست دهادو، خاوه نه که ی له سه ری قه رزار ده بیته وه.

نه گهر ته ماشای پیغه مبه ری خاتهم ﷺ بکهین، پاشان خه لیفه راشیده گانی، دوا ی نه وان زانایان و پیشه وایانی ئیمه، ههر کامیکیان بارودوخ و هه ل و مه رج و ژینگه ی خوی باش خویندۆته وه و هه ولیداوه باشترین شیوازو ئامراز که له سه رده می نه ودا هه یه و، کاریگه رترین شیوازو ئامراز به کار بهین، بۆ وینه:

۱- پیغه مبه ر ﷺ ده یه وی نامه بنووسی بۆ هه رقل پادشای رۆم، کيسرا پادشای فارس، یه کی له هاوه لان خوا لیی رازی بی ده لی: نه ی پیغه مبه ری خوا! ﷺ پادشاگان عاده تیان وایه، نامه

ئەگەر مۇز نەكرى، ناخویننەو، ئەویش نافەرموئ: من چۆن
تەقلىدى كافران بكم؟! وەك ھەندى خەلكى فيكر وشك و لە
رؤژگارى خويان بەجيماو، بەلكو دەفەرموئ: مۆرىكم بۆ دروست
بكن^(۲۷)، چونكە پيغەمبەر ﷺ دەبى رەچاوى ئەو عورفو باوہ
بكات كە تئيدا دەژى، ناكرى رەچاوى عورفو باوہكە نەكاتو،
نامەكەى بچى و نەخوینرئتەو، چونكە مۆرى پيؤ نيه!!

۲- ھەروەھا لە بوارى تەكنىكى جەنگييدا سەلمانى فارسى كە
باسى خەندەق بۆ پيغەمبەرى خوا ﷺ دەكات، پيغەمبەرى خوا
پيشنيارەكەى تەبەننىي دەكات و خەندەك ليۋدەدەن^(۲۸)، لە بوارى
بەكارھينانى ئامرازەكانى جەنگدا، مەنجەنيق و دەببابە بۆ
يەكەمىن جار لە دوورگەى عەرەبىي دا لەلايەن سوپاى
پيغەمبەرەوہ ﷺ بەكارھاتوو^(۲۹).

(۲۷) (فتح الباري شرح صحيح البخاري: ج ۶، ص ۱۹۸، وايضا (مأثر
الإنافة في معالم الخلافة) للقلقشندي ص ۱۱۷، ۱۱۸.
(۲۸) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۳، ص ۲۷۴.
(۲۹) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۴، ص ۲۷۴.

۳- ئُنجا دواى خۆيشى خەلىفە راشىدەگانی بە هەمان شىۆە، بۆ
وینە: عومەر خوا لىی رازی بى، ئەو عەبقەرەییە، کە ئەو وشەیه
هەر وشەى پێغەمبەرە ﷺ، کە دەفەرموی: {فَلَمْ أَرْ عَبْرِيًّا مِّنَ
النَّاسِ يَنْزِعُ نَزْعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ} (۳۰).

واتە: هیچ عەبقەرەییەکم نەدیووە وەکو عومەری کوری خەتتاب
ئاو لە بیرى دەربینی.

ئەو پیاووە بلیمەتە کە توانی هەرچی رۆشنیری و ئەزموونی
حوکمرانیی رۆم و فارس هەیه، بیهینی بۆ دەولەتی ئیسلامیی،
سوودی لى ببینی، بەو عەقلە گەورەو ئازادە، کە هیچ
هەستیاری نەبوو بەرانبەر بە شىوازو ئامرازو سەرجهەم ئەو
داهینانەى ناموسلمانان کە عەقلی بەشەر پێیان گەیشتووە.

چونکە جارى دیکەش باسما ن کردووە: ئیمە دوو بوارمان هەن:
بوارى پەرستشەکان (عبادات) و مامەلەکان (معاملات)،
پەرستشەکان زۆر لە زانایان زیاتر بۆ دروشمەکان (شعائر)

به‌کاری دینن، به‌لام من پی‌م وایه پیش دروشمه‌کان بووناسیی،
نیمان و عه‌قیده، نجا دروشمه‌کان، نه‌وه هه‌مووی پی‌ی ده‌گوتری:
په‌رسته‌شان (العبادات)، واته: مامه‌له کردن له‌گه‌ل خوادا، که بو
مامه‌له کردن له‌گه‌ل خوادا، ده‌بی پایه‌ند بین به ده‌قه‌ککانی
شهریعه‌ته‌وه، وه‌ک گوتراوه: (الأصل في العبادات الحظر، أو
المنع، إلا ما دلّ الشارع على شرعيته)، واته: بناغه له
په‌رسته‌شاندا قه‌ده‌غه بوون و ری لیگیرانه، جگه له‌وهی
شهرعدانه‌ر دایناوه.

مه‌گه‌ر نه‌وهی خوا فه‌رموو بی‌تی: ئاوا خوا په‌رستی بکه‌ن،
له‌رووی نیمان و عه‌قیده‌وه، له‌رووی دروشمه‌کانه‌وه، نه‌گه‌رنا
له‌خوته‌وه بو‌ت نیه، شتی‌ک دابنی‌ی، به‌لام مامه‌له و هه‌لس و
که‌وته‌کان به پی‌چه‌وانه‌وه‌ن: {الأصل في المعاملات أو
العادات الإباحة، إلا ما دلّ الشارع على تحريمه} ^(۳)، مه‌گه‌ر

۳۱) (القواعد النورانية الفقهية) لابن تيمية، ص ۱۱۲، ص ۱۸۸.
(ومنظومة القواعد الفقهية) للسعدي، ص ۱۰۵ و ۱۰۶.

شاريع قەدەغەي كوردبى، ئەگەرنا ئەصل تىيدا رەوايى و دەستكراوھىيە.

لە بواری ھەئس و كەوتەكاندا دوو مەرج ھەن، چ بۆ ئامپرازو شىۋازەكانى بانگەواز، چ بۆ غەيرى ئەوانە، دوو مەرج ھەن: يەكەم:

ئەو شىۋازو ئامپرازە لە خودى خۇيدا قەدەغە نەبى.
دووم:

بەرژەوھەندىيى بىننيتە دى.

ئەوھتان بۆيە ئاوا بۆ شى دەكەمەوھ چونكە: ئىستا يەككە لە ھۆكارە كاريگەرەكانى كە لە راگەياندنەكاندا ھەيە، برىتيە لە: مەسەلەي نواندن (تمثل) و شانۆ، فيلم، ئىستا ئەو بەسەرھاتانەي كە لە تىقييەكاندا بە چەندان ئالقە پەخش دەكرىن، زۆر كاريگەرن، زۆر خىزان ھەن بۆيان دادەنیشن، بۆ ويئە: بەسەرھاتەكەي يوسف (عليه السلام)، كە مەرج نيە تىبىنى

لەسەر نەبێ، یان بەسەرھاتی عومەری کورێ خەتتاب خوا لێی
رازی بێ، کە لەزۆر کەنالهکاندا پێشاندرایا.

ھەرودھا بەسەرھاتی ھاوہلانی ئەشکەوت (أصحاب الکھف) تۆ کە
کتێب دەخوینێوە، بە شیوەیەکی نەزەری وەریدەگری، بەلام کە
بە فیلم تەماشای دەکەیت، بە شیوەیەکی بەرجەستە کراوی زۆر
کاریگەری زیاتری لەسەرت دەبێو، باشتر لێی تێدەگەیت، ڕەنگە
نیوە لە من زیاتر مۆتابەعتان کردبێ، من ئەو دەرڤەتەم نیە،
بەلام خۆتان دەزانن کە ھۆکاریکی زۆر کاریگەرە، ئنجا وەک من
لە کتێبی: (چەند بابەتیکی ھونەری) دا، باسک کردووە ئیسپاتم
کردووە، کە سەرچەم ئەو نامرأانە ئەوانەیت کە بۆ ڕەواج پێدانی
ئیسلام، تێگەیاندنی خەڵک، ئیقناع کردنی خەڵک و بەرچاو
ڕوون کردنەوێیان بەرانبەر بە راستیەکانی ئیسلام،
بەکار دەھێنرێن، مادام بۆ ھێنانەدی ئامانجە شەریعی و
ڕەوایەکان بەکاربھێنرێن، شتی پەسندو باشن، چونکە:

بنچینهیه کی شه رعییه، (لَلْوَسَائِلِ حُكْمِ الْمَقَاصِدِ) ئامرازه کان

حوکمی ئامانجه کانیاں هه یه.

ئنجا دهبی ته ماشا بکهین: ئایا بهو ئامرازانه خه لک

پیغه مبه ران و هاوه لآن و پیاوچاکانی له لا خوشه ویست دهبن، یان

له بهر چاوی ده کهون؟! به ته ئکید له بهر چاوی خوشه ویست

دهبن و، زیاتر تییانده گاتو پیاان ئاشنا دهبی.

به ئی هه می شه رپ بازو ئامانجی بانگه واز چه سپاون و، نه گۆرن،

به لام شیواز هکان و ئامرازه کان، دهبی بهرده وام چاویان به سه ردا

بگیرینه وه، ئیستا ته ماشا بکهن:

کاتی خوئی کتیب باشتین هۆکار بوو، بۆ نه وه خه لک هۆشیار

بیته وه، به لام ئیستا سۆشیال میدیا، یان راگه یان دنی

ئه لیکترۆنیی، چه ند به خیرایی شت ده گه یه نی و بلاوی ده کاته وه!

هه لبه ته کتیب کاریگه ریی خوئی هه ر هه یه، به لام سۆشیال

میدیا ش زۆر کاریگه ره، ئنجا تۆ چۆن دهبی به ره هه می خۆت بی

به ش بکه ی له و هۆکاره کاریگه ره، کاتی خو له ولاتی حیجاز

هەندى فەتۋاى وشك دراۋن، كە لە راستىدا بەرھەمى
دواكە ووتۋىتى عەقلىكەكان بوون، نەك ھى چەمك و واتاى
دەقەكان، بۆيە ئىستا فەقيرانە وردە وردە پييدا دەچنەو! ئىمە
زۆر پيش ئىستا دەمانگوت: مەعقۇل نىيە لەسەر دەى
پيغەمبەردا ﷺ ئافرەت حوشترى لى خورپو، ئىستا تۆ بە
پۆشتەو پەرداخىي بلىي: قەدەغەيە سەيارەى لى بخورپ! ھەندى
شى دىكەش ھەيە مەن پيم وايە لە داھاتوودا چاۋ بەوانەشدا
دەگپرنەو، بۆ وينە: دەلّين: خەلك نابى خۇپيشاندا بكات،
نابى مانبگري، نابى رەخنە بگري، ئەى چى بكات؟ تۆ وا
سەر قاپ لەسەر خەلكى دابخەى، ئەدى نازانى دوايى لە ژير
فشارى زۆردا دەتەقپتەو؟!

بە ھەرحال ئىمە دەبى بەردەوام تەماشاي رۆژگارى خۇمان
بكەينو، تەماشاي بكەين: بۆ رۆژگارى ئىمە، چ شىۋازىك و چ
ئامرازىك كاريگەرترەو، سوودى باشتر دەگەيەنى، باشتر خەلك
پيى كارتىكراۋ دەبى، دەبى ئەو بەكاربىنين، ئەگەرنا لە

رۆژگارى خۇمان بەجى دەمىن، زۆرىش پەرۋشى ئىسلاممە
كاتىك كەسانىك نوپىنەرايەتى دەكەن بە عەقلىكى
دواكەوتووانە، وەك تالىبان لە ئەفغانىستان كاتى خۇ دەيانگوت:
ئافرىت نابى بخوئى، نابى لە ھىچ كايەيەكى كۆمەلەيەتى و
سىياسىدا ديار بى، ھەروەھا زۆر شتى دىكەش، ئنجا كاتىك
ئىسلام كەسانىكى دواكەوتو و بە شىۋەيەكى بەجىماوانە و
دواكەوتووانە پىشانى دەدەن و بەرجەستەى دەكەن، بىگومان
چەندان كەس بە ھۆى ئەو ھەئس و كەوتانە تالىبان و غەيرى
تالىبان وەك داعش و بۆكۆحەرام و ھاووپنەكانيان لە ئىسلام دوور
دەكەوئتەو.

كە بە دۇنيايى ئەوان (دىن) و (ژىن)يان باش نەخوئندۆتەو،
نەك دەقەكانى قورئان و سوننەت ئەو بەگەيەن، چونكە ئىمە
كاتى دەگەپىنەو بۆ وەحىي، پى ئاسان و ئاچووغە، بەلام كاتىك
دەچىن بۆ راي كىرچ و كالى بەشەر، كارەكەمان لى بەزەحمەت
دەكەوئ، جاي دىكەش ئەم نمونەيەم ھىناوئەتەو:

مهسه لهی تهیه مموم، وهك له تهفسیری ئایهتی (٦) ی سووردهتی

(المائدة) دا به تهفصیل باسم کردوه^(٣٢)، خوای پهروهردگار

دهفه رموی: ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾^(٦)، واته:

ئهگهر بۆ دهستنوێژو غوسل ئاوتان چنگ نهکهوت، ږوو بکه نه

ږووی پاکي زهوی، (صعید) یانی: ږووی زهوی، (طیب) یانی:

پاک، کهواته: ږووی پاکي زهوی هه مووی تهیه ممومی پیده کړی،

به لām بۆ وینه: له مه زهه بی ئیمام شافعییدا دهلی: {ولا يجوز

التيمم إلا بتراب طاهر له غبار} واته: تهیه مموم دروست نیه،

مهگهر به گلیك توژی لی هه لسی.

وشه ی (صعید) له فه رهه نگه کانی زمان ده لین: ږووی زهوی^(٣٣)،

ږووی زهوی، جاری وا هه یه به به فر داده پو شری، جاری وا هه یه

به گژو گیا داپو شراوه، جاری وا هه یه به چه وو لمو به رد

داپو شراوه، جاری وا هه یه به قور داپو شراوه، ږووی زهوی،

(٣٢) له تهفسیری قورنانی بهرزو به پیزدا برون بهرگی چوارم.

(٣٣) مفردات ألفاظ القرآن، راغب الأصفهاني، ص ٢٩٨ (والصعيد: يقال لوحة الأرض).

ئايەتەكە ھەمووى دەگرېتەو، بە پىي ئايەتەكە قەت عاسى
نابىن، بۇ خۆم جارى وا بوو چەند شەوو رۇژان لە نىو
بەفرىدابوومە، ئايا گل لە كوئى بىنين كە تۆزى لى ھەئسى؟ دەبى
سى چوار مەتر بىكوئى، ئنجا دەبىتە قورۇ ديسان گلى تۆزت
دەست ناكەوئى! ئىمام شافىعى رەحمەتى خوى لى بى، ديارە لە
شوينىك بوو گلى زۆرى لى بوو، بەلام شوينى وا ھەيە لەم دنيا
فراوانەى خوادا لە ئەسكىمۇ بەستەلەكەكان، لە زۆر شوينى
دنيا بەس بەفرو سەؤلبەندان، ھەروەھا شوينى وا ھەيە تەنيا
لى لىيەو، گلى ھەر لى نيە، ديسان بەھاران دەشتو كىو ھەر
سەوزە گىاي لىيە! ئنجا ئىنسان كە دەگەرېتەو بۇ وەحىي،
رېيەكە زۆر فراوانە، بەلام كە دىي بۇ مەزھەبو راو بۇچوون
رېگاكە زۆر تەسك دەبىتەو، ئنجا ھەر لەووە با ئىنسان قىياسى
بكات، ئەگەرنا ھەرگىز شەرىعەت مسوئلمانان سەغلەت و ناچار
ناكات كە لە عەسرو زەمانى خۇيان دوا بكەون، خەلكى دىكە
نوئىترىن و باشتىن ئامرازو ھۆكار بەكاربىنى بۇ كارەكانى خۇيان،

به لّام مسوّلمان هەر شیوازو ئامرازه کۆنهکان به کاربێنن، که

بیگومان شیوازو ئامرازهکان موقهدهدهس نین؟!

نُنْجَا خَوای پەروەردگار دەفەر موی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا

بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ

يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ إبراهیم، واتە: هیچ

پێغه مبه رێکمان نه ناردوو مه گهر به زمانی خه لکه که ی خوی

تا کو بۆیان روون بکاته وه که واتە: چۆن چۆنی باشتر بۆ خه لک

روون ده بێته وه، ده بێ ئه و ئامرازو شیواز به کاربێنی و، چۆن

چاکتر تێده گهن، ده بێ په نا به ریه بهر ئه و شیوازو ئامرازه،

چونکه ئامانج تیگه یانندی خه لکه، که په یامی خویان پی بگات و

له خوا نزیک ببنه وه، له دینی خوا حالی بن، که ئه وه

چه سپاو وه نه گۆره، به لّام شیوازو ئامرازه که ده بێ ته ماشا بکه ی،

کامه ی کاریگه رتره، ده بێ ئه وه به کاربێنی.

ئەو قەسەيەى عەلى كورپى ئەبى تالپىبىش زۆر جوانە كە دەلى:

{حَدَّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ أَتَجِبُونَ أَنْ يُكَذَّبَ اللَّهُ

وَرَسُولُهُ} (۳۴)، واتە: باسى شتىك بۇ خەلك بىكەن كە پىيى ئاشنا

بن، ئايا حەز دەكەن خواو پېغەمبەرەكەى بە درۆ دابىرىن؟

واتە: بە شېۋەيەك باسى ئىسلاميان بۇ مەكەن كە خەلك لىيى

بىكەۋىتە گومانو، بە پىيى ئاستى خەلك، خەلك بدوۋىن.

ئىجا لە راستىيدا رەسەنايەتىو (أصالة)ى بانگەۋازى ئىسلامىي،

بەرەھەمى پابەندىيەتى بەو ئامانچو رېيازەۋە كە باسماى كىردى،

راستىيەكەشى زادەى واقىعى بوونو ھاۋچەرخ بوونى شىۋازو

ئامرازەكانىيەتى، ئەۋەش خوللاصەى قەسەكەيە.

بە واتايەكى دى: رەسەنايەتىيى بانگەۋازى ئىسلامىي، پەيۋەستە

بە نىۋەرۋۆك ۋە ھەرەكەيەۋە، كە ئايىن ۋە بەرنامەى خوايەۋ،

راستىيى ۋە دروستىيەكەشى پەيۋەستە بە چۆنىيەتى گەياندىيەۋە،

ئەۋىش ئەۋەيە، پىر بە پىستى واقىعو سەردەم بىۋ، بە گۆپرەى

www.youtube.com/alibapir

زمان و عقلی جه ماوهر بیو، به تازهترین و کاریگه‌ترین شیوازو

نامراز بی.

بنه ما گرنه گه کانی بانگه واز (الأصول المهمة للدعوة)

به پیزان!

ده گونجی زور شت وهك بنه ماو، پایه ی گرنگی بانگه واز بخه یینه
رپوو، به لام نیمه ده (۱۰) دانه مان هیئان، لهو بنه ما گرنه گانه ی
که پیویسته له بانگه واز کردندا، بو لای خوا I و ئایین و،
به رنامه ی خوا، ره چاو بکریئن:

۱- نیازو مه بهستی ساغ (الإخلاص)

۲- شاره زایی به ئایین و، ناشنایی به ژین

۳- سی کوچه کی: هه بوونی نه خشه و به رنامه + کاری

دامه زراوه یی + راویژ کردن

۴- ره چاو کردن: پله پله یی و، دیاری کردن له پیشتره کان

(مراعاة التدرج وتحديد الأولويات)

۵- دلخوش کردن و ئاسان کردن (التبشير والتيسير)

۶- ئىقنەق كىردنى عەقل و جوولاندنى دل

۷- بىر خستنه وهى چاكه گانى خوا (التذكير بِنِعَمِ اللَّهِ)

۸- هوشارى پيدان و ترساندن

۹- جهخت كىردنه وه له سەر واقىعى ئىستاي خه لك و، پيويستى

خه لك له ئىستادا

۱۰- جهستاندى پىيام و بهرنامهى خواو، بوونه سەر مەشق بو

خه لك.

په كه م: نياز و مەبهستى ساغ (الإخلاص):

براو خوشكه خوشه ويسته گانم!

گرنگترين و په كه مين پايه و بنه ما، بو نه نجام دانى بانگه وازيكي

ئىسلامى راست و ره سەن، برىتيه له نياز و مەبهستى ساغ

(الإِخْلَاصُ)، وشەى (إِخْلَاصُ) يش له سەر كيشى (إِفْعَال)ه،

(أَخْلَصَ يُخْلِصُ إِخْلَاصًا) واتە: دەر بازى كىرد، دەر بازى دهكات،

دەر باز كىردن، واتە: كىردمه و گانى خوت دەر باز كهى له وه كه بهشى

غیری خوځان پښودې، خالیصیان بکهیه وه، ساغیان بکهیه وه،
بهشی غهیری خوځان پښوه نه هیلی.

نیمه که کتیبه فیهیه کان ده خوینین، مه گهر چوڼ دنا هه موو
کتیبیکی فیهیه به: (کتاب الطهارة) (باسی پاک و خاوینی)
دهست پیده کات، چونکه بو هه موو په رسته شه کان، دهی جهسته
خاوینی، پوښاکت خاوینی، شوینت خاوینی بی، نه و جار
وه به رده گون، نجا بو کرده و کانیش به هه مان شیوه، دهی دل
دروونت خاوینی بی، نجا خوی په روه رده گار لیټان و درده گریو،
قبوولیان ده کات، با ته ماشای جهند ده قیکی شهریهت بکهین:

(۱)- خوی په روه رده گار له سوورم تی (البینة) دا ده فهرموی: ﴿وَمَا

أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا

الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥﴾

واته: (خه لک) فه رمانیان پی نه کرا بوو، مه گهر به وه که به ندایه تی بو خوا بکه ن، ملکه چی خو یان بو خوا ساغ بکه نه وه، به پاکیی و نویژ به رپا بکه ن و زه کات بده ن، ئا ئه وه ش ئایینی کو مه ئیکی ریځ و راسته .

وشه ی (دین) له رسته ی: ﴿مُحْلِصِينَ لَهُ الْاَلَيْنَ﴾ دا، به مانای ئیسلام نیه، به لکو لیږده دا (دین) به مانای ملکه چیی دی، یانی: تاعه تی خو یان بو خوا ساغ بکه نه وه، واته: وه ک بو خوا ملکه چ و گو یږایه ل و فه رمان به رن، ئه و جوړه فه رمان به ری و گو یږایه ئییه، بو که سی دیکه نه که ن.

(حُفَاءَ) کو ی (حنیف) ه، واته: که سی ک وازی له به تال پووچ هی نابی و، به ره و هه ق گه رابیت ه وه^(۳۵).

(۳۵) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۱۴۹، المطبعة العصرية، ۲۰۱۲ م.

﴿وَقِيَمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾، نوپژ بهرپا بکهه و زهکات

بدن، ﴿وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ﴾، ئا نهوه ئایینی ئۆممه تیکی رپیک و

راسته.

(۲) - له سووردهتی (الزمر) دا، خوا دهفه رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَأَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ

الْخَالِصُ ﴿٣﴾﴾.

واته: ئیمه کتیبمان بۆ تۆ دابه زاندوه به ههق، به نندایهتی بۆ

خوا بکه، ملکه چی خۆتی ساغ بکهوه، ئاگادارین! ملکه چیی ساغ

تهنیا بۆ خوایه (یان: تهنیا ملکه چیی ساغ بۆ خوایه)، واته:

تاعه تیک که ساغ نهکرا بیتهوه، خلتهی رپاو رووده رپایسی

پپوهبی، خوا نایه وی.

پیغمبریش ﷺ لهم فہرمايشتہدا دہفہرموی: {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ
بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَى...} (۳۶).

واتہ: بہ دنیایی کردہوہکان تہنیا بہ پی نیازو مہبہستہکاننو،
ہەر مَرُوفِيْكَ بہ پی نیازو مہبہستہکە ی نیو دلی گە ھەیبووہ،
کردہوہکە ی بو بہردەکەوی.

بہ لام ئایا ئەگەر کەسیک کردہوہیەکی خراپ بکات، بہ لام نیەتی
باشی لئ بئنی، بوئ حیسابہ؟ نہخیر، «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ» وشە ی
«الأعمال» ئەلیفو لام (آل) تەعریفی لەسەرەو مہبەست پی
جینسە، یانی (جنس الأعمال الصالحة)، ھەموو ئەو
کردەوانە ی کە لە شەرعیەتدا بە چاک دەزانرێ، نہک
ھەرکردہوہیە چاک بی، یان خراپ بی! یانی: کردہوہ چاکەکان
بہ پی نیەتن، ئەگەرنا کردہوہی خراپ، ھەرخراپەو نیەتیش

(۳۶) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۶۵۵۳، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۱۹۰۷.

چاك بى هيچ نيه، به لام كرده وى چاكيش، نه گهر نيه تى ساغ و
چاك نه بى، وهرنا گيرى و قبول ناكرى.

ئىجا با ته ماشا بكهين: ئايا له ئه نجامى ئىخلاص و ته نيا خوا
پى مه به ست بوون و، دلى خو بو خوا ساغ كرده ودها، چيمان
ده ست ده كه وى؟ سى به ره همى گرنگ و مه زلمان ده ست گير ده بن:

(۱)- به ره كه ت ده كه وى ته كارمان و، خوا كار ده كه مان لى قبول
ده كات. (۲)- خوا رپنماييمان ده كات و سهر راستمان ده كات. (۳)-
كارمان ئاسان ده كات، دهر وى خيرمان ليد ده كاته وده، به م به لگانه
خوارى:

۱- خوا ده فهرموى: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ المائدة،

واته: خوا ته نيا له پاريزكاران قبول ده كات.

پاريزكار: كه سيكه پيش هه موو ششتيك خو لى شيرك و رپا
بپاريزى، دلى خو ساغ و ساف بكات بو خوا، دله كه لى جگه له

خوا رازیی کردن و، غیری خو له خوا نزیك کردنه وهی تیدا
نه بی و، هیچ هانده ریکی دیکه ی نه بی.

۲- خوی پهره وردگار دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ

سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ﴿٦٩﴾ العنكبوت، واته: نه وانه ی له

پیناوی ئیمه دا تید دهگوشن، ریباز دهگانی خو مانیان پیشان
دهدهین و، به دنیاییه وه خوا له گه ل چاکه کار اندایه.

که واته: له نه نجامی نه وه دا که به ساغی له پیناوی خوا
تیبکوشی، خوا راسته ریت دهکات و له گه لندا ده بی و، پشتت
دهگری.

۳- هه روه ها دهفه رموی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

﴿٤﴾ الطلاق، واته: هه ره که سیك پاریز له خوا بکات، خوا کاری

بو ئاسان دهکات.

پاريز له خوا كړدنېش پيش هه موو شتيك بناغه كهى بریتیه له
ساغی (اخلاص).

(ابن عطاء الله الأسكندري) عاریفیكى گه وړه یه، کتیبیكى
بچووكى هه یه به ناوى (الحكم)، كه به (الحكم العطائية)
مه شهووره، قسه ی زور نهسته قو جوانی تیدان، یه كيك له
قسه كانی نه ویه دهلي:

(الأعمال أشباح أرواحها وجود سرّ الإخلاص فيها)، واته:
كرده وهكان وهك تارمايى و كه له شيك وان، پرووحى كرده وهكان،
بریتیه له هه بوونى ئیخلاص له و كرده وانه دا.

ننجا وهك برایه كى دلسوزى خوتان پیتان دهليم: بروا بكهن،
نهينى بهر كهت له ژيانى مرؤفدا، نه وه كه خوا له گهل
ئینساندابیو، پشتی بگریو كارى بو ناسان بكات، نه ویه كه
رووى دلى بكاته خوا، ئیمه چوډ دهست به نوپز كړدن دهكه ين؟
یه كيك له دوعايه كانى دهستپيكردنې نوپز (أدعية الإستفتاح)،

ئەوودىيە: {وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ} (۳۷)، واتە: بە پاکیی و ساغیی

رووی خوّم (پرووی دئی خوّم) کردە ئەو کەسەى کە ئاسمانەکان و

زەوی هیناونەدى و، من لە هاوبەش بوّ خوا دانەرەن نیم.

(وَجْهِي) یانی: رووی دئی خوّم، چونکە تۆ رووی جەستەت

دەکەیه قیبلە! بەلام کە دەئیی: رووی خوّم، واتە: ئەو نوێژ و

تاعەتەى کە دەیکەم، تەنیا مەبەستم پێی ئەوودىيە: کە خوا لێم

پازى بێ.

ئىجا پایەو بنەمای یەکەمى سەرۆبەرگرتن و بەرەکەت تیکەوتنى

کاری بانگەواز، ئەوودىيە کە ئیخلاص و خوا پێ مەبەست بوون،

هەوین و هەناو و هاندەر بێ.

(۳۷) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بَرَقْم: ۱۵۰۶۴، وَأَبُو دَاوُدَ بَرَقْم: (۲۷۹۵)، وَابْنُ
مَاجَهَ بَرَقْم: ۳۱۲۱، وَالْحَاكِمُ بَرَقْم: ۱۷۱۶، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ
مُسْلِمٍ.

دوو: شارهزایی به ئایین و ناشنایی به ژین:

ئایا ئەگەر ئینسان لە ئایین و بەرنامەی خوا شارهزانهبێ، خەلکی

بۆ کوێ بانگ دەکات؟ با وەك شتیکی خوش بۆتان بگێرمەوه،

جار جار قسەیهکی خوشتان بۆ بکەم باشه:

دەگێرنەوه کاتی خوێ مسوڵمانێک تەماع لە مال و سامانی

جوولهکەیهکی بازرگان دەکات، لە رێگادا بۆسەی بۆ دادەنێو،

دەلێ: ڕووتبەوهو کەل و پەلەکان دابنێ! ئەویش دەلێ: بۆچی؟

مسوڵمانەکه دەلێ: یان دەبێ ڕووت بێ، یان دەبێ مسوڵمان بێ!

کابرای جوولهکەش دەلێ: دەی باشه، مەمکوژە کاکه، مسوڵمان

دەبم.

مسوڵمانەکه دەلێ: دەی مسوڵمان به!

جوولهکەکه دەلێ: باشه، چی بلییم؟

مسوئلانه که دهلی: وهلا نازانم! یانی: بو خوی نازانی

مسوئلانه تی چییه، تا کو نه و مسوئلان بکات!

به ته ئکید، ئینسان دهلی بو خوی بهرچا ورون و شارهزا بی به

دین، ننجاً ده توانی خه لکی بولا بانگ بکات، (ابن البنا

السرطی) له شیعریکی دا که (ابن عجیبه) شهرحی دهکات،

زور جوان دهلی:

وَإِنَّمَا الْقَوْمُ مُسَافِرُونَ

لِحَضْرَةِ الْحَقِّ وَظَاعِنُونَ

فَأَفْتَقَرُوا فِيهِ إِلَى دَلِيلٍ

ذِي بَصَرٍ بِالسَّيْرِ وَالْمَقِيلِ

قَدْ سَلَكَ الطَّرِيقَ ثُمَّ عَادَ!

لِيُخْبَرَ الْقَوْمَ بِمَا اسْتَفَادَا

باسی نه وانه دهکات که دهیانه وی له خوا نزیک ببه وه، دهلی:

ئەوانە رېبوارن، بەرەو لای پەرەردگاری ھەق دەچن، لە
ھەندى شوین دەبى بارگەو بنە بخەن.

پيويستیان بە رى پيشاندەرىك ھەيە، كە شارەزا بى لە كوى
برۆن و لە كويش قەيلوولە بكەن و پشوو بدەن.

چۆن بى دەبى ئەو؟ رپيەكەى برپووە گەيشتۆتە ئەوسەرى،
ئنجە گەراوەتەو، بۆ ئەووى ھەوال بە خەلكى دىكە بدات،
خەلكى لە گەل خۆى بەرى، عادەت وایە: ئەو كەسەى كە دەبیتە
دەلیل و رى پيشاندەر، دەبى بۆ خۆى بە ھەموو رپيەكاندا شارەزا
بیت، كەواتە: بەبى شارەزایی لە دین ئینسان ناتوانى بانگەوازی
بۆ بكات.

ئنجە ئاشنایی بە ژین، مەبەستم پپى ئەوھىە كە ئینسان لەو
كۆمەلگایەدا كە پپیدا دەژى، دەبى بە خپرو شەرى ئەو
كۆمەلگایە، بە تەوژمە فیکرییەكانى و لایەنە سیاسییەكانى، ئنجە
باشخانى فیکریی و سیاسى ئەو خەلك و كۆمەلگایە كە دەیەوى

قسهیان بۇ بگاتو، بهردو خویان بیّنیت، دهبی شارمزی ههموو
ئەوانه بیّت.

ئەمیش ئایهتیکی موبارەك كه هەردووکیان دەگریته خووی: خوا
به پیغه مبهری خاتەم موحەممەد ﷺ دەفەرموی: ﴿قُلْ هَٰذِهِ

سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ یوسف، واتە: تۆ بفرموو: ئەو دەریبازی منە،

لەبەر رۆشنایی دا خەلک بۆ لای خوا بانگ دەکەم، خۆم و
شوینکەوتوواتم، پاکیی بۆ خوا، من لە ھاوبەشدانەران نیەم.

یەکیک لە سیفەتەکانی ھاوبەش بۆ خوا دانەران، ئەو دەیه که به
نەزانی و به لاسایی کردنەوێ کوێرانە، شوین شتان دەکەوێ.

وشە: (عَلَىٰ بَصِيرَةٍ) واتە: لەبەر رۆشنایی دا، یانی: ١- شارمزی
خۆم و شوینکەوتوواتم، ٢- لە واقع شارمزم، ٣- لە دەریبازم
شارمزم، ههموویان دەگریتهوه.

سییه: هه‌بوونی نه‌خشه‌و به‌نامه + کاری دامه‌زراوه‌یی +

راویژکردن:

۱- هه‌بوونی نه‌خشه‌و:

کار به به‌نامه، ته‌ماشای ئه‌م ئایه‌ته موباره‌که بکه‌ن: خوا

ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ

الْمُحْسِنِينَ﴾ العنکبوت، واته: به دنیایی ئه‌وانه‌ی له پیناوی

ئیمه‌دا تیده‌کو‌شن، ریبازه‌کانی خۆمانیان پیشان ده‌ده‌ین.

له هه‌موو قورئاندا، وشه‌ی (سُبُل) پالدرابیته لای خوا، لی‌ره‌دایه،

ئه‌گه‌رنا هه‌ر به (سَبِيل) هاتوه، چونکه کارکردن بۆ ئایینی خوا،

چۆنیه‌تی و شی‌وازو ئامرازی زۆرو جۆراو جۆری هه‌ن، هه‌لبه‌ته

مه‌به‌ست له (سَبِيل) له قورئاندا: ئیسلامه، که یه‌ک ریبازه‌و

کۆناکریته‌وه، به‌لام مه‌به‌ست له (سَبِيل) لی‌ره‌دا: شی‌وازه‌کانی

بانگه‌واز کردنه، یانی: ئه‌و شی‌وازانه‌ی که به رهمه‌ندی ئیمه‌یان

دهگهین، هر که سیک به ئیخلاصه وه له پیناوی ئیمه وه

تیبکۆشی، له و شیوازانیه شارهزا دهکهن.

۲- کاری به دامه زراوهیی:

پیغه مبهری خوا ﷺ دهفه رموی: {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ

عَمَلًا أَنْ يُتَّقَنَهُ} (۳۸). واته: واته: به دنیایی خوا ههز دهکات،

هه رکات په کیک له ئیوه کاریکی کرد، به ورده کاری بیكات.

۳- راویژکردن:

خوای زاناو شارهزا فه رموویه تی: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ

الشورى، واته: کاروباری برواداران به راویژه، کاروباری

سیاسیه تیان، هی بانگه وازیان، هر جم و جۆل و چالاکییه کیان.

(۳۸) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْم: ۵۳۱۲، وَأَبُو يَعْلَى
بِرَقْم: ۴۳۸۶.

ئىستاش با ئەو سىڭوچكەيە: {نەخشەو بەرنامە + دامەزراوہ +

راوئىژ} تۈزۈك شى بكةينەوہ:

يەكەم: مەبەستمان لە: (كار بە نەخشەو بەرنامە)، واتە: كارى

بانگەواز، ئەوويە كە نەخشەو بەرنامەيەكى وردو واقع بينانە

دابىرى، يانى: ئۆيمە وەك لايەنىكى ئىسلامىي، ئايا دەبى ھەر

كەسىكمەن لە راست خۆى ھەلىستەوہو چى پى باش بىت باسى

بكات؟ نەخىر، بەلگو:

پىويستە سەردەتا لەسەر بناغەى راوئىژ، نەخشەو بەرنامەيەك

دابىرى، قۇناغ بە قۇناغى ئەم كارى بانگەوازە، ديارى بىرى،

پىشى خەك بانگ بىرى بۆ تىگەيانەندو پىگەيانەندان، ئىجا

دوايى ھۆنىنەوہو ئامادە كردىيان، نەك ھەر قىسەى خىر بۆ

خەك بىكەى و برۆى، ئەوہ وەك ئەوہ وايە، كەسىك دەغلىكدا

بچىنى، بەلام دوايى لىي نەپىچىتەوہ، داخو بىزنو مەرى خەك

دەيخوات، مە لىي دەدات، چۆلەكە دەيخوات چى لى دىت ئاوا

نابیت، پیغمبهری خواش ﷺ وا نه بووه ئاموژگاریی خه لک
بکات و دوايی وازیان لی بیئی! چونکه هه ندیک کهس ئه وه له
ئیمه به ره خنه دهگرن، ده لئین: ئیوه ئاموژگاری خۆتان بکه نو
برۆن، نه خیر، ده بی دواتر کاریان له سه ر بکری، پیغمبهر ﷺ
هاوه لانی بانگ کرد، هۆشیاری کردنه وه، دوايی ئه وانهی که
هۆشیار بوو بوونه وه، مشووری لیخواردن و پهروه ده ی کردن و
ئاماده ی کردن، ئه گه رنا دواي خوی، پیغمبهری خاتهم ﷺ کی
بوو به هاوکاری؟ هه لبه ته ئه و هاوه له به ریژانه ی بوون، ئنجا
ئه گه ر پهروه ده نه کرابان و تی نه گه یه نرابان و پی نه گه یه نرابان،
چۆن در یژمیان به کاروانه که ی دا، که واته: ئه مه چه مکی کار به
نه خشه و به رنامه یه.

دووهم: مه به ستیشمان له: (کاری دامه زراو ده یی) ئه وه یه کاره کان
به سه ر پسپۆران و شاره زیان دابه ش بکری، نه ک به شیوه یه کی
هه ر ده مکی و کهس ناگای له کهس نه بیئ.

بۆ وئەنە: ئىستا ئىمە كەسانىڭمان ھەن كە بە تايبەت خەلك
فېرى قورئان بىكەن، ھەندىك بە تايبەت خەرىكى
فەرمايشتەكانى پېغەمبەرن، ھەندىكى دىكە خەرىكى فېر
كردى زانستە شەرعىيەكانن، ھەندىكى دىكە خەرىكى كارى
راگەيانندن، ئنجا ئەو دەبى زياتر تۇخى بىكەينەو.

ھەم نەخشەو بەرنامەكە وردتر دابنىين، ھەم دامەزراوەكانى
كارى بانگ كردنمان بۆ لای خواو بۆ لای ئىسلام، باشتر
تۆگەترو پسپۆرئەترىن.

سىيەم: مەبەستىشمان لە راوئژ كردن، ئەوھىە كە لە ھەموو
كارو قۇناغەكان بىكۆلئىتەو، لەسەر بناغەى راوئژ كردن،
برپارى تاکەكەسىو سەر پىو نەكۆلئىنراو كىچو كال، نەدرى،
كە ئەوھش لە راستى دا ئەگەر بوىستى ھەقى خۇى لى بدرى،
وہك مسوئمانەتىو دىندارىى، دەبى لە كەول و چوار چىوھى
حىزبىكى ديارى كراو بىينە دەرئ، چونكە خوا كە دەفەر موى:

﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ (الشورى، خوا نهیفرمووه: با کارو

باری (فَلَان لایهِن و فَلَان حیزب) به پراویژبی، به لکو مه به ست
هموو مسوئلانان، به تاییهت له بواری بانگهواز و خه لک
هوشار کردنه وهدا، ده بی زیاتر کار بکهین و هاوکاربین له گهل
هموو نهوانه ی که خه لک بو لای خوا بانگ ده گهن، پیویسته
هاوکاری و لیکتیگه یشتنمان هه بی، پشتی یه کدی گر تمان
هه بی.

هه ندی جار هه ندی کهس قسان ده کات، پیم وایه ئیسلام زور
له سه ری قهرزدار ده بیته وه، نهوانه نیه که دانراون بو نه وه ی
به لبه له بنینه وه، دلّه پراوکه بخه نه دلی مسوئلانان وه به ران به ر
به ئایینه که یان، که هه ر جاره بابته یک ده ورووژینن، به
نه زانی و ناشایسته یی، که به شایه نی نه وه یان نازانم: نه ئامازه
به بابته کان بکه م، نه ئامازه به که سه کان بکه م، که پیم وایه
زورزانانه، یان نه زانانه و کلاو له سه رنراوانه به کری گیراون و،

دهستان له پشت ددری، نه گهرنا نه و هموو بابۀ تانه ی ئیسلام
ههن، نه و هموو نایه تانه ی قورئان و فه رمایش تانه ی پیغه مبه ر
ﷺ، که مسوئلمانان پیو یستیانۀ بو یان باس بکړین، چیت داوه له
دوو سی مه سه له، که مشتو مړیکیان له سه ره، یا خود
باسکردن یان به و شیوازه ناشییه، بو مسوئلمانان ده بیته ئیشکالیک،
نه گهر راسته کابرا مه به ستی نه وه یه خه لک له دین تی بگات!

به لکو مه به ستم هندی که سی دیکه یه که به نه زای و ناشی یی،
له نه نجامی شاره زا نه بوون له دین و ناشنا نه بوون به ژین و له
نه نجامی نه و هدا که راو یژکردن نیه و کاری دامه زراوه یی نیه،
هه له و په له و کړچ و کال یی زور په یداده یی.

چوارهم: ره چاو کردن ی پله پله یی و، دیاری ی کردن ی له پی شتره کان:
نه مهش بنه مایه کی زور گرنگه و، ده بی له کاری بانگه وازماندا:
هم پله پله یی ره چاو بکړی، هم دیاری ی کردن ی له پی شتره کان،
گرنگی پی بدری، ئیا چ شتیک له پیش چ شتیکه وه یه؟

هه‌چهنده جارى دىكهش باسماڻ كرد، به‌لام ئه‌و مه‌سه‌له‌يه

هه‌چهنده باسى بكهين، هه‌ر دهيهيڻى، ئه‌مه‌ش كهوت نمونه

له نايه‌ته‌كانى قورئان و ده‌قه‌كانى سوننه‌ت، كه زور به‌روونى

پيوست بوونى هه‌ر كام له:

أ/ ره‌چاو‌کردنى پله‌پله‌يى.

ب/ ديارى‌کردنى له پيشتره‌كان

تيياندا ده‌ره‌وشينه‌وه:

(١)- له سوورپه‌تى (الأعراف) له نايه‌ته‌كانى: (٥٩ و ٦٥ و ٧٣ و

٨٥) دا هه‌ر كام له {نوح و هوود و صالح و شوعه‌يب} (عَلَيْهِمُ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) يه‌ك رسته دووباره ده‌كه‌نه‌وه، ده‌ليڻ: ﴿يَقُومُ

أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ﴿٥٩﴾، واته: ئه‌ى گه‌له‌كه‌م!

به‌ندايه‌تى بو خوا بكه‌ن، جگه‌له‌و هيچ په‌رستراويكى دىكه‌تان

نيه.

پیغمبره‌ران همه‌موویان لیره‌وه (له خوا به یه‌گرتن و ته‌نیا
خواپه‌رستن (توحید) دوه { ده‌ستیان پیکردوه، نه‌وه بناغه‌یه،
خه‌لک بانگ کردن بو ته‌نیا خواپه‌رستی بناغه‌و جه‌وه‌ری
به‌نامه‌و په‌یامی خوی پهره‌ردگاره.

۲- { عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ أَخْبَرَنِي
رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: رَبِيعَةُ بْنُ عَبَّادٍ مِنْ بَنِي الدِّيلِ وَكَانَ جَاهِلِيًّا
قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فِي سُوقِ ذِي الْمَجَازِ وَهُوَ
يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلِحُوا وَالنَّاسُ } (۳۹).

واته: پیغمبره‌ری خوا ﷺ م دی له بازاری زیله مه‌جاز (که
بازاریکی سه‌رده‌می نه‌فامیی بووه) به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه ده‌گه‌را،
ده‌یفه‌رموو: نه‌ی خه‌لکینه! بلین: ته‌نیا خوا په‌رستراوه، سه‌رفراز
ده‌بن.

پیغمبره‌ری خوا (محمد) یش ﷺ، هه‌ر به‌وه ده‌ستی پیکردوه.

(۳۹) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۶۰۲۳، تَعْلِيقُ شَعِيبِ الْأَرْنَؤُوط: صَحِيح
لغيره وهذا إسناد حسن من أجل عبد الرحمن بن أبي الزناد.

۳- { عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: فُرِضَتْ الصَّلَاةُ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ هَاجَرَ النَّبِيُّ ﷺ فَفُرِضَتْ أَرْبَعًا، وَثُرِكَتْ صَلَاةُ السَّفَرِ عَلَى الْأُولَى } (۴۰).

واته: دایکمان عائشه خوا لیلی رازی بی، دهلی: نویژ که فہرز کرا، دوو رکات دوو رکات بوو، بہ لآم دواپی کہ پیغہ مبہر ﷺ کوچی کرد بو مہ دینہ، نویژہ چوار رکاتیہ کان فہرز کران، بہ لآم نویژی سہ فہرئ ہمر لہ سہر حالہ تی پیشی مایہ وہ.

۴- { عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا بَعَثَ مُعَاذًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى الْيَمَنِ قَالَ: إِنَّكَ تَقْدُمُ عَلَى قَوْمٍ أَهْلُ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ عِبَادَةُ اللَّهِ، فَإِذَا عَرَفُوا اللَّهَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَلَيْلَتِهِمْ، فَإِذَا فَعَلُوا، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِمْ زَكَاةً مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَتَرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ } (۴۱).

(۴۰) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۳۹۳۵.

(۴۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۱۴۵۸.

واته: عهبدوڻڻاى ڪورى عههباس خوا لڻيان رازى بي، دهلي:
ڪاتيڪ پيغه مبهري خوا ﷺ موعازى ڪورى جهبهلى نارد بو
يههمن پي فهرموو: تو دهچيه لاي ڪومه له خه لڪيڪ، كه خاوهن
كتيڻ، با يه كه مين شتيڪ كه نه واني بو بانگ دهكهى نه وهبي كه
خوا بپهرستن (كه پيشتر به هه له پهرستوويانه)، نجا نه گهر
خوايان ناسي، پيان رابگهيه نه كه خوا پينج نوڙي له پوڙوو
شهويڪدا له سهر پيوست ڪردوون، نجا نه گهر نه وهشيان ڪرد،
هه واليان پيڊه كه خوا دوايي زهڪاتي له مالو سامانياندا له سهر
پيوست ڪردوون كه بگيرپريته وه بو هه ژارده ڪانيان.

هـ { عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: إِنَّمَا نَزَلَ أَوَّلَ مَا نَزَلَ مِنْهُ:
سُورَةُ مِنَ الْمُفَصَّلِ فِيهَا ذِكْرُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، حَتَّى إِذَا ثَابَ
النَّاسُ إِلَى الْإِسْلَامِ، نَزَلَ الْحَلَالُ وَالْحَرَامُ وَلَوْ نَزَلَ أَوَّلَ
شَيْءٍ: لَا تَشْرَبُوا الْخَمْرَ لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الْخَمْرَ أَبَدًا، وَلَوْ نَزَلَ
لَا تَزْنُوا لَقَالُوا: لَا نَدْعُ الزِّنَا أَبَدًا }^(٤٢).

(رۆژىك پياويكى عىراقىي چووه بۆ لاي دايكمان عائىشه خوا لىي
رازي بى، گوتى: دايكى بروداران موصحه فكهى خۆتم پيشان
دهدهى؟ گوتى: بۆچيته رۆله؟ گوتى: دمهوى نوسخهكى له بهر
بگرمهوه، ئه وىش گوتى: له كويوه بيخوينهوه ههر تهواوه)،
دوايى گوتى: يه كه مين شتايك كه خوا دايه زاندى له قورئان
سووردهته كورتهكان بوون، كه باسى دۆزهخ و بههشت (و بابته
عهقیدهیهكان) دهكات، ههتا كاتايك خهلك بۆ ئىسلام گهرايهوه
(واته: بووناسيى و ئيمان و عهقیدهيان بۆ دروست بوو) ئنجا
باسى خهلال و چهرام دابهزى، ئه گهر يه كه مجار خوا فهرمووباي:
شهراب مه خۆنهوه، دهيانگوت: ههرگيز وازى لىناهيئين، ههروهها
ئه گهر يه كه مجار فهرمووباي: زينا مه كه، دهيانگوت: ههرگيز
وازى لىناهيئين.

بهلام پيشى بووناسيى و ئيمان و عهقیده، له دل و عهقلياندا
جیگیر بوو، ئنجا دوايى تهكليفه شهرعييهكانى ديكه دابهزين.

۶- { عَنْ وَهْبٍ قَالَ سَأَلْتُ جَابِرًا عَنْ شَأْنِ ثَقِيفٍ إِذْ بَايَعَتْ قَالَ: اشْتَرَطْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ أَنْ لَا صَدَقَةَ عَلَيْهَا وَلَا جِهَادَ، وَأَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ بَعْدَ ذَلِكَ يَقُولُ: «سَيَتَصَدَّقُونَ وَيُجَاهِدُونَ، إِذَا أَسْلَمُوا» { (۴۲) .

واته: وهبی کوری مونه بیه دهئی: پرسیارم له جابر کرد
دربارهی هوزه سه قیف کاتی پهیمانیاں به پیغه مبهردا ﷺ، که
مسولمان بوون چوون بوو؟ گوتی: له سهر پیغه مبهریان ﷺ به
مهرج گرت، زه کاتی نادهن و، جهادیش ناکهن، پیغه مبه ریش
ﷺ، لیی قبول کردن، به لام دواپی، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی:
ئه گهر مسولمان بوون، زه کاتیش ددهن و جهادیش ده کهن. که
ههر واش بوو.

۷- { عَنْ نَصْرِ بْنِ عَاصِمٍ اللَّيْثِيِّ عَنْ رَجُلٍ مِنْهُمْ، أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَأَسْلَمَ عَلَى أَنْ يُصَلِّيَ صَلَاتَيْنِ، فَقِيلَ مِنْهُ { (۴۳) .

(۴۳) أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: ۳۰۲۵، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي "الصَّحِيحَةِ" بِرَقْم: ۱۸۸۸.
(۴۴) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۲۰۳۰۲.

واته: نه صرې كورې عاصمې له پياوړتيا له پياوړتيا له خويانه وه،
ده گيرپټه وه، كه چوټه لاي پيغه مېر ﷺ و، مسولمان بووه، به و
مهرجه ته نيا دوو نويزان بكت، (شه وو رږژ دوو نويزان بكت)،
پيغه مېر ﷺ، نه وه لى قبول كړدو!

خوشك و برا بهرېزو خوشه ويسته گانم!

بيگومان هيچ كه سيك، بوى نيه موزايه ده د دينداري به سهر
پيغه مېر ﷺ بكت، پيغه مېر ﷺ خوا ﷺ، كه خواى زانا و
شاره زاي پي فېرمووه، كه بللى: ﴿وَإِنَّا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (١٦٣) الانعام،
واته: من يه كه مى مسولمانانم، به لام تهماشا ده كه ين، پيغه مېر
ﷺ، له هوزى سه قيفى قبول كړدو، زكات نه دهن و جيهاد
نه كه ن، هه روه ها له و پياوړتيا قبول كړدو، كه گوتوويه تى:
ته نيا دوو نويزان ده كه م! له وانه يه كبرا گوتبي تى: ته نيا نه و
دووانه ده كه م، نجا نه گهر ده لى مسولمان ده بم، نه گهرنا
مسولمان نابم؟ نه ويش فېرموويه تى: مسولمان به، بوجى؟

چونکه با مسولمان بى، ئه گهر تهنيا دوو نوڤژانیش بکات، باشتره
له وهى مسولمان نه بى و نوڤژ نه کات و سه جده نه بات و رکوع بۆ
خواى بهرزو بى هاوتا نه بات!

ئىجا ئيمه لهم دهقانه ههروهه لهوانى دیکهش، ئه وهيان
ليوره دهگرين، که له بواری بانگه وازدا، ده بى هم پله پله يى
ره چاو بکهين، هم له گرنگتر وه بۆ گرنگتر چوون، واته چ
شتيک له پيش چ شتيکه وهيه؟ ههروهه چ شتيک ئه سلى دينه و،
چ شتيک فهرعى دينه؟ به بى ئه وه له کاره که ماندا سه رکه وتوو
نابين و، له و باره شه وه، هه ئه و په ئه ی زۆر هه يه، که دوايى له
ته وهري نوپه مدا، له و باره وه هه نديک شت باس ده کهين و، بۆ
ويى هه ئه ده گرين.

پينجهم: دلخوش کردن و ئاسانکردن:

خه ئک بانگکردن بۆ لای خوا، به که سيک ده کرى، به راستى
بتوانى هم خه ئکى دلخوش بکات، وه هم بۆيان ئاسان بکات،

سهرنجيان ږاځكېشۍ و، وایان لیبكات، كه متمانه یان پېی بی و،
وایان لیبكات، نه وان، نه و به دلسوز بزائن، نه گهر وانه بی، گوئی
بو ناگرن و، قسه ی لیوه رناگرن:

با له و باره دوش سهرنجی چه ند ده قی کی شه ریعت بده دین:

(۱) - خوا سبحانه و تعالی له سوورې ته (النساء) دا ناوی دوازه (۱۲)
له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) دینی و، هه مووشیان به
دلخوشک هرو ترسینه ر (مبشر و منذر) و هسف دهکات، دهفه رموی:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا

إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١١٣﴾ وَرُسُلًا

قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ

اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١١٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ

لِّلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

النساء. ﴿١٦٥﴾

واته: ئيمه سروشمان بۆ لای تۆ ناردوه، وهك چۆن سروشمان بۆ
لای نووح و پيغه مبه رانی دوی ویش نارد، ههروهها سروشمان بۆ
لای ئیبراهیم و ئیساعیل و ئیسحاق و یهعقوب و ئهسباط و عیسا و
ئهیوب و یونس و هاروون و سولهیمان ناردو زه بووریتمان به
داوود دا . وه پيغه مبه رانیك كه پيشتر به سه رهاتیا نمان
به سه رتدا خویندۆته وه و پيغه مبه رانیك كه به سه رهاتیا نمان
به سه رتدا نه خویندۆته وه، وه خوا به قسه كرد فه رمایشتی
له گهل مووسادا كرد . پيغه مبه رانیکی موژده ده رو تر سینهن
تاكو دوا یی هاتنی پيغه مبه ران خه لك به لگهی له سه ر خوا نه بی،
وه خوا زالی کارزانه.

واته: ئەوانه پێغه مبه رانیکی دڵخۆشکەرو ترسێنەر بوون، یاخود

(مُبَشِّرِينَ)، مۆژدە دەرو وریا کەرەوه بوون، بۆچی؟ تاکو لە دواى

هاتنى پێغه مبه ران، خەڵک بەلگەى نەبێ لەسەر خوا.

کەواته: پێغه مبه ران هەموویان (عليهم الصلاة والسلام)،

سیفه تی بنچینه ییان ئەوه بووه، خەڵک دڵخۆش بکەن، بە

پاداشتی خوا، خەڵک دڵخۆش بکەن، بەوه کە دینداریی لە دنیا دا،

بەر هەمی باشی دەبێو، دڵخۆشیشیان بەوهی کە

خواپەرستییه کەیان لە دواڕۆژیشدا، بەر هەمی باشی دەبێ، ئایا

دەزانن، پێغه مبه ر ﷺ، کە قورەیشیه کانی بۆ ئیسلام بانگ

دەکرد، چی پێ دەفەر موون: کاتێک مامی پرس یاری لێکرد چی

لێیان دەوێ: دەیفەر موو: {«يَا عَمُّ أُرِيدُهُمْ عَلَى كَلِمَةٍ تَدِينُ لَهُمُ

الْعَرَبُ وَتُوَدَّى إِلَيْهِمُ الْعَجَمُ الْجَزِيَّةُ»، قَالَ: مَا هِيَ؟ قَالَ:

«شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»} (أخرجه الترمذي: ٣٢٣٢، قال

أبو عيسى هذا حديث حسن، والبيهقي في الكبرى:

١٩١٢٠، وقال الألباني: ضعيف الإسناد).

واته: ئەى مامە گيان! تەنیا وشەيەكم لىيان دەوى، كه
حكومرانيى بەسەر گەلى عەرەيدا، پىدەكەن و، عەجەمىش
سەرانه تان دەدەنى و بۆتان ملکہ چ دەبن.

واته: ئەم دینه، هەرچەندە بەرھەم و بەرکەتەكەى، بە شیوەى
ئەساسىي، لە دوارۆژدايه، چونکە ژيانى دنيا شتيكى وا نيه، لە

چاو دوارۆژو شتيكى کەمۆکەيه، وهك خوا دەفەر موى: ﴿فَمَا

مَتَّعُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ ﴿٣٨﴾ التوبة، واته:

رەبوارەنى ژيانى دنيا لە چاو ھى دوارۆژدا کەمۆکەيه.. بەلام ئەم

دینه، وهك چۆن دوارۆژمان باش دەکات و، دنياشمان باش دەکات،

لە دنياشدا خێرو بەرکەتى پێوەيه بۆ خەلک، بانگەوازکار دەبى

لى بزانى و، خەلک دلخۆش بکات: فلانکەس! تۆ وەرە، تۆ وەرە

مسوئمان بە، ھەم خوا لىت رازى دەبى، ھەم لە دنياشدا لەشت

ساغ دەبى، مال و خىزانت چاک دەبى، لە عەيبدارىي دوور دەبى،

لە گوناھبارىي دوور دەبى، ساغ و سەلامەت دەبى ... ھتە.

هەروەها پاشان ئاگادار کردنەووە ترساندنی خەلکیش، ئەویش
بە تەئکید، یەکیکە لە لایەنە ئەساسییەکانی دینداریی.

(۲) - هەروەها خوا عز وجل دەفەرموی: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ

وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة، واتە: خوا ئاسانیی بۆتان

دەوێو، زەحمەتی بۆتان ناوێ، ئەم ئایەتە لە سیاقی باسی

رۆژووی مانگی ڕەمەزاندە هاتووە، کە لە کاتی نەخۆشییو

سەفەردا، بۆتان هەیە، رۆژوو نەگرنو، دوایی بیگیڕنەووە، لەو

سیاقەدا، خوا دەفەرموی: خوا ئاسانیی بۆتان دەوێ، زەحمەتی

بۆتان ناوێ.

کەچی - وهك دوایی باس دەکەین - هەندیک کەس هەمیشە

ئەگەر مەسەلەیهکی شەرعیی، دوو باری هەبن، باریکی

زەحمەتو باریکی ئاسان، تەنیا ملی زەحمەتەکەیی دەگرن، کە

ئەووە ڕێک پێچەوانەیی ئەم ئایەتەیه، هەروەها پێچەوانەیی

ئەودەشە كە، دايكمان عائىشە، خوا لىي رازى بى، لە پېغەمبەر

ﷺ دەگىرېتەو:

(۳) - { مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ ﷻ بَيْنَ أَمْرَيْنِ أَحَدُهُمَا أَيْسَرُ مِنَ الْآخَرِ، إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا، كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ } (۴۵).

واتە: پېغەمبەرى خوا ﷺ، هيچ كات سەرپشك نەكراو، لە

نيوان دوو ئىشاندا كە يەككىيان لەو دىكەيان سىناتر بووبى،

مەگەر كامەى ئاسانە، ئەوى ھەلبۇزاردو، ئەگەر گوناح نەبووبى،

بەلام ئەگەر گوناح بووبى، لە ھەموو كەس لىي دوورتر بوو،

بۆ ويىنە: ئافرەت بۆى ھەيە، نىقاب بىكاتو، بۆيشى ھەيە

نەيكاتو، دەمو چاوى ديار بى، كەچى ئەوان دەلىن: ھەر دەبى

پىچە (نقاب) بىكات.

بە راستىي سەيرد!

له هه نديك ولا تانی هه ږه بیدا، شتی بچو وکی وهك پيچه گرتنه وه
(انتقاب) و دامین هه لپیچان (تشمیر الیوب) زور به سهختی
دهگرن، به لام شتی گه وره گه وره یان، زور نیهمال کردوه، بو
نموونه: نایا حوکمرانی شوو ږاییه، وهك قورئان فهرموویه تی و
پیغه مبهری خوا کردوویه تی، یان بنه مالیه یی، میراتییه، وهك
رؤژگاری نه فامیی؟! هیچ له وه ناپیچنه وه.

برای موفتی! نه گهر به تهنگ دینی خواو دی، بوچی له ودهش
ناپیچی وه، که چاره نووسی عیبادو بیلادی پیوه گریداوه؟!

٤- هه وره ها پیغه مبه ر ﷺ، زور به روونی و به راشکاو یی،
ده فهرموی: {بَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا} (٤٦).

واته: دلخو شکر بنو سله مینه ره وه مه بن، {خه لك
مه سله مینه وه، خه لك دوور مه خه نه وه} هه رو ده ناسان که ر
بنو، و ده زحمه تخه ر مه بن.

شەشەم: ئىقناع كىردنى عەقل و جوولاندنى دىل:

پېشتر باسماڭ كىرد، خوا دەفەرمۇي: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ (۱۳۵) النحل، حىكمەتەكە بۇ عەقل، نامۇزگارىيى چاكىش بۇ دىل و دەروون، مەرفۇ ھەم عەقلەكەى دەبى ئىشباع و تىر بىرى، ئىقناع بىرى، ھەم دىل و دەروونەكەى، پېويستە بىجولئىرى، چونكە جارى واى، مەرفۇ بە عەقل شىك دەزانى، بەلام ھەتا ئەو زانىارىيە، لە عەقلەو تەحويل نەبى بۇ دىل، نايجوولئىنى، پېغەمبەر ﷺ، دەربارى خەوارىجى دەفەرمۇي: ﴿يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ﴾ (۴۷)، واتە: قورئان دەخوئىن، بەلام، لە گەروويان، ئەودىو نابى، واتە: نايەتە نىو دىل و دەروون، نەبۇتە ھوى ئەودى دىل و دەروونيان: رووناكىي ئىمان و، تامى تەقوا، تەزووى بەھاو

ٲاكاره بهرزهكانى، وهك: ميهربانىى و بهزهىى و پهروش و ...

هتدى ٲٲكهل بى، ههوا به وشكى، ٲايهتهكانيان گرتوه.

ههٲهته، ٲٲقناع كرنى عهقلو، جوولاندى دل، نهك ههر

مهنهجي ٲٲغهمبهرى خاتهم ﷺ، بووبى، بهلكو ههموو

ٲٲغهمبهران (عليهم الصلاة والسلام)، وا بوون، بو وينه:

له سوورحتى (ابراهيم)دا، كه خوا سبحانه و تعالى، له يهك

شوٲنداو ٲٲكهوهو ويكرا باسى ههموو ٲٲغهمبهران (عليهم

الصلاة والسلام)، دهكات، دهفهرموى: ﴿قَالَتَ رُسُلُهُمْ أَفَى اللَّهِ

شَكُّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ

﴾ ابراهيم.

كه لٲردها ههم عهقٲيان، ددوٲٲن، ههم دلٲان دهجووٲٲن:

أ/ عه قلیان ددهوینن و، ئیقناع دهکهن، بهوه که دهفه رموون: (أَفِي)

اللَّهُ شَأْنُ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، واته، ئایا دوو دئی ههیه له

خوادا، که بهدیهنه ری ئاسمانه کان و زهوییه؟ واته: ئاشکرایه که

ئهم ئاسمان و زهوییه، وهدیها توون و، دهبی بهدیهنه ریکیان ههبی،

ئایا لهم راستیه دا دوو دئی ههیه؟ ئه دی نابی هه موو

پهیدا کراویک، پهیدا که ریکی ههبی، ئه وه بو عه قل.

ب/ بو دلیشیان دهفه رموون: (يَدْعُوكُمْ لِيَغْفَرَ لَكُمْ مِّنْ

ذُنُوبِكُمْ)، ئه وه پهروه دگاره تان، بانگتان دهکات، تا کو له

گونا هه کانتان بتان بووری، یانی: که بانگتان دهکات، بو

به رژه وهندی خۆتانه و، ههچ ئیشی خۆی به ئیوه نیه، به لکو

ئیشی خۆتانی به خۆتانه.

حهوته م: بیر خستنه وهی چاکه کانی خوا:

براو خوشکه کانم!

پیویسته ئەم بنه مایهش زۆر زۆر گرنگی پێدهین، چونکه خوا

له قورئاندا سبجانه وتعالی، زۆر گرنگی پێداوه، زۆری باس

کردوه، بۆ وینه:

(۱) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ

يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآذَنْ تُؤَفَّكَونَ

﴿۳﴾ فاطر، واته: ئەهێ خه ئکینه! یادی چاکه ی خوا بکهنه وه،

به سه ر خۆتانه وه، ئایا جگه له خوا، به دیهینه ریکی دیکه، له

ئاسمان و زهوی، {واته: له سه رو خواره وه}، بژیوتان ده دا؟ (لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ)، جگه له وه هیچ په رسته راویک نیه وه، هه ر ئەو

پەرسىتراودە، (فَأَنزِلْ نُفُوكُنْ)، بۇ كۆي لادەدرين! يانى:

كۆنترۆلى خوتانتان، لە دەست داودە.

(۲) ﴿الْمُتَرَوِّاَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ

...﴿۲۰﴾ لقمان، واتە: خوا ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدا ھەيە،

بۇ ئىيوى دەستەمۇ كردودو، چاكەكانى خوى، بە ئاشكراو

پەنھان، لەسەر ئىيوى تەواو كردوون...

(۳) ھەروەھا بەرپزان! تەماشای ئەم سى ئايەتە بکەن، چەند

راچلەكىرن! خوا دەفەموى: ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ مَا غَرَّكَ رَبُّكَ الْكَرِيمِ

﴿٦﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّدَكَ فَعَدَلَكَ ﴿٧﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٨﴾

﴿الْإِنْفِطَارِ﴾.

واته: ئه‌ی مَرُوفًا (من، تۆ، هه‌موومان، چ مسوولمان، چ کافر) چ

شتیك، له به‌رانبه‌ری په‌روه‌ردگاری به‌خشنده‌تدا، تۆی بوغرا

کردوه، { (غَرَكَ)، یانی: فریوی داوی، بوغرای کردووی، له كه‌وێ

خۆتی ده‌رجواندووی؟ } ئنجا ئه‌و په‌روه‌ردگار، به‌خشنده‌و

به‌پێژت، چی کردوه؟

۱- قۇناغی یه‌که‌م: (الَّذِي خَلَقَكَ)، تۆی به‌دیهيئاوه، تۆی هيئاوته

دیو، بوونی پێداوی.

۲- قۇناغی دووهم: (فَسَوَّكَ)، رێکی خستووی، چونکه ده‌گونجا،

مَرُوفٌ پارچه گوشتیك بێ، به‌لام خوا ئه‌ندامه‌کانی بۆ دروست

کردووی.

۳- قۇناغی سییه‌م: (فَعَدَّلَكَ)، ئنجا، هاوسه‌نگی کردووی، ده‌گونجا،

ده‌ستیكت له ده‌ستیكت، یان قاجیكت له قاجیكت، درێژتر بێ،

يان چاويكت له چاويكت گهوره تر بى، به لام به خوا ته عدیلی

کردووی!

۴- قۇناغى چوارەم: (فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ)، له هەر

ويڼه يه كدا، له هەر ديمه ني كدا، كه ويستوويه تى، توى پيك

هيڼاوه، كه واته: خوا به چوار قۇناغ، توى هيڼاوه ته دى، بوچى

به رانبه ر به په روه ردگار ت، ئاوا له خو بايى؟ يا خود ئاوا فريو

دراوى؟

به ئى نيعمه ت و چا كه كانى خوا، گرنگه ئينسان بيان خاته وه بير

خه لك، له هەر شوينه و، له هەر مه قامه، به شيو از گونجاوى

خوى.

هه شته م: هوشداري پيدان و ترساندن خه لك:

ئه وانه ي بو لاي خوا بانگ ده كرين، ويراى دلخوش كردن، پيوسته

هوشداري بيان پى بدرى و، بستر سينرين، به دلنيايى من كه ده ليم:

دەبىي دۇنيان خۇش بىكرى، خۇ ئاللىم، ھەراميان بۇ ھەلەل بىكرى،
ھەرودھا كە دەلىم ئاسانكاى بىكرى، مەبەستم ئەوۋ نىيە،
سنووردەكانى شەرىيان بۇ بىبەزىنرىن، چۈنكە تۆ ئەسلەن بۇ لاي
شەرىعتيان بانگ دەكەي، ئىنجا ئەگەر سنووردەكانى شەرىع، لەبەر
وان بىبەزىنى، ماناي وايە ھىچت نەكرد، پېغەمبەر ﷺ یش، كە
لەو پياوۋى قىبوول كىردوۋ، رۇۋىيى دوو نوپۇزى بىكات، نەيفەرموۋە:
تەنیا دوو نوپۇزى فەرزىن، فەرموۋىيەتى: پىنج (۵) نوپۇزى فەرزىن،
بەلام تۆ تەنیا دوۋان دەكەي، فەرموۋىيەتى: دوۋانىش بىكات،
باشترە لەۋەي، ھەر مەسۇلمان نەبى! يان ھۆزى سەقىف كە
گوتوۋىانە: زەكاتى نادەين و جىھادىش ناكەين، لىيى قىبوول
كىردوۋن، نەيفەرموۋە: ئەۋانە فەرزىن، دەبىي وريا بىن! كەۋاتە:
وېراي خەلگ دىخۇش كىردن، دىندارىي ئاسان كىردن، بۇ خەلگ،
كە ئەۋە بىنەمايەكى بانگەۋازە، ھۆشدارى پىدانى خەلگ و
ترساندىشىيان، ئەۋىش دىسان، يەكى دىكەيە، لە بىنەمايەكانى

خه لك بانگ كردن بؤ لای خوا، با ته ماشای ئەم ئایه ته موبارده كه

بكهين:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ

بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝﴾ فاطر.

واته: ئەه خه لكينه! به دنيایي، به ئینى خوا راسته و، مسوگه

بن، به ئینى خوا راسته، كه دهفه رموی: زیندوو دهبنه وه و،

لېپرسینه وه ههیه، (فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا)، با ژيانى دنیا،

فریوتان نه دا، (وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ)، ههروهه با فریوده،

به رانه به خوا، فریوتان نه دا، فریوده ر كیه؟ شهیتانه.

لېر دا شتیکم هاته وه یاد:

له سوور هتی (الذاریات) دا، خوی په رو درگار كه دهفه رموی:

﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝۲۰ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝۲۱﴾ وَفِي

الْمَاءِ رَزَقَكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ مَا

أَنْتُمْ نَطْفُونَ ﴿٢٣﴾، هه نديک له زانايان ده ليين: (وَمَا تُوعَدُونَ)،

په يوه ست نايته وه به پيشه وهی، تاكو مانا که ی ئاوی لی بی:

{ څړيوتان له ناسمانه و نه وهش که به ليينتان پي ددری — نه ویش

هر له ناسمانه } . به لکو (وَمَا تُوعَدُونَ) په يوه سته به دوی

خو په وه به مجوره:

{ ...وَمَا تُوعَدُونَ ، فَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلِ مَا أَنْتُمْ نَطْفُونَ }

واته: نه وهی به ليينتان پي ددری: رزقه که تان، وه نه وهش، که

به ليينتان پي ددری، هه نديکيان (وَمَا تُوعَدُونَ)، رډبت ده که ن،

سويند به په روه رډگاری ناسمان و زهوی، هه قه وهک چو ن قسه

ده که ن.

يانی: قسه کردنه که تان چو ن راست و چه سپاوه و، نکو و لیی

ليناکری، نه وهی به ليينستان پي ددری، ئاوا هه ق و راسته!

به سهرهاتیک دهر باره ی نه م نایه تانه

(الأصمعي) لیردها، شتیک دهگیر پته وه، دهلی: کابرایه کی

عه ره بیی دهشته کی جاریک هات، گوتی: نه ری، له وه ی خوا

دایبه زانده وه، شتیکم فی ر ناکنه! منیش نه و نایه تانه ی سهره تای

سوورده تی (الذاریات) م فی ر کردن: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝۱۵﴾

ءَاخِذِينَ مَا ءَانَهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۝۱۶﴾ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ

مَا يَهْجَعُونَ ۝۱۷﴾ وَبِالْأَشْعَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝۱۸﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ

وَالْمَحْرُومِ ۝۱۹﴾ ، ننجایه کسه ر دوای گوئی بیستبوونی نایه ته کان:

حوشتره که ی سهر بری و گوشته که ی کرده خیر و رویش ت. ئیدی

سائیک پیچوو، هاته وه، زور کزو لاواز بوو بوو، گوتمان: نه وه

چت کرده وه؟ بو وات لی هاته وه؟ گوتی: نه و نایه تانه م جیبه جی

کردوون، نه وه نیه خوا دهفه رموی: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

۝۱۷﴾ وَبِالْأَشْعَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝۱۸﴾ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝۱۹﴾

الذاریات، دواى ئه وهى حوشتره كه ی كردبووه خیر، وهك جیبه جی

کردنى فهرمانى خوا كه دهبی ماله كهت بدهی، به سواكه رو بی

به شان، ئنجا شه ویش زۆر كه م خه وتبوو، هه تا پیش به ره به یان

(سحر) و ئه و كاتهش هه ر (إستغفار) ی كردبوو، زۆر به سه ختى

گرتبووی و، ته واو كزو لاواز بوو بوو، ئنجا گوتی: هاتووم

ئه مجارهش هه ندیكى ديكهش فهرمايشتى خوام بۆ بخوینى، ده لى:

منیش هه ر ته واو كه ر (تكملة) ی ئه و ئایه تانه ی (الذاریات) م بۆ

خوینىد: ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ

﴿٢١﴾ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿٢٢﴾ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ

مَثَلٌ مَّا أَنتُمْ نَاطِقُونَ ﴿٢٣﴾﴾ الذاریات، ئیدی ئه و ئایه تانه م به سه ردا

خوینىدنه وه:

كابرا يه ك چريكه ی لیڤا، گوتی: ئه وه كى پهروه ردگارى جیهانى

تووړه كردوه، كه دهبی سویندى بۆ بخوات، ئنجا بر وای پیبكات؟!

چريكه یه كى لیڤا، وهفاتی كرد!

بەئى: ورياکردنەو و ھۆشدارى پېدانى خەلک، ترساندنیشيان،
يەكکە لە بنەماکانى بانگەواز کردنى خەلک، بۆ لاى خوا، کەسى
وا ھەيە، سەد جار بۆ باسى بەھەشتى بکەى، رزۆر کارىگەرى
نەبى، بەلام بە ھۆى سزاو جەزەبەى خواو لە دۆزەخ داو پېش
دۆزەخیش، لە عالمى بەرزەخدا، رادەچلەکى و ھۆشيار
دەبىتەو.

ياخود ھى وا ھەيە، لەبەر سزاى خوا، لە قىامەتدا، لە گوناھ
ناپرىنگىتەو، بەلام کە زانى لە دنياشدا زيانى ھەيە، لى
دەپرىنگىتەو! نەفەرم بينیو، گوتوومە: جگەرە حەرەمە، بەلام
ھەر لەسەرى بەردەوام بوو، کەچى دواى کە چوو بۆ لاى
پزىشک، گوتوویەتى: تووشى سەرەتانت دەکات، ئەگەر وازى
لینەھىنى، وازى لىھىناو!

نۆپەم: جەختکردنەووە لەسەر واقیعی ئیستامان و، کێشە و

گرفتەکانی کۆمەلگا:

هەندیک لە بانگەوازکاران، - وەك دوايش باسی دەكەین - زیاتر

لە میژوودا دەژین، یان میژوو هەڵدەكۆلن، بزانی داخۆ چ

گرفت و کێشەیهکی تێدا بوو، کاتی خۆی باس کراو، مشتومری

لەسەر بوو! دەیهینن بۆ ئێره، بەلام ئیمە کاتیك تەماشای

سێرهی پیغه مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) دەکەین، وایان

نەکردو، بۆ وینە: لە سوورپەتی (الأعراف)دا، هەر کام لە

(نوح، هود، صالح، لوط، شُعَيْب)^(٤٨)، لە سوورپەتی (هود)دا،

دیسان ئەو پێنجە (٥)یان^(٤٩)، لە سوورپەتی (الشعراء)دا، دیسان

ئەو پێنجەیان (٥)^(٥٠)، هەر کامێکیان، ئەوەی بۆ کۆمەلگایه‌که‌ی

خۆی باس کردو، که پێویستی بوو، نروح علیه السلام زیاتر

باسی ئیستبدادی سیاسی کردو، هه‌وود علیه السلام له‌ پرووی

(٤٨) نایه‌ته‌کانی: ٥٩ - ٩٣.

(٤٩) نایه‌ته‌کانی: ٢٥ - ٩٥.

(٥٠) نایه‌ته‌کانی: ١٠٥ - ١٩١.

ئابووری و کۆمهلاتییهوه، دواوه، صالح علیه السلام دیسان له
رووی کۆمهلاتییهتی و گوزهرانهوه، لوروت علیه السلام له رووی
رهوشتییهوه، چونکه گهلهکهی رهوشتیان تیکچوووه، شوعهیب
علیه السلام له رووی ئابووری و هیمنی و ئاسایشی خهڵک و، رێ
له خهڵک نهگرتنهوه، ههر کام له پیغهمبهران (عليهم الصلاة
والسلام)، کۆمهلگایهکهی چ دهردیکی ههبووه، باسی ئهو دهردهی
بۆ کردوون، بۆیه گرفت و کێشهکانی ئیستای ئیمهش، که جیان
له هی کۆمهلگایهکانی رابردوو، دهبی قسه و گوتاریشمان جیاواز
بی.

با یهك وینهتان بۆ بینمهوه: ئهو زانستهی ئیمان و عهقیده
دهکۆلێتهوه، پێی گوتراوه: (علم التوحید)، دواپی پێیان گوتوه:
(الْفِقْهُ الْأَكْبَرُ)، بهلام له سهردهمیكد، ناوی لێنرا: (عِلْمُ الْكَلَامِ)،
ئایا دهرانن ئهو ناوه له جیبیهوه هاتوه؟ کێشهی ههره گهوره، که
مشتومری زۆری لهسهه بووه، ئهوه بووه که ئایا: (کلام الله)،
قورئان، ئایا دروستکراوی خوایه؟ یاخود خوا دروستی نهکردوه،

ھەر فەرموویەتی؟ کیشەیهکی زۆر لەسەر ئەوە بوو، ئیمام
ئەحمەد، لەسەر ئەوە چەند ئەزیەت درا، ئنجا ئەوە کیشەیهک
بوو، کاتی خۆی، ئیمام ئەحمەد چاکی کرد، دیفاعی کرد، بەلام،
ئێستا ئیمە کیشەمان ئەوە نیە خەڵکەک بەلای: قورئان
مەخلووقە؟، یان مەخلووق نیە؟ ئێستا کیشەمان ئەوەیە، کە
دەلێن: قورئان، ھەر لە خواوە نەھاتو، بەلکو ھەندیک ھەر
بروایان بە خوا نیە، کیشەمان لەگەڵ ئەوانەدا ھەیە! دەبی
بزانین، کیشەکانی رۆژگاری ئیمە چین؟ نەخۆشیەکانی رۆژگاری
خۆمان چین؟ نەک بگەرپینەووە بۆ میژوو، ھەر لە میژوودا
بژین، ئاگامان لە واقعیی ئیستامان نەمی، کە بە داخەو،
زۆریک لەوانەى کە لەسەر تەوژمی ئیسلامی حیسابن، لە
میژوودا دەژین، کەم پەسوەستن بە رۆژگار و واقعیی ئیستاد.

دهيه م و گو تايي: جهستاندني په يام و بهرنامه ي خواو، بوونه سهر

مه شق بو خه لك:

به پړان!

ليتان دووباره دهكه مه وه: زما ني كرده وه و حال، باشتري شيوازي

بانگه وازه، ته ماشا بكن، خوا سبحانه و تعالى، به پيغه مبهري

خاته م ﷺ، چي دهفه رموي؟ ﴿ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ (١) مَا أَنْتَ

بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ

عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَبِّحْهُ وَبُصِّرْهُ وَبُصِّرْهُ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ الْقَلَمِ.

واته: (ت)، سويند به قه لاهم، به وه ي، كه پي دهنووسن،

{ديرهكان}، تو به هو ي چاكه ي په روه ردگارته وه، شيت ني و، تو

پاداشتيكي نه بر او هت هه يه و، تو له سهر ره دوشيكي مه زني، دوايي

توش ده بيني و نه وانيش ده بينن، كامه تان شي تن.

خوای پهروهردگار، چهند بهبی باکی، وا دهفهرموی! نهو شتانه
زور جیی سهرهجنو، ئیعیجازی میژوویین.

ههروهه له سوورتهی (ص)دا، دهفهرموی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ

أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾ إِنَّهُ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَأَاهُ بَعْدَ

حِينَ ﴿٨٨﴾﴾، واته: بلئ: هیچ کریتان لهسهری لی داواناکهه و من

له بارگرانکهه ران نیم، نهه قورئانه، یاد خهروهیه، بو هه موو

جیهانیان، دواى ماوهیهکی دیکهش، ههوالهکهی دهزانن.

چونکه خوا زانیویهتی، ئیسلام، جی لیدی و چۆن دهبی! کاتیک

نهو ئایهته دابهزیوه، قوئاغی مهککه بووه، پیغه مبهه صلى الله عليه وسلم

چهوسینراوتهوه، هاوهلهکان، ئازادو دراوون و نهشکهجه دراوون،

کهس به تهمای سهری خوئی نهبووه، بهلام خوا دهفهرموی:

پییان بلئ: دواى پیچیکی دیکه، دواى ماوهیهکی دیکه،

ههوالهکهی دهزانن، واته: نهه ئیسلامه چۆن دونیا دادهگرئو

بلاودهبیتهوه!

مەبەستمان ئەۋەدە:

خوای پەرۋەردگار كە باسى رەۋشنى مەزنى پېغەمبەر ﷺ
دەكەت، لە بەرانبەر بانگەشە، پەرۋ پاگەندەى كافرەكاندا، كە
دەيانگوت: شىتە و جادووگەرە و پېغەمبەر نىيە، دەفەر موى: تۆ بە
هۆى چاكەى پەرۋەردگار تەۋە - كە پلە و پاىەى پېغەمبەر اىيەتى
پىداۋى - شىت نى و پېغەمبەرى. بە بەلگەى ئەۋەى كە لەسەر
رەۋشت و ئاكارىكى بەرزو مەزنى.

بەئى خوشك و برا عەزىزەكانم!

ئىمەش باشتىن بەلگەى ئىسپات كەردنى مەسۇلمانەتى و راست و
ساغىيمان و لە ھەمان كاتىشدا چاكترىنە و كارىگەرترىن شىۋازى
بانگەۋازىشمان بۆ خەلك بەرەو ئىسلام ئەۋەدە: رەۋشتمان بەرزو
ئاكارمان پەسەند بى، ئەۋە پىۋەرە تەرازوۋىكە، زۆر راست و
دادگەرەو زۆر ھەقە، ئاىا كى دەتوانى ھەتا سەر رەۋشتى بەرزو
پەسەند بى، ۋەئلاھى تەنبا كەسىك، دلەكەى پەيۋەست بى بە

خواوه، كه سيك دوا رۆژ به سهر دنيادا هه لېژيږي، دنيای له لا
بچووك بڼي، دوا رۆژي له لا مه زن بڼي و ته نيا باباي وا ده تواني تا
سهر، راستگو بڼي، تا سهر نه مين بڼي، تا سهر پاك و چاك بڼي، تا
سهر به رحم بڼي، دادگهر بڼي ... هتد، به لام خه لگي ديكه، به
روالته، له بهر چاوي خه لك شتيك دهكاتو، دوايي شتيكي ديكه
دهكات!

ئيجا با قسه يه كي دايكمان عائشه، خوا لڼي پازي بڼي، بينين كه
دديكه مه كو تا يي قسه كانم:

كاتيك پرسياړي ليددكري، دهرباره ي رهوشي پيغه مبهري ﷺ،
يه كيك پرسياړي لي دهكات، گهنجيك دهلي: ئايا رهوشي
پيغه مبهري خوا ﷺ چوڻ بووه؟ نه ویش دهلي: رۆله گيان!
قورئاني ناخويني، دهلي: با، دهلي: {كَانَ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ
الْقُرْآن} ^(۵۱)، واته: رهوشي پيغه مبهري خوا ﷺ، قورئان بوو،

يانی: چی؟ یانی: قورئان چی ددهرموو: پیغمه مبه ر ﷺ، وای دهکرد.

خوشک و برا به پیزو خوشه ویسته کانم!

زمانی کردار، فه صیح ترین و گویاترین زمانه و، باشترین شیوازه،
ئه گهر دهمانه وی: خه لک فییری دینداری بکهین، با بو خومان
موته دین بین، دهمانه وی: فییری راستگویان بکهین، با راستگو
بین، دهمانه وی: فییری زوهد و فناعه تیان بکهین، ده بی خومان
وا بین، دهمانه وی: فییری میهره بانیان بکهین، با خومان به
رحم و میهره بان بین، دهمانه وی: فییری خاکی بوونیان بکهین،
با خومان خاکی بین و،....هتد.

ئه گهرنا با دلنیا بین نه دار پیی نابه خشری، (فَاقِدُ الشَّيْءِ لَا
يُعْطِيهِ) و ئاسانی ساردیش به فوو گهرم نابی.

خوا به لوتفو گهرمی خوی یارمه تیمان بدات، که وه رازاوه
بین، به رهوشته بهرزو په سنده کان، به شیوهیه ک که شایسته ی،

ئەوۈد بىن، بلىين: ئىمەش شوينكە وتوۋى پېغەمبەرئىكىن ﷺ، كە
لە لووتكەى ھەموو رەۋشئىكى بەرزو ئاكارىكى جوان و پەسنددا
بوۋە، كە ھەر بۆيەش پېغەمبەرى خوا ﷺ، بۆ خۆى باشتىن
بەلگەى راستى ئايىنەكەيەتى، ھەر كەسئىك تەماشائى
پېغەمبەرى خوا ﷺ بىكات، ئىنجا دەزانى، كە ئايىن و بەرنامەكەى
زۆر راستە، چونكە ئەو زاتە لە لووتكەى رەۋشئى بەرزو ئاكارى
پەسەند دايە، كەواتە: ديارە ئايىنەكەشى وايە.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى ئىمەش وا لىبكات، كە بە كەردەو
حائمان مايەى لى لاي خەلگ شىرىن كەردنى ئىسلامو، سەرنج
راكىشانىان بىن، بە لاي خواو پېغەمبەرەكەى (مەھمەد) ﷺ
رېبازەكەيدا.

ئاكارو رەوشتە پەسندە بىنەرەتییەكانى بانگەوازكاران

براو خوشكانى بەرپز!

ئەم وتارە ھەمووی بۆ ئەم تەوہرە تەرخان دەكەین، لەبەر
ئەوہی ھەرکارێك كە بە كەسێك دەسپێردرێ، ئەو كەسە بە
ئەندازەى ئەوہ كە كەفائەت و شایستەیی ئەنجامدانى ئەو كاردى
تێدايە، سەرکەوتوو دەبێ لە ئەنجامدانى كاردەكەیدا، بەلام ئەگەر
بێت و شایستەیی و كەفائەتى نەبێ، كاردەكە زایە دەبێ، بۆیە ئێمە
پانتایيەكى باشمان تەرخان كردوہ بۆ باسکردنى ئاكارو رەوشتە
پەسندە بىنەرەتییەكانى بانگەوازكاران.

ئێمە لە تەوہرەكانى رابردووشدا، كەم و زۆر باسى ئەوہمان كرد،
بە تايبەت لە: (تەوہرى ھەوتەم: بىنەما گىرنگەكانى بانگەواز)دا،
بەلام ئەو كاتە بە گشتى باسى بىنەماكانى كارى بانگەوازان كرد،
واتە: چ تاكيك پێى ھەئسى، چ دامەزراوہيەك پێى ھەئسى، چ بە

ههروهزى بى، به هه شۆدهيهك بى، بهلام ئهمجاره باسى ئهو
تاكانه دهكهين، ئهو كهسانه كه به كارى بانگهواز ههئدهستن، ئايا
دهبى خاوهنى چ جوړه خهصلهت و سيفهتيكى بهرزو جوان بن؟
من بيست و پينج (۲۵) سيفهتم باسكردوون، لهو سيفهت و
خهصلهته بهرزو بنهړهتيانهى، كه دهبى بانگهوازكاران خوځيانيان
پى برازيننهوه، ههمووشيان دوو دوو به جووت، باس دهكهم،
جگه له كوټاييان، كه بيست و پينجهمين (۲۵)ه.

۱ و ۲) نيمانى مه حكهم و دامهزراوو، پاريزكاريى شايسته و تهواو:

خوا سبحانه و تعالى له سوورپهتى (يونس) له نايهتى: (۶۲) و
(۶۳) دا بومان باسى دوستهكانى خوئ دهكات، به تهئكيد براو
خوشكانى بهرپز! كهسيك دوستى خوا نهبى، ههول نادات دوستان
بو خوا پهيدا بكاتو، كهسيك له خوا نزيك نهبى، هاندرو
پالنهريكى نابى، خهلك له خوا نزيك بخاتهوه، وشهى
(اولياء)يش، كوئ (ولي)ه، وشهى (ولي) به شهدهده له ئهسلدا له

(ولې)دود هاتود، يانی: (قرب) نيزيکي^(۵۲)، خوا ئاوا پېناسه ی

دۆسته گانی خو ی دهکات، دهفه رموی: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا

يَتَّقُونَ﴾ (يونس، واته: ئاگاداربڼ!) (خوا هوښدارييمان

پېده دات) دۆستانی خوا نه ترسیان له سهره، نه په ژاره ش

داده گرن.

(یانی: نه ترسیان له سهره بو دا هاتوو، نه خه مو په ژاره ش

داده گرن بو رابردوو) ئایا دۆستانی خوا کیڼ؟ نه وانه نه که

ئیمانیاڼ هیڼاوه (به هه موو نهو شتانه ی پېویسته ئیمانیاڼ پي

بهیڼرئ)، هه رو هه نهو سېفه تیکی رېشه داریان بوو که هه میسه

پاریزیان ده کرد، ئیمان هه که به کرداری رابردوو دیڼی، چونکه

ئیمان تیپه پړیوه، ئیمانیاڼ هیڼاوه، به لام ته قواکه به کرداری

(۵۲) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۵۶۶ – ۵۶۸، المكتبة العصرية/
م. ۲۰۱۲

ئىستا دىنى، چونكى تەقوا شتىكى بەردەوامەو، دووبارە
دەيىتەو.

خوشك و برا بەرپىزەكانە!

يەكەمىن سىفەتى ئىنسانى بانگەوازكار بۆ لای خوا، ئەو دەيە كە
(ئىمانىكى مەككەم و دامەزراو) ى ھەبى، ئىمان بە خىوای بەرزو
مەزن، بە فرىشتەكانى خوا، بە كىتەبەكانى خوا، وە بە
پىغەمبەرانى خوا، وە بە پۇزى دىوايى، وە بە نەخشە و
ئەندازەگىرى خوا سبحانە و تعالى.

ئىمان بناغەيە بۆ ھەموو شتەكانى دىكە، بۆيە خوا سبحانە
و تعالى سىز دە سالى رەبەقى تەرخان كەردن لە ژيانى موبارەكى
پىغەمبەر ﷺ - كە ھەموو ژيانەكەى ژيانى پىغەمبەرايەتى
بىست و سى سال بوو - سىز دە (۱۳) سالى رەبەقى تەرخان كەردن
بۆ داگوتان و سەقامگىر كەردنى ئىمان و عەقىدە، لە دلى ھاوەلاند
خوا لىيان رازى بى، ئنجا دىوايى دە (۱۰) سالەكەى دىكە، دىوايى
ئەو دە ئىمانيان پەيدا بوو، ئنجا ئەھكاميان بۆ ھاتنە خوار، بۆ

يەك جارىش خوا سىجانه وتعالى له قورئانى مەككەييدا
نەيفەرموو: (يا أيها الذين امنوا)، بەئگو يان فەرموو يەتی: (يا
أيها الإنسان) يان (يا بني ادم) يان (يا أيها الناس)، بەلام له
قورئانى مەدینەيیدا، خوا سىجانه وتعالى، ئنجا دەستی کرد بە
دواندن ئه و کۆمەله که ئیمانیا له دڵدا دامەزراوه،
ئیسلامیان فیڕگراوه، شایستەیی ئه وەیان پەیدا کردوه، که
شەریعەتی خوا پیاده بکەن، له ژیانی تاکیی و، خیزانیی و،
کۆمەلەیی و، سیاسی خۆیاندا.

ئنجا دوایی (پاریزکاری شایستە و تهواو)، دیارە ئیمان و تهقوا له
قورئاندا، زۆرجار پیکهوه هاتوون، لیڕەدا خوی تاک و پاک
پیناسە دۆستان (أولياء)ی خۆی کردوه، هەلبەتە دوایی بە
سیفەتی دیکەش وەسفیان دەکات، بەلام ئەم دوو سیفەتە، دوو
سیفەتی بنچینهیین، بۆ پیناسە دۆستانی خوا، بۆیە زانایان
گوتووینە: (مَنْ كَانَ مُؤْمِنًا تَقِيًّا، كَانَ لِلَّهِ وَلِيًّا) واتە: هەر
کەسێک برۆدارو پاریزکار بوو، دۆستی خوا، بەداخهوه له نیو

كوردەوارىي خۇماندا، زۆر جار دۇستانى خوا (أولياء الله) به
شيوەيەك ويناكراون و تەسەووړكراون، پيچەوانەى ئەوە كە
قورئان و سوننەت باسيان دەكات، لەوانە: جارى وا ھەبوو،
كەسيك كە رەنگە شىت بووبى، يان عەقلى تەواو نەبى، يان گيل
بووبى، گوتووينا: رەنگە ئەو دۇستى خوا بى! نا، دۇستەكانى
خوا، ھەموويان لە لووتكەى عەقلىدان، ھەلبەتە ھەموو
بەندەگان، بەندەى خوان، بەلام دۇستەكانى خوا، عاقلن، زۆریش
عاقلن، وە ئەھلى عىلمن و، خاوەن بەصيرەتن و، بليمەتن، بۆيە
ناگونجى ئينسانى شىت، يان كەسيك پاك و خاويى بۆ نەكرى،
ناگونجى دۇستى خوا بى، ئەمە وەك راستكردنەوہى چەمكىي
باوى نيو خەلك، بەللى دۇستەكانى خوا عاقلن و لە عەقلىوہ
پيچراون و، لە ھەموو شتىكدا تىرو تەواون.

۳ و ۴) - خواپهرستیهکی گشتگیرو به تام، یادی خوا کردنیکی له

ناخه وهو بهردهوام:

بیگومان کهسیک بیهوی بانگهوازکار بیو، خه لک بو لای خوا
بانگ بکات، دهبی خوئی خواپهرستیهکی هه بی، که تامی لیبکات
چیژی لی ودربگری، ته ماشای ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ر p
بکهین، که دهفه رموی: {ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ
رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا} (۵۳).

واته: تامی ئیمانی چیژتوه هه ر کهسیک رازی بووبی خوا
په ودردگاری بیو، ئیسلام بهرنامه ی ژیا نی بیو، موحه ممه دیش
وهک پیغه مبهرو رده وانه کراوی خوا قبوول بکات.

کهواته: ئیمانی ش تامو چیژی هه یه، ئنجا کهسیک دهتوانی
بانگهوازکار بیو بو لای خوا، که چیژ له ئیمانه که ی خوئی
و دربگری، تام له خواپهرستی بکات، هه لبه ته هه رکه سیکی ش تام

۵۳) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: ۱۷۷۸، وَمُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: ۳۴، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: ۲۶۲۳، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ.

له خواپهرستی بکات، ههمیشه خوی له یاد دهبی، بویه دواپی

گوتوومه: (یادی خوا کردنیکی له ناخهوهو بهردهوام).

یادی خوا کردنیش، دیسان دهبی چه مکه که ی پوون بکه یه نهوه،

زور کس و دهزانی یادی خوا کردن، نهوهیه: که ههمیشه دهبی

نیسان نهو وشانهی که زیکیان پی دهگوتری: (سُبْحَانَ اللَّهِ،

الْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بهزاری گو

(تلفظ) بکات، بهلام مهرج نیه، یادی خوا هر بهو شیوهیه بی،

ئهصلی یاد (ذکر) پیچهوانه ی له بیرچوون (نسیان)ه. یادی خوا

کردن واته: خوا، له یاد بوون نهصله که ی نهوهیه، نجا جاری و

ههیه: وپرای نهوهی که له دل و زهینیدا ههیه، به زمانیش نهو

وشانه دهلی، بهلام نهسل یادی خوا، نهوهیه که له عهقل و دل و

هوشدا بی، نهگهر نهوه نه بی، جوولهی زمان، هیچ سوودی که به

مروفت ناگهیه نی، خوی پهروردگار لهو بارهوه دهفرموی: ﴿

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ابْتَغِ الصَّلَاةَ

تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا

تَصْنَعُونَ ﴿٤٥﴾ العنكبوت، واته: ئه وهی له کتیبی په روهر دگارت

بوت سروش گراوه، بیخوینه و، نویژ بهرپا بکه، نویژ قه دهغه ی

خاونه که ی دهکات له هه رچی کردار و قسه و ر هفتاری دزیو

ناقولا و خراب هه یه و، یادی خواش گه وره تره، (واته: یادی خوا

گه وره تره له نویژیش یادی خوا گه وره تره له قورئان

خویندنیس) و، خوا ده زانی چی ده که ن!

ئنجبا له راستییدا خوای میهره بان کتیب و فه رمایشته که ی

خویشی بویه ناردوه، که ئیمه خوامان له بیربی، هه روه ها

نویژیش بویه فه رز گراوه، که خوامان له بیربی، وهک

فه رموویه تی: ﴿...وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ طه، واته: نویژ

بهرپا بکه، بو یادکردنی من، قورئانیس بویه ناوی لینراوه

(زیکر)، چونکه خوات بیرده خاته وه.

بهائی سیفہتی سییہم و چوارہمی بانگہ وازکاران ئہودیہ: کہ
ہہرکامیان خواپہرستیہ کی گشتگیر و بہتام و چیژی ہہبی و،
یادی خوا کردنیکی لہ ناخہوہ، لہ دلہوہو، بہردہوامی ہہبی.

۵ و ۶) - زانیاری قوول و فراوان بہ دین و، بہرچاو روونی و
شارہزایی دہربارہی ژین:

پیشتریش باسماں کردوون، بہ بۂنہی دیکہوہو، ہہر ئہم ئایہتہ
موبارہکہشمان بہ بہ لگہی ہہردو وکیان ہیئایہوہ: ﴿قُلْ هَذِهِ

سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾ یوسف.

ہہروہا بہبی زانیاری و بہرچاو روونی و شارہزایی، ئینسان بو
خوشی نازانی بہ پنگادا بروات، چ جای پیش خہلکی بکہوی،
ہہروہا بہبی شارہزابوونی و مزعو باردوخ و رۂژگار، ئینسان
دۂست و دۂژمنی لی تیکہل دہبن و، چاک و خراپی لی تیکہل
دہبن و، فیلی لی دہکری و، ہہلدہخہلہتینری، کہواتہ: کہسانی وا

ناتوانن خەلک لە خوا نزیک بڤخەنەو، خەلک وا لیبکەن، وا داربکەن، کە پابەند بێ بە پەيام و بەرنامەى خواى پەرورەدگارەو.

٧ و ٨) - دلسۆزى و بە تەنگەو و بون بۆ هەمووان، هيمىنى و ئارامى و نە لە خشان :

بە ئى کەسىک دەتوانى خەلک لە خوا نزیک بڤخاتەو، بۆ لای خوايان بانگ بکات، کە لە ناخەو بۆ هەموو لایەک دلسۆز، بە تەنگەو بى، بى جياوازى، ئەمەش زۆر جار جى تىدا بەهەلە داچوونە، کەسانىک وا دەزانن کە دەبى بەس بۆ مسولمانان، دلسۆز بىن! بەلام ئىمە پىغەمبەران دەبينن (عليهم الصلاة والسلام) بە خەلکە کافرەکەى خويانىان گوتە: ﴿...وَأَنَا لَكُمْ

نَاصِحٌ أَمِينٌ﴾ (الأعراف، واتە: من بۆ ئىو بەتەنگەو، دلسۆز دل سووتاوم بۆ ئىو، ئەو دەبى ئەو چەمکە راست بکرىتەو، ئنجا لە راستىدا ئەگەر خەلک نەزانى بۆ دلسۆزى: نە متمانەت پىدەکات، نە گویت بۆ دەگرى، نە قەشت ١٦٠

لېومردەگرى، ئايا ئىمە ناتوانين دلسۆزبين بۇ نامسوئمانان؟ نەك

ھەر دەبىي بتوانين، بەلگو ئەوۋە ئەركىكەو فەرزە، پېغەمبەران

(عليهم الصَّلَاة والسلام) وابوون، پېغەمبەرى خۇمان (محمد)

p، سەرودى ھەموو پېغەمبەران، چەند بە شەفەقەتو بەرەحم

بووۋە؟ با تەماشى بکەين، وە لەوبارەو، دلسۆزى خۇي چۆن وینا

دەكات لەگەل کەسانیکدا کە دزايەتیشيان کردو: {كَانَ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْكِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرَبَهُ قَوْمُهُ فَأَذَمُّوهُ،

وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ} (۵۴).

واتە: پېغەمبەر (محمد) p باسى پېغەمبەرىكى کرد بو

ھاوۋەلانى، کە قەومەکەى بەردبارانيان دەکرد خوینيان لېهینا،

(سەريان شکاندو بەدەنيان بە خویندا هینا)، ئەویش

خوینەکەى دەسپى و دەیفەرموو: خاویە! لە گەلەکەم خۆشە،

چونکە نازانن، لىيان ببوورە!

۵۴) أَخْرَجَهُ البخاري برقم: ۳۲۹۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

مه به ستم ئه وه به جاري وا كه سيك ملي حه ديسيك ده گري، كه

رهنگه له سياقيكي ديكه دا هاتبو و حاله تيكي تاي بهت بي، كه

دروست نيه ئينسان هيچ شهفه قهت و رهحم و به تهنگه وه بوون و

به زهبي ههبي به رانبهر به غهيري مسولمان! به لام ئه وه

به رههايي وانيه، ئه وه تا ئه و پيغه مبه رانه (عليهم الصلاة

والسلام)، كه خوا هه م له (نوح) وه ده گيري ته وه: ﴿وَأَنْصَحْ

لَكُمْ ۝١٢٠﴾ الاعراف، هه م له (هود) وه ده گيري ته وه: ﴿وَأَنَا لَكُمْ

نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝١٨﴾ الاعراف، هه روه ها له صالحه وه ده گيري ته وه:

﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۝٧٩﴾ الاعراف، هه روه ها له شوعه يبه وه

ده گيري ته وه: ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۝٩٣﴾ الاعراف، هه موويان باسي

خويان به (ناصر) ي گه له كه يان ناساندوه، (نصح) ياني چي؟

(النصح: إرادة الخير للمنصوح)^(٥٥)، (نُصَحَ) يان (نصيحة)

(٥٥) مفردات ألفاظ القرآن: ص ٥١٤، المطبعة العصرية، ٢٠١٢ م،
{النصح: تحري فعل أو قول فيه صلاح صاحبه}.

بریتیه له وه ئه وه کهسه که نه صیحه ته که ی ئاراسته ده کری چی
بۆ چاکه ئه وهت بۆی بۆی.

جاری دیکهش باسما کردوه، زۆر کهس وا ده زانی نه صیحه ت
یانی: ئامۆژگاری، چونکه زۆر جار له کوردیدا نه صیحه ت له
جیاتی ئامۆژگاری (موعظه) به کار دینین، به لام له زمانی
عه ره بیدا جیا وه، ئه گهر بلین: (نصیحه) یانی: ئامۆژگاری،
مه فهوومی زۆر نایه ت و هه دیسما لئ تیکده چن، بۆ وینه:

پیغه مبه ر p ده فه رموی: {«الَّذِينَ النَّصِيحَةُ»، قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ:
«لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ»} (٥٦).

واته: نه صیحه ت ئاراسته ی پینج لایه نان ده کری: بۆ خوا، بۆ
کتییی خوا، بۆ پیغه مبه ری خوا، بۆ پیشه وایانی مسولمان و
به رپرسانیان و، بۆ خه لکه که به گشتی.

ئعجا ئه گهر (نصیحه) به مانای (موعظه) بئ، چۆن ئامۆژگاری
خوا و کتییی خوا ده کری؟ نا (نصیحه) ئه وه یه که: دئسۆز بی بۆ

٥٦) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْمٍ: ١٦٩٨٢، وَمُسْلِمُ بِرَقْمٍ: ٥٥، وَأَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ:
٤٩٤٤، عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ.

خو ساغ بى له گەل خوادا، دلسۆزى بۇ كىيى خوا، بۇ
پېغەمبەرى خوا D، بۇ بەرپىرسان و بۇ خەلك بە گشتى،
دلسۆزى و بەتەنگە وە بوون بۇ ھەمووان.

پاشان (ھىمنى و ئارامى و نەلەخشان)، چونكە لە كاتى
شېنەيى و بېگرفتى و بېكىشەيدا، ھەموو كەس ئازايە، بەلام
گرنگ ئەو ھە ئايا تۆ لەو نارەحتىيدا لە كاتىدا كە بە شىو ھى
ناشايسەت مامەلەت لەگەلدا دەكرى، خۇراگر دەبى يان نا؟ بۆيە
خو سىحانە و تعالى لە سوورەتى (البقرة) دا (صبر) مان لە سى
حالاندا بۇ دەختە روو، دەفەرموى: ﴿وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ

وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

واتە: خۇراگران لە كاتى ھەزارى و نەدارى و بى ئىمكانىەتتىدا،
ھەروەھا لە كاتى نەخۇشى و ناخۇشى و، نارەحتى و، لە كاتى
جەنگ و رووبەروو بوونەو، لەو سى حالەتانەدا دەبى خۇراگر

بىن، بىگومان باباى خەلگ بانگكەر بۇ لاى خوا، وه ئەگەر بۇيان
دئسۆز نەبىو، به تەنگيانەوه نەبى. كارەكەى پىتو پىزى نابىو
بەرەمدار نابى، جارى وايە كەسك وەك وەزىفە، يان وەك
ئەركىكى دىيائى كارەكەى دەكات، ھەندىك كەس ھەن، كە لە
ومزارەتى ئەوقافەوه رادەسپىررىن و، ئىشكىيان پى دەسپىررى،
وەك پىشەيەك، ئەنجامى دەدەن، بەلام ئەگەر لە دلەوه بۇ
خەلكەكە دئسۆز نەبىت، كارىگەرىى نابى، ھەلبەتە كە بۇشيان
دئسۆز بوو، خۇراگرىش دەبى. ئەو سىفەتانە، ھەمووتان پىكەوه
پەيوەستىن، ئىنسان ئەگەر بۇ خەلكەكە دئسۆز بىت،
تەحەممولىشيان دەكات، نەزانىي و نەقامىيشيان لى تەحەممول
دەكات، لەبەر رازى كردنى خوا.

۹ و ۱۰) - کراوهیی و مامه ئهی به پیزو سه نگین، پرووگه شی و قسه و

گفت و لغتی شیرین:

خوای په رو مردگار له سوو پرتهی (الفرقان) دا دهفه رموی:

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ

الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۱۳)، واته: بهنده کانی خوای خاوند

به به زهیی، به هیمنیی و به ئارامیی ریگادا دهرؤن، به

سه نگینی و ویقارودهو، کاتیك نه فامانیش دهیان دوینن، قسه ی

سه لامهت دهکهن، یاخود دهلین: سه لامتان لیی.

چونکه هر کهس چی پیی، له وه دهبه خشی، دهلین: جاریك

پیغه مبه ر عیسا (علیه السلام) به شوینیکدا دهروات له گهل

حه وارییه کانی خوا لییان رازی بی، خه لکیکی نه فام، جنیوی

پیده لین، یان قسه ی ناشایست، ئه ویش دهست به رزده کاته وهو،

دوعایان بو دهکات، حه وارییه کانی پیی دهلین: ئه ی پیغه مبه ری

خو! ئه وانه قسه ت پیده لین، جنیوت پیده لین! دهلی: ده زانم،

بەلّام ھەر كەس چى پى بى، لەو دەبەخشى، ئەوان جىنۇيان

پىيە، منىش دوعاى خىرو قسەى خىرم پىيە.

بەلّ (كراوھىي و مامەلەى بەرپىزو سەنگىن)، خەسلەتتىكى

گرنگو بنەپەرتىي بانگەوازكارانە، چونكە: بە گرژىي و

داخراوويى، ئىنسان ناتوانى كارلىك لەگەل دەوروبەرى خۇيدا

بكات، دەبى كراوھ بى، بەلّام كرانەوھ بەبى تۈنەوھ، كرانەوھ،

واتە: تۆ داخراو نەبى، بە جۆرىك بوار نەدەى لەگەل ھىچ

كەسدا كارلىك بكەى، لە بەرانبەرىش دا: ھىندە كراوھ باؤ

نەبى، ھىچت پىوھ بەند نەبى و ھىچت پىوھ نەمىن، چونكە

ھەندىك كەس بە بيانووى كرانەوھ، دەتۈنەوھ لە كۆمەلگادا

دەبنە بەشەك لە واقعىكى خراپ!

ئىجا (رۈوگەشىي و قسە و گفت و لفتى شىرىن) ىش خەسلەتتىكى

دىكەى خەلّك بانگەرانە بۆ لاى خوا عز وجل.

براو خوشكە خۆشەويستەگانم!

دئسۆزانە ئامۇزگار يېتەن دەكەم ھەمىشە و تاكو بۇتان دەكرى: با
لەگەل خەلك دا، قسە و گەفت و لفتان شيرين بى، پروتان خوڭش و
گەش بى، بروتان بى، زۆر كەس كە تەماشائ ئىمە و مانان
دەكات، ئىمە چۆن ببىنى، دىنەكەشمان وا دەبىنى، بۇيە خوا
سبحانە و تعالى كە پىغەمبەرانى (عليهم الصلّاة والسلام)
ناردوون، لە ھەموو پرويگەو، لە خەلكى رۆزگارى خويان
تەواوتر بوون، لە پروى جەستەيى و پرووحىيى و عەقلىي و
دەروونىي و ئاكارىي و لە ھەموو پرويگەو، بۆ ئەو دى ھەر
كەسك ئەوانى ببىنى، دىمەنيانى ببىنى، ھەلسوكەوتيانى ببىنى،
ئەخلاقيانى ببىنى، سىفەتە بەرزەكانيانى ببىنى: تىرو تەواويى
پەيام و دىنەكەيان، لە تىرو تەواويى ئەواندا ببىنى، ئىمە دەبى
وريا ببىن! ئەم دىنە ئەگەر بە پروخوڭشىي خەلكى بۆ بانگ
نەكرى، بە گرژيى و مۆن و مرجيى خەلكى بۆ بانگ ناكري،
ئەگەر بە قسەي خوڭش و گەفت و لفتى شيرين، خەلكى بۆ
رانهكيشري، بە تەئكىد بە توانج و پلارو قسەي زىرو ناخوڭش،

خه لکی بو بانگ ناکری، خوی تاک و پاک به پیغه مبهری خاتمه

ρ دهفه رموی: ﴿فِيمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّهُمْ لَوْ كُنْتَ فُظًّا غَلِيظًا

الْقَلْبِ لَا تَفْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾، واته: تو به

هو ی به زهیی خواوه، بو یان نه رم بووی، نه گهر قسه رهق و دل

رهق بووای، له دهورت دهپرژان... کی له دهوری کی دهپرژا؟ نهو

هاوه له بهر یزانه، که باشرین مروفن له دوی پیغه مبهران، له

دهوری پیغه مبهر (محمد) ρ که (رحمة للعالمین) د، دهپرژان،

نه گهر قسه رهق و دل رهق بووایه.

ننجا له سوورتهی (الأعراف) له نایه تی (۱۹۹) دا خوا دهفه رموی:

﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ ﴿١٣١﴾، نیمام

جه عهه ری صادیق رهحه تی خوی لیبی، گوتوو یه تی: نه م

نایه ته ریشه و بنکی هه موو رهوشته بهرزه گانی له خویدا

کو کردوونه وه:

(۱) - (خُذِ الْعَفْوَ) ئەو دەوی گە ئاسانە، ئاسان بە دەستەو دە، لە

خەلک وەری بگرە، واتە: چاوەروانیی زۆرت لە خەلکی نەبی، بە

زۆری ئەوانە هەمیشە پرتەو بۆلەیانە و گلەیی لە خەلک

دەکەن، لەبەر ئەوە لە چاوەروانیی زۆریان لییان هەیه، کەواتە:

چاوەروانیی زۆرت لە خەلکی نەبی، ئەو دەوی بە سێنایی

بە دەستەو دە دێ تەنیا ئەو دیان لێ چاوەروان بکە.

(۲) - (وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ) واتە: بۆ خۆت چاکە بکەو، فەرمانیشی پێبکە،

هەرچی پەسند و چاکە بیکە پێشە خۆت و فەرماشتی پێ بکە.

(۳) - (وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) کە سێکیش کە نەفام بوو، ڕووی لێ

وەرگێرەو پستی تیبکەو وازی لێ بێنە.

ئیمام شافعی خۆی لێی ڕازی بێ، چەند جوان دەلێ، لە

شیعەتیکیدا:

{لَوْ كُلُّ كَلْبٍ عَوَى أَلْفَمْتُهُ حَجْرًا ... لِأَصْبَحَ الصَّخْرَ مَثْقَلًا

{بدينار}

واته: ئەگەر هەر سەگێك وەپری، من بەدرێکی پێدادەم

دەبێ مسقالي بەردی بە دیناریك پەیداكەم.

جاری وایە كەسانێك قسەى ناخۆشمان پێ دەلێن، هەندێك براو

خۆشكەمان زۆر سەغەلت دەبن و دەلێن: ماموستا فلان شتیان

نووسیوە، لە فلان بلا و كراوەدا، یان لە فلان كەنال واگوتراوە!

منیش زۆر جار گووتومە: دیارە كەسانێك وامان دەبینن و وامان

تەسەووڕ دەكەن! دەلێن: ئاخر چۆن وەلامیان نەدەینەو؟! بەلام

ئایا وەختمان هەیە وەلامی ئەو شتانە بدەینەو؟! نا، لە حیاتی

وەلامدانەو، دوایەكى خێریان بۆ بكەو بلى: خواپە!

هیدایەتیان بدەو، بۆ خۆشت خەریكى كارى خۆتە.

(ئەبراهام لەنكۆلن)^(٥٧) قسەپەكى جوانى هەپە دەلى: كاتى خوى

ئەوانەى رەخنەیان لێدەگرتە، یان قسەیان پێدەگوتە،

تەمەنەكەم چەندە، چوار هیندەى دیکەشم خستباپە سەر،

بەشى ئەوەى نەدەكرد كە وەلامیان بدەمەو، بەلام هەلسام كارى

(٥٧) ئەبراهام لەنكۆلن: ١٨٠٩-١٨٦٥ ز یەكێكە لە سەرۆك كۆمارەكانى ویلاپەتە

یەكگرتوومەكانى ئەمەریكا.

خۇم كىردۇ، سەركەۋىتەكەم، بوۋ بە ۋەلامى ھەموو ئەو قىسانە

كە لە دژم دەكران!

ئىمەش دەبى ئاۋا بىكەين و دىنەكەشمان ھەر ۋاى لىدەۋەشىتەۋە،

جارى ۋا بوۋە براپەك ھاتوۋە بۇ لام، قىسەيەكى پىگوتراۋە، لەلەي

بۆتە كىۋىك گوتوۋىيەتى: ھەيام چوۋە، ئاۋايان پىگوتوۋم! منىش

زەردەخەنەيەكەم بۇ كىردوۋە، گوتوۋمە: نەخىر، تۆ لە مابەينى

خۆت و خوادا چۆن بى، ھەر ۋاى، قىسەيەكى نە بەررت

دەكاتەۋە نە نىزمت دەكات، ھەر خۆتى كە بە چاكە خۆت بەرز

دەكەي، يان بە خراپە خۆت نىزمت دەكەي، بە خوا خەلك ھەموۋى

مەدەت بىكات، بەرز نابىيەۋە، ئەگەر خوا بەررت نەكاتەۋە،

خەلك ھەموۋى زەمت بىكات، ئەگەر خوا نەتەشكىنى، ناشكىنى،

ھەرۋەھا خەلك ھەموۋى لىت رازى بى، ناتوانن بىتەنە

بەھەشتى ۋە ھەموۋىشيان لىت توۋرە بن، ناتوانن بىتەنە دۆزەخ،

زالكەرو زەبوۋىنكەر (مُعَزَّ و مُذَلَّ) ھەر خوايە، بىگومان ئەۋەش

ھەموۋى ھەر بەرھەمى ئىمان و تەۋھىدە، ئىنسان ئەگەر

به‌راستی خوای ناسی و ئیمانه‌که‌ی له دلدای چه‌سپی، ئه‌و کاته ئه‌و
شانه زۆر کاری تیئناکه‌ن و شلوی ناکه‌ن.

۱۱ و ۱۲) - راستیی و، دل و زمان و کرده‌وه یه‌که‌بون و، دادگه‌ریی و
ئینصاف له‌گه‌ل دۆست و دوژمن:

به‌ڕیزان!

ئینسان ده‌بی راست (صادق) بی‌و، دلی و زمانی و کرده‌وه‌ی یه‌ک
بن و، چیت له دلدایه، با هه‌ر ئه‌وه‌ت به‌ زماندا بی‌و، چی به
زمانیشت داها، هه‌وڵبده پراکتیزه‌ی بکه‌ی و به‌ کرده‌وه
جیبه‌جیی بکه‌ی، چونکه‌ خاوه‌ خواسته‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه:
نیفاقه، ئیزدیواجیه‌ته‌و، خوای دادگه‌ریش به‌ گه‌وره‌ترین
گونا‌هی داناوه: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾

ئینسان ده‌بی زۆر له‌ خوای وریا بی، ئه‌گه‌ر: دل و زمانمان و
کرده‌وه‌مان هه‌موویان پێکه‌وه جووت نه‌بن، زۆر خه‌ته‌ره،
۱۷۳

هه ندى كهس قورئان دهخوينى و، قورئان له عهتى لى دهكات، كوا

قورئان كوا له عهت له كى دهكات؟! با، بۆ وینه: كه سيك قورئان

دهخوينى و زالمیشه، له عهته كهى بۆ دى، ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

الظَّالِمِينَ﴾ ﴿١٨﴾ هود، هه روهها (فسق، كفر، نيفاق)، قورئان

هه موويانى زهه كردوون، هى واش ههيه قورئان دهخوينى ته وهه

ئه وه سيفه ته خراپانهش تىدان و، زهه وهه فرين و هه ره شه كهى

بهه دهكهون.

ننجا خوا دههه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

الْصَّادِقِينَ﴾ ﴿١١٩﴾ التوبة. واته: ئهى بروه دارينه! پاريز له خوا

بكهه و له گهل راستان دا بن.

هه روهها دههه رموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ

شُهِدَاءَ لِلَّهِ﴾ ﴿١٣٥﴾ النساء.

واته: ئەى برۋادارىنە! زۆر دادگەرىي بەرپۆەبەرن و شايەدىي بۆ
خوا (بە ھەق و راستىي) بدەن..

ئىنجا: (دادگەرىي و ئىنصاف لەگەل دۆست و دۆژمن) ىش زۆر
گرنگە، گە ئەو ەش شتىكى دىكەيە، دەبى راست بکرىتەو ە:
ھەندىك گەس وا دەزانى ئىمە دەبى تەنيا لە نىو بازنىە
ئىسلامدا دادگەرو بە ئىنصاف بىن و، تەنيا بۆ ئەوان بە
پەرۆش و دلسۆز بىن! بەلام نەخىر ئىنسان دەبى بۆ ھەموو
مرۆفەکان دلسۆز بى و، لەگەل ھەمووانىشدا دادگەرو بە ئىنصاف
بى، چونکە دادگەرىي و ئىنصاف دوو خەسلەتى پەسندن
بەرەھايى، نەك بە شىو ەيەكى کاتى و رىژەيى (مۇقت و نسبى)
ھەر بۆيەش خوا بە دەقى ئايەت فەرمانى پىکردووين کە لەگەل
دوژمنانىش دا دادگەر بىن.

وہک خوا سبحانہ و تعالیٰ دەفەر موی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿٨﴾

﴿المائدة، واته: با رِق هه لسانتان له كه سانيك واتان ليئه كات كه

نادادگه ربن، دادگه ربن! ئه وه له پاريزكارييه وه نزيكتره.

۱۳ و ۱۴) - خه لك بانگ كردن ته نيا بو لای خواو، به شانازييه وه خو

ئه ژمار كردن له ريزي مسولماناندا:

ئهم دوو هوش ههردوو كيان له م ئايه ته موباره كه وهرده گيرين:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِّنْ

الْمُسْلِمِينَ﴾ (۳۲) فصلت. واته: قسه ی كی له هی كه سيك باشتره

كه بو لای خوا بانگه واز دهكاتو، كرده وهی باش دهكاتو، ده ئی:

من له مسولمانانم!

خوشك و برايانی به پیزا! زورجار ئينسان ئه گهر له خو ی وريا

نه بئ، شهيتان فيلى ليدهكات، بو وينه: به حيساب تو خه لك بو

لای خوا بانگ دهكه ی: كه چي ته ماشا دهكه ی خو یت و خوات لی

تيكه ل بوون، دين و دنيا ت لی تيكه ل بوون، كه ئه وه ش نيشانه ی

هەن، ئىنسان دەبىي ئەو شتانەيان پىي لە يەك جيا بكتەو، بۆ
نمونه: ئەگەر كەسك رقى لە تۆ بوو، يان قسەيەكى بە تۆ
گوت، بەلام تۆ دەزانى: ئەو كەسە بۆ خوا سولحاو و يان
ئىسلامى خوش دەوى، ئەگەر تۆ بەراستى خواناس بى، دەبىي
خوشت بووى، بلىي: هەرچەندە تۆ رقت لە منەو، قسەشم پىي
دەلىي، بەلام مادام دلسۆزى بۆ ئىسلام، هەر خوشم دەوىي، ئا
ئەو راستە، بەلام ئەگەر خوٹ لەگەل خوا لى تىكەل بووبىو،
شەيتان فىلى لىكردى، ئەو لە جياتى خوا مىحوەربى، دەبىە
خود مىحوەر، يانى: لە جياتى تەماشە بکەى: داخو ئەو كەسە
بەينى لەگەل خوادا چۆنە!، تەماشە دەکەى: داخو بەينى لەگەل
خوٹ دا چۆنە!؟

قوله نەزىلەيەك:

جاريك لە مزگەوتىك نويزمان دەکرد، گويم لە مامۆستايەكە
بوو، باسى كەسكى دەکرد، دەزمانى باسى كەسكە كە بە
شيوەيەك لە شيوەگان ناسياوو نيزىكييەتى، دەگوت: ئەو

مونافىقە دېتە مزگەوتىش، بەلام مامۇستاي مزگەوت ئەزىيەت
دەدات... ھتە، وتارەكەي ھەمووى لەگەل كەسەك بوو، منىش
ھەر لە حوجرەكەدا نوپۇز دەكرد، ھات بۇ حوجرەكەو گوتە:
مامۇستا! ھەستم كەرد، كەسەك توورەي كەردووى؟ گوتى: ئەرئ
ودەللا دراوسىيەكى مونافىقم ھەيە، دوایی ئەوا سەرى ھەلئنا،
گوتى: ئەھا ئەوئە!

گوتە: ھاتوہ بۇ جومعەش؟

گوتى: بەلئ.

گوتە: ئىجا مونافىقى وى لە چى دايە؟ گوتى: رادىو بە دەنگى
بەرز پىدەكاتو، مندالەكانى لەگەل مندالەكانە ناكۆكن! گوتە:
مامۇستا! جا مادام ھاتوہ بۇ مالى خواو، تۆش بە ئىمام بزانئ،
چۆن ئەو وشەو تەعبىرە قورسانەت پئ گوتن؟ پاشان بە لەبارى
بچۆ ئامۇزگارى بكە، نەك لەسەر مینبەر و كاتو سەر و دلى ئەو
ھەموو خەلكەي پئ بگرئ!

به ئی بهراستی دهبی وریا بینو، خه لک بو لای خوا بانگ
بکهین، نهک بو لای خو مان، پاشان: (به شانازییه وه خو
ئه ژمارکردن له پیزی مسو لماناندا) بیگومان به پیزان! شانازییه
ئینسان مسو لمان بی، شانازییه ئینسان بهندهی خوا بی و
بانگه وازکاری رپی خوا بی: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا
يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ الجن، با پی مان وا نه بی شتیکی دیکه
له سهرووی مسو لمانه تییه وه ههیه، خوای پهروه ردگار به
پیغه مبهری خاته م (محمد) p دهفه رموی: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي
وَنُكْحِيَ وَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لا شریک له، ویزد لک امرت
وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣٣﴾ الانعام، واته: بلای: به دنیایی نویژم و
په رسته شهکان (ی هه چ و عومره) م و زیان و مردنم بو خوای
پهروه ردگاری جیهانیانه، هیچ هاوبه شیکی نیه و که هه ر
به وهش فه رمانم پیکرا وه و من یه که می مسو لمانانم. (یه که م

کهس که بو خوا ملکه چم له رووی کاتییه وه: له سه ر ئاستی

ئۆمه ته ئیسلام و، له رووی پله وه: له سه ر ئاستی مرو فایه تی).

هه روه ها خوای زانا و توانا له باره ی ئیبرا هیم (علیه السلام) وه،

ده فه رمو ی: ﴿وَمَنْ يَرْعُبْ عَنْ مَلَأَةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾

وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ:

رَبُّهُ: أَسْلِمْتَ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ البقرة. واته: مه گه ر

که سی ک خو ی نه فام بکات، نه گه ر نا ک ی به رانبه ر به ر پ یازی

ئیبرا هیم نا ئاره زوومه ند ده بی! که به د ئیای ی له دنیا دا

هه ئمان ب ژارد و له دوا ر و ژیش دا له به نده زو ر په سن ده کانه. یاد

بکه وه! کاتی ک په روه ردگاری پ یی فه رمو و: ملکه چ به! گو تی: بو

په روه ردگاری جیهانیان ملکه چم.

مه به ستم نه وه یه مسو ئمانه تی شانازییه و، پ یگه و پله یه کی زو ر

به رزه، ئنجا که سی ک له نی و ئینسان دا هه و ئب دات: خزمه تیان

پ یبکات و کاری خ ی ر بکات، نه وه شانازییه کی گه وره تره، به لام به

مهرجيک خوئی پئی لهوان زیاد نهبی، له بهر نه وهی عیلمی زیاتره،
یان له بهر نه وهی بهر سپاریه تییه کی ههیه، یان... یان... هتد،
مروؤفی مسوئلمان دهبی خوئی پئی له کهس زیاد نهبی، له
مسوئلمانان.

۱۵ و ۱۶) - حیکمهت و دانایی له قسه و رهفتار داو، کارلیکی
نه رینی له گه ل تیکر ای توێژه کانی خه لکدا :

پیشتریش باسی حیکمهت کرد، که ریبازی گشتی بانگه واز کردنه
بو لای خوا، خوای کار به جی دمه رموی: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ
بِالْحِكْمَةِ﴾ النحل، واته: به حیکمهت به ره و ریبازی
په ره و ردگارت بانگه واز بکه.

لیرەدا، دەمەوی تۆزیک چەمکی حیکمەت ڕوون بکەمەوه، که
پیشتریش به کورتیی باسماں کرد: ڕوونکردنەوهی چەمکی
حیکمەت له حەوت کورتە خاڵ دا^(٥٨):

بەرپێزان!

خەڵک بانگکردن بۆ لای خوا، به حیکمەت و زۆر شت دەگریتهوه،
که ڕەنگه ئەم حەوتە گرنگترینیان بن:

١- پێیویستە ڕەچاوی پله پلهیی (تدرّج) بکری، لهگهڵ

بانگراوان (مدعوین) دا.

٢- دەبێ ڕەچاوی له پیشترهکان (أولیات) بکری، چ شتی له

پیش چ شتیکهوهیه، بهپێی پێوهرو تەرازووی شەریعەت.

که پیشتر به ووردی قسەمان له بارەى ئەو دوو خاڵەوه کرد.

٣- حالیکردن و تیگهیانندى خەڵک که بانگهوازاکار (داعی)

دڵسۆزiane و بۆیان به پەرۆشهو، هیچ نامانجیکی دیکه ی نیه

(٥٨) واتە: ئەم باسەمان له کتیی یازدەمی مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) به ناوونیشانی: (تطبيق المجتمع للشریعة) وەرگرتوه.

واته: هیچ ئیشی خوئی بهوان نیه، بهلگو ئیشی خوئیانی پئیانه،

خوای بهخشنده ئاوا باسی پیغه مبهری خاتهم (محمد) ﷺ

دهکات: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ

مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

﴿١٢٨﴾ التوبة، واته: پیغه مبهریکتان له خوتان بوتان هاتوه،

هه رشتیک ئیوه ناردهت بکات، زۆر له سهه دلی قورسه و له سهه

هیدایهتی ئیوه زۆر سووره و بهران بهر به برواداران زۆر

میهره بان و به به زهییه.

ئیمهش دهبی ههولبدهین پشک و بهشمان ههبی له سیفه تهکانی

پیغه مبهردا ﷺ، چونکه خوا دهفه رموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي

رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴿٢١﴾﴾ الأحزاب، واته: له پیغه مبهری

خوادا باشتین سهه مهشق (پیشره و و چاوساغ) ههیه. یانی:

دهبی ئیوهش وهک وی بکهن، بۆیه من دهلیم: هه رکه سیک به

رپی پیغه مبهردا ﷺ بجی، دهبی ههولبدا وهک وی بجی، نه گهر

که‌م و زۆر وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌چی، مانای وایه به‌رپی ویدا
نه‌جووی.

(٤)- جه‌ختکردنه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و راستیه که ئه‌و بانگه‌وازکاره،

لاقی ئه‌وه لێ‌نادات هه‌رچی هه‌قه له لای ئه‌وه، بۆ زانیاریتان!

هه‌موو مروفه‌کان رقیان له که‌سیکه که خۆی له‌سه‌رده‌وی وان

دابێ‌و، بلی: هه‌رچی هه‌قه له لای منه، که راستیش نیه، به

خوا، هه‌رچی هه‌قه به‌س له لای خوايه ﷻ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ

رَبِّكَمُ ﴿٢٩﴾ الْكُفْ، واته: به‌رموو: هه‌ق ته‌نیا له

به‌روهردگارتانه‌وه‌یه. به‌لام ئه‌وه‌ی دیکه ریژه‌یه من هه‌ندیکم

له لایه، ئه‌و هه‌ندیکی له لایه، ئه‌وی دیکه هه‌ندیکی له لایه.

ئع‌جا مه‌رجیش نیه که‌سیک که نامسوڵمان بوو، هیچ هه‌قی له‌لا

نه‌بی، خوای کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﷻ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْسُوْنَ

اَلْحَقَّ بِالْبَاطِلِ ﴿٧١﴾ آل عمران، واته: ئه‌ی خاوه‌ن کتێبه‌کان بۆچی

هه‌ق و باطیل تیکه‌ل ده‌که‌ن؟! ئه‌مه مانای وایه: ئه‌ندازه‌یه‌ک

ههقیان له لایه، به لām گرفت ئه وهیه: ههقیکی که میان له لایه و

له گهل به تالیکى زورا تیکه ئی دهکهن. ئهم خاله شم له و ئایه ته

موباره که ی سوور هتی (سبا)، وهرگرتوه که خوا دهفه رموی: ﴿قُلْ

مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَىٰ

هٰدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾، واته: بلێ کێ رۆزیتان دهدات

له ئاسمانه کان و زهوییه وه؟ بلێ: خوا، ئنجا من یان ئیوه له سههر

رینمایین یاخود له گومراییه کی ئاشکرا داین.

ته ماشا بکهن: خوا ئاوا پیغه مبههر (محمد) ﷺ فیڕ دهکات که

یه کسههر به کافرهکان نه ئی: ئیوه له گومرایی دان و، من له سههر

هیدایه ته، بیگومان پیغه مبههر ﷺ دهزانێ که له سههر هیدایه ته

به لām توۆ بتهوئ ئه وه خه لکه بانگکهی، بو لای په یامی خوا، ده بئ

به رانه ره کهت نه گه ریکی بوۆ به یلیه وه که ئه ویش حه قیکی له

لایه، بوۆ ئه وه دی گویت بوۆ بگری، چونکه که توۆ گووت: توۆ له

گومرایی دا نغروۆ بووی و، هه قیش هه مووی له لای منه! مانای

وايه: تۆ پردهكانت هه موو پچراندوون، نا، تۆش وهك
پيغه مبه ركهت ﷺ، بلي: يان من، يان ئيوه، يه كيگمان له سه ر
هيدا يه تين و يه كيشمان له گومپاي دايين.

(5)- خۇپاراستن له به كارهي ناني هه ر وشه و ته عير، يان
رهفتاريك، يان ئاماژه يه كي ناخۆرو برينداركه ر، ئه مه شم هه ر له
سووره تي (سبا) و درگرتوه: ﴿قُلْ لَا تُسْئَلُونَ عَمَّا أُجْرَمْنَا وَلَا
نُشَلُّ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾، واته: بلي: ئيوه پرسيارتان لي ناكري
دهرباره ي تاوانيك كه ئيمه كردومانه و، ئيمه ش درباره ي
كردوه كانى ئيوه پرسيارمان لي ناكري، ياني: ئيوه له باره ي
تاوانه كانى ئيمه وه، به رپرسيارنين و، ئيمه ش له باره ي
كردوه كانى ئيوه وه، به رپرسيار نين، هى وان به كردوه ناو
ده بات و هى خۆي به جهريمه!!

نهك بلي: تۆ له گوناخ و تاواندا غه رق بووى منيش له كردوه ي
چاكدا گه يشتوومه لووتكه، چونكه كابرا ده لي: تۆ هي نده بلن دو
من هي نده نزم، هه ر ناتگه مي! كه به دنيايي ئه وه راستيش نيه،

چونكه هەرچۇن بى بەشەردەكان هەلەكارن و، كەم و كورپيان هەر
هەيه.

٦- خۇ دوورگرتن لە هەر جوړه خۇ بەسەردا هەلەكيشان و خۇ

پيئاشبوونيك، تەماشە بكەن: هەر لە سوورەتى (سبأ) دا خوا

فەرموويەتى: ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ

الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ واتە: بلى: پەرودەگارمان

كۆماندەكاتەو، دوايى ئەو بە هەق دادوهریيمان لە بەين

دەكاتو، خوا باشتري گرئ كەرەوہیە زۆريش زانايە.

سەرنج بەن! سەرەنجامەكەى ليّره دەرەخستو، بلى: من لە

بەهەشتيەم و ئيوەش لە جەهەندەميّن، ئنجا وەرن با پيکەو

ديالۆگ بكەين، دەفەرموى: پەرودەگارمان كۆماندەكاتەو دوايى

ئەو بە شيۆهەكى دادوهریيمان لە بەيندا دەكات و خواى زاناو

شارەزاش باشتري دادوهرە لە قيامەتى.

ههروهها خوا دهفهرموی: ﴿إِنَّا إِنَّا إِيَّاهُمْ ۝۲۵﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا

حَسَابُهُمْ ۝۲۶﴾ الغاشية واته: مسۆگهر گهرانهوهیان تهنیا بو لای

ئییمهیهو، لیپرسینهوهشیان تهنیا لهسهر ئییمهیه.

(۷)- خسته رووی ئایین و بهرنامهی خوا، وهك حالته سروشتی و

ئاسانهكهی خوی، كه هیچ سهغلهتكردنیکى تیدانیه، وهك خوی

كارزان فهرموویهتی:

أ- ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۝۱۸۵﴾ البقرة.

واته: خوا ئاسانیی بۆتان دهوی و زهمهت و قورسیی بۆتان ناوی.

ب- ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۝۷۸﴾ الحج.

واته: خوا له ئایین دا هیچ سهغلهتییهکی نهخستۆته سهرتان.

رهنگه یهكێك بلای: ئهدی بۆچی ئینسان بو بهرۆژوو دهبی

تینووی دهبی؟ یان له جهنگو جیهادا بریندار دهبی، دهکوژی،

مال سهرف دهکات، کوچ دهکاتو....هتد؟!

دەلّين: راستە، بەلام هيچى وا نيه كه مرؤف بۆى نەكرى، لە ھەر شوپىنىك ھەر ئەركىكت بۆ جى بەجى نەكرا، خوا لەسەرت لادەبات: لەسەفەردا^(۵۹) نوپزەكان كورت دەبنەو، لە سەفەرىدا رۆژووى رەمەزان لادەجى، لە كاتى نەخوشىيدا شىووى نوپزكردن دەگۆرى، زۆرىك لە ھوكمەكان لە كاتى نائاساى دا دەگۆرىن، چونكە خواى مېھرەبان دەزانى تۆ سەغلت دەبى، بۆت ئاسان دەكات.

ھەر وەھا {كارلىكى ئەرىنىي (التفاعل الإيجابي) لەگەل نوپزەكانى خەلكدا} خەسلەتتىكى دىكەى گەورەو گرنگى بانگەوازكارانە بۆ لای خوا، باباى بانگەوازكار (داعى) دەبى وەك پىشىنان گوتوووانە: ئاردى گەنم بى، ھەموو جوړە ناننىكى لى دروست بكړى، ئنجا وەك پىشترىش گوتمان: بانگەوازكار ھەمان ئەركى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم (محمد) ئەنجام دەداتو، ئەویش بۆ تىكرای خەلك بە ھەموو توپژو

(۵۹) مەبەست سى نوپزە چوار پكاتىيەكانن: نيوەرۆ ئىوارە (عصر) و خەوتنان.

پیکھاتہ کانیا نہ وہ نیّر راوہ، وەك خوا عزوجل قیّی فەر مووہ:

﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْكُمْ جَمِیْعًا﴾

الأعراف ، واتە: ئاشکراشە قسە کردن بو تیکرای خەلک و کار

لەسەر کردنیان بو نیزیکی خستنه و دیان لە خواو پەيامو

بەرنامەکەى کارىکى گەورەو گرنگە و خۆنامادە کردن و ساغی و

پاکى و دۆسۆزى و کارامەى و لىزانىيەکى زۆر دەوئ.

۱۷ و ۱۸) - بە دئی پر بەزەيى و خۆشەويستى ئامۆژگارىي کردن و،

لە کاتى ناچارىيدا: بەو پەرى شىوازی بەرزو پەسند شەپە قسە

(جدال) کردن:

براو خوشکە خۆشەويستەکانم!

لە کاتىکدا کە دەمانەوئ خەلک بانگ بکەين بو لای خواو،

خەلک لە ئايىنى خوا نزىك بخەينەو، دەبى دئی خۆمان پر

بکەين لە بەزەيى و پەرۆش و خۆشەويستى، ئىستا

دەرووناسەکان و کۆمەلناسەکان و، ئەوانەى کە لە گەشەى

بەشەرىي (التنمية البشرية) دەكۆلنەۋە، دەلئىن: ئەو ھالەتە
دەروونىيەى كە تۆ لە خۆتدا دەيھىنىيە دى، يەكسەر كارىگەرىي
ھەيە لەسەر بەرانبەرەكانت، ئەگەر دلى خۆت پىركەى لە
خۆشەويستى و رىزو بەزەيى و پەرۋش، ئەو ھالەتە دەروونىيە
كارىان تىدەكات و مونەكەيس دەيىتەۋە لەسەريان و، بە
پىچەوانەش ئەگەر دلت پىر بى لە كىنە و بوغزو غەرەزو خۆ پى
زۆربوون، ئەۋەش ھەر رەنگ دەداتەۋە و مونەكەيس دەيى
لەسەريان، لە خوا بەزىادىي.

جارجار ھەندىك وردە بىرەۋەرىي خۆم باس دەكەم، ۋەك دەرس
لىۋەرگرتن:

لىرەش دەلئىم: مەگەر چۆن دەنا لەگەل ھىچ كەسىكدا، قسە و
وتووئىز يان مشت و مېرم نەكردەۋە، مەگەر دوعام بۆ كىردەۋە، لە
خوا پاراۋمەۋە: دلى نەرم بىكات و، ھىدايەتى بدات، ھەرۋەھا خوا
بىپارىزى لەۋەى كە شەيتان زەفەرم پىبەرى: قسەيەكى نارپىك

بکەم، کە شایستەى ئىسلام نەبى، چونکە کىشە ھەر ئەو نەبى
کە بە ھۆى شىۋازى نارېكى تۆۋە، ئەو كەسە دىلى دەرەنجى و لە
ئىسلام دوور دەكەوئەتەو، بەئكو كىشەى گەورە ئەوھىە كە بە
ھۆى تۆۋە ئىسلام لەبەر چاۋى دەبېزرى، ئەگەر ناشىرىن بکەى و
شىۋازىكى نارېك بەكاربېنى.

جارېك لەسەر ئەو كەنالا نە، دوو كەس قسەيان دەكرد،
مشتومرپان بوو، بە شىۋازى ناشايست و نارېك، تەلەفۇنم بۆ
يەككىيان كرد، گوتەم: كاكە گيان! بە خوا دىفاع كردن لە دىنى
خوا و نابى، ھەر لىگەرپى باشترە، چونكە بە ھۆى شىۋاز و
تەعبىرى نارېكى تۆۋە دىن ناشىرىن دەبىو، بەو جۆرە قازانجەت
سەرى ماىەت دەخوات!

بەئى بە دىلى پىر بەزەبى و خۇشەوئىستى ئامۇزگارىى خەلك
كردن كە: (الموعظة الحسنة) ش ھەر ئەو دەگەيەنى،

ئامۇڭگارىيى چاكت دەبىي بە دلى پىر پەرۋش و خۇشەويستىيەو

بى.

ئىجا (لە كاتى ناچارىيدا، بەوپەرى شىۋازى بەرزو پەسند شەرە

قسەگردن)، ئەوئەش چەمكەكەي لە ھەوت وردە خالدا روون

دەكەمەو، چۆن موناقلەشە بىكەين؟ چۈنكە مەگەر چۆن، دەنا

ھەموو كەس تووشى موناقلەشەو شەرە قسە ھەر دەبىي،

ھەرچەندە مەن ئامۇڭگارىيەتان دەكەم، وەك براىەكى دىسۆزى

خۇتان: خۇتان بپارىزن لە شەرە قسەو دىمەدىمە، بەلام جارى

وايە ئىنسان كەسىكى لە راسترا دى، عىنادەو كەللە رەقەو

نەسەلىنە، ياخود دەيەوئ لە مەجلىسدا بىشكىنئ، ياخود

دەنەكەت وا بختە بەرچا و كە لە ژىر نىشانەي پىرسىار دايە!

ئەو دەبىي دەمكوتى بىكەي و، لەو ھالەتەدا ناچارى.

حهوت كورته خال له بارهه شه ره قسه كردنه وه به باشتري

شيواز^(۶۰):

(۱)- كه خوا دهفه رموى: ﴿وَحَدِّثْ لَهُم بِأَلَّتِي هِيَ

أَحْسَنُ﴾^(۱۲۵) النحل، واته: مروفى مسولمان دهى باشتري وشه و

تهعير ههلبزيرى، يانى: وشه و تهعيريك بهكارنههيئ دلى

بهرانبهر برووشينى، نهگهر وشهيهكى ناشايست و ناجور بى،

رهنگه بهرانبهركهه لى بوهشيتته وه، بهلام نهو نابى له خوئ و

له نايهكهه بوهشينيه وه.

(۲)- پيوسته باش گوى بو قسهه بهرانبهركهه بگرى و، به ريزو

حورمه ته وه و، به گرنگى پيدانه وه، هه مو مروفيك پى خوشه

ريزى لى بگرى، بهلام كهسيك قسهه بو بكات و خوت به

شتيكه وه مهشغوول بكهه، يه كسهه دلى دهشيوئ، دوايى هه قيشه

پيبي، ليت وهرناگرى، به زورى خه لك خودو بابته (ذات

(۶۰) نه م باسه شم هه ره له سهه رچاوهه پيشوو وهرگرته وه، هه مان كتيب.

و موضوع) تیکه‌ل ده‌که‌ن! به زۆری وایه: مرقۇڤ ئەگەر پێرت

له خۆی نه‌گرت، هه‌قه‌که‌شت لیوه‌رناگری.

(۳- قسه پینه‌بیرین، ئەگەر قسه‌که‌شی به‌ دل نه‌بی، له هه‌ندیك

کاسی‌ت دا، گویم له وتووێژیکي کاک (ناصری سوبحانی) بووه،

خوا پله‌ی به‌رز بکات و لێی خو‌ش بی، ئەده‌بیکی زۆر جوانی

پیوه‌ ده‌بینم، له‌گه‌ل ماموستا (مه‌لا ئەحمه‌دی ده‌گا شیخان)

وتووێژیک ده‌کات، که ماموستا (مه‌لا ئەحمه‌د) قسه‌کانی

بی‌هیزن و قسه‌ی بی‌جی ده‌کاتو، به‌لگه‌کانی بی‌هیزن، به‌لام کاک

(ناصر) نه‌ قسه‌ی پی ده‌بێ، نه‌ ته‌عبیریك به‌کار دینێ که دلی

بروو‌شینێ، زۆر به‌ حورمه‌ت و پێزه‌وه قسه‌ ده‌کات!

(۴- ده‌نگ به‌ سه‌ردا به‌رز نه‌کردنه‌وه‌ی، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌ویش

گاله‌گان بکات.

(۵- گالته‌ نه‌کردن به‌ قسه‌کانی، ئەگەر به‌ جوولێی لیو و به‌

ئاماژه‌ی چا‌ویش ئەوانه‌ش، چونکه‌ جاری وایه‌ که‌سیك لیو له‌

که‌سیك هه‌لده‌ق‌رچینێ، یان برو‌ی لی به‌رز ده‌کاته‌وه‌.

٦- دانپداھینانی ئەو ھەقەى کە لە لایەتى، جارى وایە بەرانبەرەکت، نامسوئمانە، بەلام ھەقیکی لەلایە، دەبی بلی: ئەو قسەیت ھەقە، ئەوەت راستە! کە ھەم پئی دلخۆش دەبی، ھەم ھەقیشە.

٧- تیکەل نەکردنی کەسایەتیی بابای مشتومرو موحادەلەکەر، لەگەل بابەتەکەدا، ئەو دیفاع دەکات لە بابەتیکی ناھەق، بەلام تۆ شەخسەکە لەگەل بابەتەکە تیکەل مەکە، بلی: جەنابت زۆر جیی ریزو حورمەتى، کە راستیش دەکەى، چونکە: خوا دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (الإسراء، واتە: بە دنیایی ریزمان لە وەجەى ئادەم گرتووە.

مروڤەکان: کافران و مسوئلمانان، ھەموویان بەرپزن، بلی: تۆ لە لای من من زۆر بەرپزی، بەلام ئەو بابەتە غەلەتە، نە تیکەلی بکەى، بلی: نە بۆ خۆت بە کەلک دئی، نە قسەت بە کەلک دئی، ئەویش گویت بۆ ناگرئ و ھیچت لیوەر ناگرئ.

۱۹ و ۲۰) - دووربـوون له خو به گهـوره زانیی و، خاکی بوون و

لیبـوردی و نهـرم و نیانی:

بهـرپـزان! ئەم دووانهـش دوو خهـسلهـتی گهـوره و گرنگی
کهـسانیکـن، که دهیانـهـوی خهـلک بو لای خوا و ئایین، بهـرنامهـگهـی
بانگ بکهـن:

لهـبارە: (خو به گهـوره نهـزانی) یهـوه: سهـرنج بـدهـن!
پـیغهـمبهـری خاتهـم ﷺ، له دوو شوینی له قورئاندا: له سووردهـتی
(الکـهف) دا، ئایهـتی (۱۱۰)، له سووردهـتی (فصلت) دا، ئایهـتی (۶)،
خوا یهـك تهـعبیر بو پـیغهـمبهـر ﷺ دهـنیرئ که بیفهـرموی: ﴿قُلْ
إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ (الکـهف، واتهـ: بـلئ: مـن بهـس مرؤفـیکم
وهـك ئیـوه!

ئـیستا رهـنگه زۆر لهـو بهـرپـرسه دنیاـیانـه، ئامادهـنهـبن شـتیکـی وا
(بهـلام بهـ دل و بهـ کردهـوه) به خهـلکی بـلین، زۆر گرنگه مرؤفـ به
راستی و له دلهـوهـو به کردار به خهـلکی بـلئ: مـن بهـس مرؤفـیکم

وهك ئۆوه، هېچم له ئۆوه زياد نيه، زۆر گرنگه كه خۆت پى له
خه لك زياد نه بى و، خه لك بزاني كه خۆت پى له و زياد نيه، ئنجا
با خه لك به كرده وه تۆى پى له خۆى زياد بى، نهك به ئيدديعاو
لاف ليدانى خۆت، كه، به تهئكيد ئه وهش زياتر زه مينه خۆش
دهكات بۆ ئه وهى خه لك قسه ت ليؤمريگرى.

له بارهى:

(خاكى بوون و ليؤوردهى و نه رم و نياني) يشه وه ئه م نايه ته
به پيزه به نموونه دينيينه وه، كه پيشتريش هيئامان: ﴿فَمَا
رَحِمَ مِنْ اللَّهِ إِنَّهُ لَئِنْ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى

اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُمِيبُ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ آل عمران، واته: به هوى به زه دى

خواوه بۆيان نه رم و نيان بووى، وه ئه گهر قسه زبرو دلره ق
بوواى له دهورت ده پېژان. لييان ببوره و داواى ليؤوردنيان (بۆ له
خوا) بكه و له كاروباردا راويژيان پييكه...

۲۱ و ۲۲) - نازايه تي و فيداكاري و بويري و، بي ته ماعي و

قه ناعه تو بهرچاو تييري:

به پزان!

ئه م خه سلاه ته ش: (نازايه تي و فيداكاري و بويري) سيفه تيكي

ديكه ي گه وره و گرنگي باباي بانگه وازكاره بو لاي خواو، ده بي

نازا بي و، بوير بي و، له شويني خويدا قسه ي خو ي بكات،

هه روه ها ده بي فيداكاريش بي بو ديني خوا، به خوا به مهر جي

سه لامه تي دينداري و مسوئمانه تي ناكري، هيچ پيغه مبه ريكم

(عليهم الصلاة والسلام) نه بينيوه له ده ست و زمانى خه لكى

سه لامه ت بوو بن، كاتى خو ي له و سالانه دا كه ئيمه خه باتى

چه كدارييمان ده كرد، نه گهر كه سيكمان لي بريندار يان شه هيد

ده بوو، يان تووشى نسكو و نارده تيه هك، گيرانيك، ده بوو بن،

كه سانيك تانه يان ليده داين، ده يانگوت: بي حيكه تن، ليى

نازان! به لام نه گهر ئيمه ليى نه زانين و لييمان نه زانيبي،

بيگومان پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) له لووتكه ي

لېزانی کارامه‌یی و شاره‌زایی و، بلیمه‌تییدا بوون، که‌چی نه‌شیان

توانیوه سه‌لامه‌ت بن!

بو‌یه د‌لنیاتان ده‌که‌مه‌وه: نه‌گهر ئینسان بی‌ه‌وئ به‌راستی

مسو‌ل‌مان بی‌و، به‌راستی به‌ر‌پی خواو پی‌غه‌مبه‌ری خواو

بر‌وات، به‌ خوا موسته‌حیله بتوانئ هه‌موو خه‌ل‌کی رازی‌بکات،

هه‌ر‌گیز شتی وا نابئ، مه‌حاله کار‌یک بکه‌ی، که‌س لی‌ت توو‌ره

نه‌بی‌و هه‌موویان لی‌ت رازی بن، مه‌گهر خو‌ت بکه‌ی به‌ گو‌له

به‌ر‌و‌ژه، هه‌ر جاره‌و رو‌وت له لایه‌ک بی‌و، نه‌گه‌رنا هه‌ر‌گیز

خه‌ل‌کت هه‌موو پی‌ رازی نا‌کرئ، بو‌یه کاتی‌ک مو‌عاوی‌ه‌ی کو‌ری

ئه‌بو سو‌فیان، نامه‌یه‌ک دهن‌یرئ بو‌ دای‌کمان عائی‌شه خوا لی‌یی

رازی بی‌و، وه‌ک له فه‌رمو‌وده‌ی (صحیح)دا^(١) هاتوه، ده‌لئ:

نام‌و‌ژ‌گارییم بکه، وه‌سیه‌تم بو‌ بکه، به‌لام به‌ کو‌رتیی، نه‌ویش

بو‌ی دهن‌و‌وسئ: گو‌یم له پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو‌وه ده‌یفه‌رموو:

(٦١) {مَنْ التَّمَسَ رِضَا اللَّهِ بِسَخَطِ النَّاسِ كَفَاهُ اللَّهُ مُؤْنَةَ النَّاسِ، وَمَنْ التَّمَسَ رِضَا النَّاسِ بِسَخَطِ اللَّهِ وَكَلَّهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ} أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ
برقم: ٢٤١٤، وَابْنُ جَبَّانٍ بِرَقْم: ٢٧٦، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيح.

(هەر كەسك بيهوى خوا له خووى رازى بكات، به توورە كردنى
خەلكى، خوا كيشەى خەلكى له كوڵ دەكاتەوه، بەلام هەر
كەسك بيهويت خەلك رازى بكات به توورە كردنى خوا، خوا
حهوالەى خەلكى دەكات). هيج گومانى تيدانیه كە ئينسانى
ئيماندار دەبى رەزامەندى خوا، بكات به لووتكەى ئاوات و
هيوایهكانى خووى، هەموو شتيكى ديكەى له پیناودا بهخت
بكات.

ئەوى دیکە: (بى تەماعى و قەناعەت و بەرچا و تیری):

بەپێزان!

براو خوشكانيك كه له مهيدانى بانگهواز كردندان! بى
تەماعى و قەناعەت هەبوون، به چا و تیری و، چا و له دەستى
خەلك نەبوون، ئينسان زۆر به حورمەت دەكات، ئينسان
سەنگین و، بەپێز دەكات، هەروەها عەكسەكەشى هەر پاستە:
چاوت له دەستى هەر كەسى بى، جۆريك له شەرمەزارىيت
بەرانبەرى دەبى، بەلام وەك پێغەمبەر p فەرموویەتى: {مَنْ

أَحَبُّ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ، فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ
يَكُونَ أَكْرَمَ النَّاسِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ
أَغْنَى النَّاسِ، فَلْيَكُنْ بِمَا فِي يَدِ اللَّهِ، أَوْثَقُ مِمَّا فِي يَدِهِ {٦٢}.

واته: هەر کهسیک دهمهوی بههیزترین کهس بی، با پشت به خوا
ببهستیو، هەر کهسیک دهمهوی بههیزترینی خه لکی بی، با
پاریز له خوی زالی پایه دار بکاتو، هەر کهسیک دهمهوی
دهوله مهنترین کهس بی، با ئه وهی که له لای خوییه، متمانه ی
زیاتر پی هه بی له وهی که له دهستی خوی دایه.

خوی پهرودرگاریش دهفه رموی: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا

يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ المائدة، واته: له پی خوادا تیده کوشنو، له
لومه ی لومه کاران ناترسین.

پیشینانی خو مان هیندی پهندی غه له تیان ههن، وا مه زانن
پهندی پیشینان هه مووی راسته، پهندیک ده لی: (لومه ی عهبدان
له عه زابی قهبری ناخو شتره!)، به لام وا نیه، به خوا لومه ی

عەبدان ھەر ھیچ نیە لە چاوەزایی قەبر، لە بەرزەخ دا، دوا
ئەوێ ئینسان رووحی لە جەستە جیادەبێتەو، بۆیەش وا
دەئێم: چونکە خەلکی ولاتانی پۆزەهەلاتی ئاسیاو زۆر لە ولاتانی
دیکەش، جەستە مردوووەکان ھەر دەسووتێنن و، دەبێتە
خۆلەمیش و بلاوی دەکەنەو! بۆ ئەوێ لێمان تێک نەچێ مەرج
نیە خەلک ھەمووی بچیتە نیو قەبر، بۆیە دەبێ بلیین: عەزایی
دوا مردن و جیاوونەوێ رووح لە جەستە لە جیھانی بەرزەخ
دا، ئنجا ئا ئەو لەگەڵ لۆمە عەبدان، لە تەرازووی
ناھاویشترێ.

زۆربە عەلکی لە ترسی زمانی خەلک و لەبەر لۆمە عەلک،
زۆرجار ناتوانێ ھەق بلی، ناتوانێ پابەند بێ بە ھەقەو، بەلام
خوای زالی زانا باسی جیھادکردن لە رپی خوادا، نەترسان لە
لۆمە عەلکی، پیکەو ھینان: ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ

لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ ﴿٥٤﴾ خوا ھەگیمە، دەزانی چ دەفەر موی، چونکە

کاتیێ دەتوانی جیھاد بکە و تیبکۆشی لە رپی خوادا. (کە

يەككەك لە جۆرهكانى جيهاد بریتیه له جهنگو، جيهاد هه مووی

له جهنگ دا خولاصه نه بۆتهوه، كاتێك دهتوانی موحاهید بى

له پیناوی خوادا، كه له لۆمهى لۆمهكاران نهترسى، دیسان له

بارهى قهناعهتو بهرچاوتیڤی و چاو له دهستی خهلك

نه بوونهوه، له سووردهتی (ص)دا، خوا ئاوا به پێغه مبهه p

دهفه رموی: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (٨٦)

واته: بلى: ههچ كرێتان لى داوا ناكهم، (ههچ پاداشتان لى داوا

ناكهم) و من ههچ ئهركتان ناخه مه سهه.

به ئى زۆر گرنگه ئینسان ئهرك نه خاته سهه خهلكى و، چاوى له

دهستی خهلكى نه بى و، لىيان بى نیاز بى، ههه كات مامۆستاو

زاناو بانگهوازكار بۆ لای خوا، بى نیازی دهر بپێ ئهوهى كه له

دهستی خهلكدايه، خهلك زۆر ئاتاجی دهر دهر بپێ، بۆ ئهوهى كه

له لای مامۆستایه، كه شاردهزای دین و پهيامی خواى

پهروهردگاره، بهلام ئهگهر ئههه نیازمه ندى دهر بپێ بۆ ئهوهى

له دهستی ئهواندايه، ئهوانیش لهوانهیه بى نیازی دهر بپێ له

به رانبهر ئه وهدا كه له دهستی ئه و دایه، كه ئایین و په یامی
خوای بهرزو مه زنه.

٢٣ و ٢٤) - بۆ بیروپای خو ده مارگیر نه بوون و، بهردهوام كه م كورپی و
گوناهی خو دیتن و، به كول له خوا پارانه وه و، له خوتخوته و
دنه دانی شهیتان په نا به خوا گرتن:

به پیزان!

ته ماشا بکه ن! پیغه مبه ریکی پایه به رزی وهك (یوسف) (علیه

السلام) ده فهرموئ: ﴿وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا

مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (یوسف، ئایا چ گهنجیک و چ

پیاویك هیندهی (یوسف) پاك و چاك بووه، كه چی ده ئی: پاكانه

بۆ نه فسی خو م ناکه م، چونكه نه فسی زۆر فه رمان دهكات به

خراپه، مه گهر په روه ردگار به زهیی (به رانبهر به مروف) هه بی،

بیگومان په روه ردگار لیبوردی میهره بانه.

ئُنجا ئەگەر (يوسف) پاكانە بۇ نەفسى خۇى نەكات، كىى دىكە

بۇى ھەيە بلى: من له سەرۋوى ئارەزووات و گومانان (شەھات و

شەھات)نم؟!

بەلى ھەمىشە دەبى باباى بانگەواوکار بۇ بىرۋراى خۇى دەمارگىر

نەبى، و، كەم و كورپىيەكانى خۇى ببىنى، گوناح و ناتەواويىيەكانى

خۇى ببىنى، و، خۇى پى له خەلكى چاكتى نەبى.

ھەرودھا لەو لاشەو: ھەمىشە لە خوا بپارپتەو، لە ترسى

خوتخوتە و دنەدانى شەيتان، پەنا بەخوا بگرى، وەك خوا بە

پىغەمبەر p دەفەر موى: ﴿وَمَا يَنْزَغُنَاكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠٠﴾﴾ الأعراف، واتە: ئەگەر لە

شەيتانەو دندەدانىكت بۇ ھات، ھاندانىكت بۇ ھات، پەنا بە خوا

بگرە، بىگومان خوا بيسەرى زاناىە.

شەيتان جارى وايە توانىويەتى زيان بە پىغەمبەر (محمد)يش

بگەيەنى، بەلام نەك لەرووى گەياندى وەحيى و پەيامى ﷺ

خواو، بەلكو لە رووى دىكەو بە بەلگەى ئەو كە خواى زاناو

شارهزا له سوورپهتی (الانعام) دا دهفه رموی: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ

يُخَوِّضُونَ فِيْءَايُنِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يُخَوِّضُوا فِيْ حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ

الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ الانعام،

واته: نه گهر نه وانهت ده بیڼی که ده رژیڼه نیو نایه ته کانی

نیمه وه، (قسه ی خراپیان به ران بهر به نایه ته کانی نیمه ده کرد)،

له گه لیان دامه نیشه، تا کو باسی بابه تیکی دیکه ده گهن و، هر

کات شهیتان له بیرى بر دیه وه (خافلا ی و، هر له وى، له

مه جلیسه که مایه وه)، دواى نه وه ی که وه برت هاتو ته وه، له گهل

کو مه لى سته مکاران دا دامه نیشه.

کواته: ده گونجى شهیتان شت له بیرى پیغه مبه ریش ﷺ

به ریته وه، به لام جگه له گه یان دنی وه حیى، له وه دا پیغه مبه ران

(عليهم الصلاة والسلام) خوا پاراستوونى، به لام له شتى دیکه،

نا، بو وینه: له صه حیجى (بوخاریى و موسلیم) دا هاتوه، که

له بیدى کوړى نه عصه مى یه هوودى جادووى کردوه له

پیغمبر ﷺ و کاریگه‌ری خرابی‌شی له‌سه‌ری هه‌بووه، هه‌تا
خوای میهره‌بان (المعوذتین) ی به (جبریل) دا ناردوونه خوار،
سوورمه‌تی (الفلق) و سوورمه‌تی (الناس) نه‌و یازده نایه‌ته‌و، به‌سه‌ر
پیغمبریدا ﷺ خویندوون و، جادووکه هه‌لومه‌شاومه‌وه (٦٣).

٢٥) به پائنه‌ری رازی کردنی خوای په‌روه‌ردگار، خستنه‌پرووی

ئیسلام به زمانی حال و کردار:

ئه‌وه کۆتا سیفه‌ته‌و جاری دیکه‌ش قسه‌مان له باره‌وه کردوه،
من پیم وایه: گرنه‌ترین خه‌سه‌له‌ت که ده‌بی له هه‌ر مسوولمانیکدا
هه‌بی، به تایبه‌تی له که‌سیک دا بیه‌وی: بیته‌هوی رینمایي

٦٣) { عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُحْرَ،
حَتَّى كَانَ يَرَى أَنَّهُ يَأْتِي النِّسَاءَ وَلَا يَأْتِيَهُنَّ قَالَ سَفِيَانُ (أَخَذَ رَجُلُ السَّنَدِ)
وَهَذَا أَشَدُّ مَا يَكُونُ مِنَ السِّحْرِ إِذَا كَانَ كَذَا فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ أَعْلِمْتِ أَنَّ اللَّهَ
قَدْ أَفْتَنَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ أَنَا نِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي،
وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلْآخَرِ: مَا بَالُ الرَّجُلِ قَالَ:
مَطْبُوبٌ قَالَ: وَمَنْ طَبَّهُ قَالَ: لُبَيْدُ ابْنِ أَعْصَمَ، رَجُلٌ مِنْ زُرَيْقٍ، خَلِيفٌ
لِيُهَوْدَ، كَانَ مُنَافِقًا قَالَ: وَفِيمَ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَافَةٍ قَالَ: وَأَيْنَ قَالَ: فِي
جُفِّ طَلْعَةٍ ذَكَرْتُ رَعُوفَةَ، فِي بئرِ دُرَّوَانٍ قَالَتْ: فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبُئْرَ حَتَّى اسْتَخْرَجَهُ فَقَالَ: هَذِهِ الْبُئْرُ الَّتِي أُرِيْنَهَا وَكَأَنَّ
مَاءَهَا نِقَاعَةُ الْحِجَاءِ، وَكَأَنَّ نَخْلَهَا رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ قَالَ: فَاسْتَخْرَجَ
قَالَتْ: فَعُلْتُ أَفَلَا، أَيْ، تَنْشَرْتُ فَقَالَ: أَمَا وَاللَّهِ فَقَدْ شَفَانِي، وَأَكْرَهَ أَنْ أُثِيرَ
عَلَى أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ شَرًّا { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ٧٦ كِتَابِ الطَّبِّ: ٤٩
باب هل يستخرج السحر.

خەلک و دەستگرتنى خەلک بەرەو راستە شەقامى خوا، ئەوودە:

کە بە زمانى کردار و زمانى حال، ئىسلاميان لە ئاوينەى کردار و

رەفتارەکانیدا بۆ دەربخت.

برايان و خوشکانى بەرپر!

ئیمە ئەگەر هەر قسەمان لە خەلکى زیاد بى، کاریگەریمان

لەسەريان نابى، چونکە هەمیشە هەر کەسە لە چ روویکەووە

زیادەى لە خەلکى پېبى، دەتوانى لەو روووە تەئسیريان تیبکات،

ئەوودەى کە عیلم و فیکریی لە خەلک زیاتر بى، لە رووی

عیلمییهو، لە رووی فیکرییهو، هەروەها ئەوودە پارەو سامانى

لە خەلک زیاتر بى، دەتوانى بە مال و سامان هاوکاریان بکات،

هەروەها ئەگەر تەقوا و ئیخلاصى لە خەلک زیاتر بى، لەو

روووەو، کاریگەریی لە سەريان دەبى، بۆیە ئەساس خۆمانین، کە

ئەمە زۆرجار وەك پەندىکم لیکردو، دەئیم: (پاکسازی بە

پاکان دەکرى، چاکسازی بە چاکان دەکرى، راستکردنەو بە

راستان دھکری) تاگو بۆ خۆمان ھەول نەدھین پاك و چاك و راست
بىن، چۆن دھتوانىن گۆرانكارىيى بەسەر دھوروبەرى خۆماندا
بىنن؟

ئىنجا كە دھلیم: خستنه رووى ئىسلام بە زمانى حال و كردار،
ئەو ھەموو كايەكانى ژيان دھگرىتەو، بۆ وینە: جارى وایە
ئىنسان دھچى بۆ لای نەخۆشك، بە دلسۆزىي، دوعاى بۆ دھكات،
دھستىكى پىدا دىنن، كە بىگومان ئەو مروفە زۆر پىي دلخۆش
دەبى و بە دلنیايى لە لای خواش پاداشتىكى گەورەى دەبى،
ھەروەھا چوون بۆ تازىەو، بەشدارىي كردن لە خۆشىي و
ناخۆشىي خەلك دا، كەسك پىويستىي پىيە ھاوكارىي بكات،
كىشەى ھەيە بۆي چارەسەر بكات.

ئىنجا ئەم زمانى حال و كردارە، زۆر زمانىكى رەوان (فصیح)
پاراو و گۆيايەو، ھەموو كەسك چاك لىي تىدەگاتو،

بهراستییش نه گهر وانه بین، مانای وایه ههر قسه مان له خه لک
زیاتره.

خوا به لوتفو کهږمى خوۍ یارمه تیمان بدات، که به زمانى
کردارو حال، پيش زمانى وتارو مه قال، ئايینی خواى
په روهردگار بخهینه بهر چاوى خه لک و شیرینی بکهین و، کار لک
بکهین که خه لک و دهوړوبه رمان له ههر ئاستیکدا هه بن، به هوۍ
نیمه وه شیرینایه تیيان به ئايینی خواى به خشه ردا بجۍ.

چەند ھەلە و نە خوشىيەكى بەشېك ئە بانگەوازكاران

بەرېزان! ھەندېك لەو كەسانەى ئەركى بانگەوازكردن
جېبەجى دەكەن، چەند ھەلە و نە خوشىيەكىان ھەن كە
لېرەدا بە خېرايى وەك سەردېر بە سەرياندا دەرۆم،
ھەلەتە بانگەوازكاران، ئەوانەش كە خەلك بۆلاى خوا
بانگەدەكەن، مەرۆفن و دەگونجى تووشى كەم و كورپى و
كرچ و كالى بېن، تووشى نە خوشى و بېھېزى بېن و، لە
ھەندېك شتدا نەپېيكن، ئنجا ئىمە بىست و يەك (۲۱) لەو
كەم و كورپيانەمان ديارىكردوون، كە كەم و زۆر، بەشېك لە
بانگەوازكاران ^(۶۴) پېيانەوہ گرفتار دەبن:.

(۶۴) بۆيە نالېم (بانگەواز)، چونكە وشەى بانگەواز م پى راست نىەو،
دەلېم: (بانگەوازكار)، يانى: كەسېك كە كارى بانگەواز دەكات، بەلام
بانگەواز، يانى: كەسېك كە (بانگ) دەخواز!

(۱) - بِيهِيْزى لِه رَووى ئيمان و تهقواو تهزگيه و رهوشت و

ئاكاره وه:

بۆيەش ئەمەم گەردوه بە نهخۆشیی و دەردی یەكەم،
چونكه دوايى بە نەرينى دەشكێتەوه، بەسەر هەموو
خالەكانى دیکەدا، ئاويش كە لە سەرچاوهوه لێل بوو، لە
جۆگە هەر لێل دەبێ و، دیواریش ئەگەر لە بناغەوه لار
بوو، هەر لار دەپوات، بۆيە دەبێ لە خۆمان وریا بین و
وەك پێشتر باسمان كرد، خاوهن ئيمانێكى مەحكەم و،
تهقوايهكى كاكدار و، تهزگيهكى باش و، رهوشتيكى بەرز و
جوان بين، ئىدى دواى ئەوه، وەك بەرهم و دەرئەنجامێك،
ئەگەر بناغەكەمان مەحكەم دانا، شتەكانى دیکە
هەموويان باش دەبن.

(۲) - بېھزىلى لى رووى عىلمىي و فېكرىي و ھۆشيارىي

سىياسىي و كۆمەلەيەتچىيەت:

بېگومان شتېكى سەيرە، كەسپك بىھوئ خەلك لى خوا
نزىك بختەو، بەلام بۇ خۇي شارەزاي ئىسلام نەبى، يان
لى رووى واقع ناسىي و فېكرىيەو، دواكەوتوو بى، يان لى
رووى ھۆشيارىي سىياسىيەو، فېلى لى بىكرى، يان لى رووى
ھۆشيارىي كۆمەلەيەتچىيەو، نەزانى ئەو كۆمەلگايە چۈنە؟
ئەو گەل، يان ئەو عەشیرەتە چۈنە؟ ئەو خەلكانە كە
فسەيان بۇ دەكات، پاشخانى سىياسىي و فېكرىيان، پاشخانى
كۆمەلەيەتچىيان، رابردوويان، چۈنە؟

من كردوومە بە عادەت، بچم بۇ ھەر شوئىنىك، دەپرسم
ئەو خەلكە كىن؟ چۈنن؟ كاتى خۇي چۈن بوون؟ چيان
كردو؟ بەلكو ئەگەر بگونجى، واباشە لى رووى جوگرافىي
دەفەرەكەيانو، لى رووى نەرىتو و كلتوورو، جوړى كارو

كاسىي و چۈنئىھەتى ژيان و گوزەرانىانەو، زانىارى ھەبى،
چونكە بە تەئكىد، رابردووى خەلك كاريگەرىي لەسەر
ئىستان ھەيە، ھەر وەك ئىستانىيان كاريگەرىي دەبى
لەسەر داھاتوويان.

لەو بوارەدا كە قسەى تىدا دەكەين، قسەيەكى جوان
ھەيە، دەلى: (قَصَمَ ظَهْرَ الدِّينِ: رَجُلَانِ: عَالَمٌ مُتَهَتِّكٌ
وَجَاهِلٌ مُتَنَسِّكٌ) واتە: دوو كەس پىشتى دىن دەشكىنن:
زانايەكى بى بەندو بارو، نەزانيكى دىندار، زاناي بى
بەندو بار، كە عىلمى ھەيە، بەلام بە زانىاريەكەى
رەفتار ناكاتو، ئەھلى تەقوا نىەو، بو خوا صولحاو نىە،
خەلك كە تەماشاي ئەو دەكەن، دەلىن: ئا ئەو
زانايەكەيە، بەھوى ويەو دىنيان لەبەر چاو دەكەوى،
كەسىكىش كە نەزانە، بەلام دىندارە، دىندارىي بە
نەزانييش، ديسان ئايين (مەبەستمان ئىسلامە) لەبەر
چاوى خەلك دەخات، بە ھوى نەزانيەكەيەو، تووشى

غەلەت و پەلەت دەبىي، خەلگىش لەسەر دىنى حىساب
دەكات.

۳- كەوتنە ژيەر كاريگهريى واقيعى لارو ناشهريى، چ
نەريته نەفاميه كاني كۆمەلگا، چ دەستەلاتو ستهمو
لادان و تاوانه كاني:

لە حالتيكدا كە خوا دەفەر موى: ﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ﴾ هورد، ئنجا ئەم تەعبيرهى خوا
سبحانه وتعالى، زۆر كەس وا دەزانى بۆ قيامەتە، بەلام لە
راستيدا بۆ دنياش هەر وايە، لە دنياش دا زۆر جارمان
بينيوە، ئەوەى لەگەل زالمدا بە رڤيهدا بروات، لە دنياشدا
بە ئاگرى زالمەكە دەسووتى، لەگەلیدا دەسووتى، لەگەلیدا
تووشى عەيبە دىو، باجى زولمەكەى ئەويش دەداتو،
دەبىيته (فاسقى مەحرۇوم)، دەبىيته (نەخواردووى لە
۲۱۶

سمیلان مهیو! بۆیه بانگه وازکار دهبی وریا بی، نهکه ویتته
ژییر کاریگه ری کۆمه لگا و نه ریتته نه فامیه کانی، یاخود
دهسته لاتو سته مو لادان و تاوانه کانی، له بهرانبهر
ته ماعیک دا، یان به هۆی ترسیکه وه.

٤- نادیده گرتنی واقعی ئیستای کۆمه لگا و، زیان له

میژوو دا:

خوشکان و برایان!

راستییهك له دوو ئایهتان له سووردهتی (البقرة) دا هاتوه،
به يهك تهعبیر دووباره بۆته وه، خوا باسی ئههلی کیتاب
دهکات، له نیوانیان دا جووله که و نهصرانییهکان، به
تایبهت جووله کهکان، دوا یی دهفه رموی: ﴿تَاٰکَ اُمّهُ قَدْ

خَلَتْ لَهَا مَا کَسَبَتْ وَلَکُمْ مَا کَسَبْتُمْ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا کَانُوْا

يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾، واتە: ئەوانە كۆمەلئێك بوون پابردوون،

ئەوێ كە وەدەستیان هێنابی، هێ خۆیانە، ئێوێش

هەرچی وەدەستی بێنن هێ خۆتانەو، ئێوێ لە بارە

ئەوێو كە ئەوان دەیانكرد، لێتان ناپرسیتەو.

بەرپێزان!

دەبێ وریا بێن! مێژوو بۆ ئەوێ باشە دەرس و عیپەتو

پەندی لێوێرەگرین، بەلام مێژوو نەهێنەوێ بۆ ئێرە،

یاخود بۆ خۆمان نەچینەوێ نێو مێژوو، ئەوێ غەلەتە،

مێژوو هەلۆستە لە بەردەم دا بکەین، مێژووی خۆمان

بچوینەوێ، شارەزای بێن، بەلام هەوڵبەدەین دەرس و

پەندی لێوێرەگرین، نەك مێژوو لە خۆماندا دووبارە

بکەینەوێ، یان خۆمان لە مێژوودا دووبارە بکەینەوێ، یان

مێژوو بێنەوێ نێرە، یاخود بۆ خۆمان بچینەوێ بۆ

ئەوێ، هەردووێ لای غەلەتن.

(۵) - بېھیزی له بهرانبه: ترسو ته ماعو ئارەزوو و فیل و

پیلانی ناحه زاندا:

زۆرم پیناخۆشه، که ده بیستم مامۆستایهك، یان
بانگه وازکاریك، یان كه سیك كه له سهر ئیسلام حیسابه، به
شیوهیهك له شیوهكان، ئه گهر خوشكه، ئه گهر برایه، به
هوئی ترسه وه، هه قیك نائی، یاخود نا هه قیك ده ئی، یان
لادهدا به هوئی ته ماعیكه وه، یان به هوئی ئارەزوویكه وه، له
به رانبه پشوده بای شه هوه تیكد، شوبه هیهك دا ده له قی،
یاخود فیلی لیده کری! له م ولاته ی ئیمه دا پێشتر كه سانیک
هه بوون، خاوه ن كه سایه تی و ریژو حورمه تیکی باش
بوون، به لام دوا یی له لایه ن ده سته لات و حیزبه
عه مانیه کانییه وه، فیلیان لیکرا وه، هه ئخه له تیئرا ون،
کلاویان له سهر نرا وه، کراونه پووش و فری درا ون، زۆر
حه یفه!

ھەر بۇ خۇشىي شىكتان بۇ دەگىرمەۋە:

جارىك لەگەل يەككە لە لايەنە سىاسىيەكان دا
دانىشتىبووين، مەكتەبى سىاسىيان ھاتىبون بۇ لامان،
گوتەم: ئەرئى برادەرىنە! ھەندىك لەو مامۇستايانەى ئىمە
بۇچى وا لىدەكەن؟

گوتيان: چيان لىدەكەين؟

گوتەم: مامۇستايەكە، رىزو حورمەتو ئىعتىبارىكى باشى
ھەيە، خەلك گويى لىدەگىرئو، قىسەى لىوۋەردەگىرئو، كە لە
ئىوۋە نزيك دەبىتەۋە، بى شەخسىەتو بى ئىوۋەرۈك و بى
ئىعتىبارى دەكەن، وەك پوۋشى لىدەكەن و فرىي دەدەن!

يەككىيان گوتى: مامۇستا! راست دەكەى، بەلام ئاخىر
ئىمەش ئىشى خۇمان ھەيە، ئەوان با لە خۇيان وريا بن،
دەنا ئىمەش ئىشى خۇمان پىيانە!

بەلئى ھەيفە مەرقى بانگەوازگار لە بەرانبەر ترس و
تەماع و ئارەزوودا بېھيز بى، ياخود ھىندە سادە و
فەقىر حال بى، فىلى لى بىكرى و كالاوى بنرىتە سەرو
بەكاربھىرى بۆ مەبەستىك، كە پىچەوانەى ئايىن و
بەرنامەكەى خۆيەتى و، دوايش بۆى دەبى بە مايەى
شەرمەزارىى دنيا و قىامەتى!

مەن زۆر پەرۆشى ئەو كەسانەمە كە پۆزى لە پۆزان،
حورمەت و ئىعتبارىيان بوو لە پەناى ئىسلامدا، دواى
لە ئەنجامى پاشكۆيەتياى دا بۆ حىزىيىكى عەلانىي،
ياخود خەزمەتکردنىيان بە كەسانىك، كە دزى ئايىن و
بەرنامەكەيىنى، بۆتە پووش و بى نەرخ كەوتۆتە گۆرئ و
ئىمەش خەسارىكمەن لىكەوتە.

٦- دهمارگیری و داخراوی، له رووی فیکرو مه‌ش‌ره‌بو

مه‌زه‌ه‌بو ... هتده‌وه:

یانی مه‌رج نیه هه‌ر له رووی‌که‌وه، مرو‌فی گیرۆده‌ی دهردی
داخراوه‌یی و دهمارگیری ببی، هه‌یه له رووی فیکره‌وه،
داخراوو دهمارگیره، هه‌یه له رووی مه‌ش‌ره‌بیکی
دیاریکراوه‌وه، هه‌یه له رووی مه‌زه‌ه‌بی‌که‌وه، هه‌یه له
رووی حیزبیه‌وه....هتد، مرو‌ف به‌گشتی و بانگه‌وا‌زکاران
به‌تایبه‌ت، ده‌بی هه‌موو دهرگا و په‌نج‌ه‌ره‌کانی عه‌قلی
خوی بکاته‌وه، خوا عز و جل وای فه‌رموو، ده‌فه‌رموی:

﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ ﴿١٧﴾ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأُولَاءُ﴾

﴿الزمر، واته: موزده بده به‌و به‌ندانهم، که گوی بۆ ﴿١٨﴾﴾

هه‌موو قسه‌یه‌ك ده‌گرن، به‌لام دوایی شوین باشت‌ترینی

دەكەون، ئەوانە كەسانىكن، خوا ھىدايەتى داون و ئەوانە
خاوەن عەقل.

خاوەن عەقل كەسكە بە عەقلى خەلكى خوى
دەولەمەند بكات، كەى ئىنسان دەتوانى بە دواى باشترين
قسە بكەوى؟ كە گوى لە قسەى خراپيش بگرى، شارەزايى
فكىرى خراپ و بەرنامە و رپچكە و بىردۆزەى ئەملا و لاش
ببى، چونكە ئەگەر تۆ شارەزاي شەر نەبى، خىرو شەرپ
بۆ لىك جياناكرىنەوه:

عَرَفْتُ الشَّرَّ لَا لِلشَّرِّ لَكِنْ لِاتَّقِيهِ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفِ الشَّرَّ
مَنْ النَّاسِ يَقَعُ فِيهِ

خراپەم لەبەر خوى نەناسى بەلكو بۆ پارىزان لە زمانى
ئەودى شارەزاي خراپەى خەلكى نەبى، دەيكەويىتى بە
ئاسانى

(۷) - به کارهینانی وشه و تهعیری بی نهزاکهت، یان

رهفتاری نالایق و تهشهر پیکردن:

ئهوهش یهکیکه له نهخووشیی و دهردهکان، ههلبهته: وشه و
تهعیری ناشیرین له ههموو کهس ناشیرنه، بهلام وهلاهی
کهسیک خوئی به جیگری پیغهمبهه p و میراتگری
پیغهمبهه p بزانیو، له شوینی پیغهمبههردا p بووهستی،
له مینهههکهی و میجرابهکهیداو، قسهی نارپیک بکاتو،
رهفتاری نارپیک و ناشیست بکات، لیی ناشیرینتره، وهک
یهکیک له زانایان دهلی:

(الحسنة حسنةٌ وفي بيت النبوة أحسن، والسيئة سيئةٌ
وفي بيت النبوة أسوء) واته: چاکه ههه چاکه، بهلام له
بنهمالهی پیغهمبهه p و خزمانی و نزیکانی، جوانتره،
خراپهش ههه خراپه، بهلام له بنهمالهه و خزمانی
پیغهمبهه p ناشیرینتره.

ئُنجا كەسكىش خۇي بە جىگرو مىراتگىرى پېغەمبەر p
بزانى و كارى ئەو بىكات، كە كارى خەلك بەرەو خوا
بانگكردنە، ئەویش بە ھەمان شىوہ.

خوای پەرودەگارىش دەفەر موى: ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا

﴿البقرة، واتە: قسەى باش و پەسند لەگەڵ خەلكى دا

بکەن.

هەرودەها دەفەر موى: ﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

﴿البقرة، واتە: چاکە بکەن، چاکە کار بن، بە دنیایى

خو چاکەکارانى خوژدەوین.

(۸) - کات به فیروندان به قسه و باسی پووج:

خه سارو حه یفه بۆ هه موو کهس، کاتی خوئی به فیرو
بدات، به لام به تایبه تی بۆ کهسانی، که ده یانه وی خه لک
به ره و خوا بیئن، به ته نکید ده بی زیاتر خو یان له قسه ی
پووج و رهفتاری پووج بیاریزن، خوای کار به جیش له
پیناسه ی بروداران دا فهرموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ
مُعْرِضُونَ﴾ المؤمنون. واته: (هه روه ها نه و بروداران ه
سه رفرازن) که واز له قسه و رهفتاری پووج و بی که لک
دیئن.

(۹) - به کارنه هیئانی شیوازو ئامرازی نوئی و هاوچه رخ:

ئه میش بۆ به شییک به بانگه وازکاران یه کی دیکه یه له
نه خوشیه کان، یه کی دیکه یه له که م و کوریه کان،

هەندىك كەس ناتوانى خۇى بگۆرئ، زۆر جار گوتوومە:
پېشىنانى خۇمان دەلئىن: (مار ھەموو سالىك كىفئىك
دەگۆرئ)، دەلئىن: مار ھەموو سالىك كاژئىك فرئ دەدا،
ئىنسان گا نىه لە كەولئىك دوورا بئ، دەبئ جار جار چاو
بە شتەكانى خۇيدا بگپرئتەو، مروق نابئ دەمارگىر بئ بۆ
ھىچ شتئىك،(لە رووى بىروپراو فىكرەو) جگە لە وەحىى،
بەس ئەوہى خوا فەرمووئەتى، يان پئغەمبەر ρ،
فەرمووئەتى، يان كردووئەتى، يان دانى پئھئناو، ئەوہ
ھەقى رەھايە، ئەوى دىكە با ئىنسان، ھەموو شتئىك بە
چاويك تەماشا بكات، بتوانى ھەئىسەنگئىن، يانى: تەماش
بكەن! پئغەمبەر ρ، لە مەسەلەى نرخ لەسەر شت
داناندا، نرخى لەسەر شت دانەنا، گوتيان: {يَا رَسُولَ اللَّهِ
ρ أَلَا تُسَعِّرُ لَنَا؟ قَالَ: لَا أُسَعِّرُ إِنَّ الْمُسَعِّرَ هُوَ اللَّهُ}،
واتە: ئەى پئغەمبەرئ خوا ρ! نرخمان لەسەر شتان بۆ
دانانئى؟! فەرمووى: نرخ دانانئىم، نرخ دانەر بەس خوايە.

كەچى دووڧ خەلىفەى پېغەمبەر: عومەر خوا لىلى رازى
بى له رۆژگارى خۆيدا، نرخى لەسەر شت دانا.

ئىمام ئىمام مالىك، ئىمامى ئەھلى مەدىنە، دەلى:
پېغەمبەر p، له رۆژگارى خۆيدا ئەوھى كرد، كە بۆ
رۆژگارى ئەو باش بوو، عومەرىش خوا لىلى رازى بى،
ئەوھى كرد، كە بۆ رۆژگارى ئەو باش بوو.

له رۆژگارى پېغەمبەردا p، بازىرگانەكان بە ئىنصاف
بوون و نرخى زىادىيان لەسەر شت دانەدەنا، بە نرخى
خۆى دەيانفرۆشت، قۆلى خەلىكان نەدەبىرى، بەلام له
سەردەمى حوكمرانىي عومەردا خوا لىلى رازى بى،
بازىرگانى فېلبازو ساخەتەچىي و قۆلپ پەيدا بوون، بۆيە
دەستەلاتى شەرىعى بە چاكى زانى، نرخ لەسەر شتەكان
دابىنى، بۆ ئەوھى قۆلى خەلىك نەبىردى!

مەبەستەم ئەوئەتە تۆ ئابى ھەر لە كەولەكدا دابى، بەس
بەشەئەتەك بىر بىكەتە، بەلگە كە دىئا دەگۆر، دەبى
تۆش خۆت بگۆر، شەئەت مەئەت لەگەل دىئا بگۆر،
مۆھەممەدى كۆرە ھەسەنى شەبەنى، لەگەل ئەبۇ
يوسف، دوو قوتابى بەرجەستە ئەبۇ ھەنىفە،
ھەندىك لە زانايان دەئەن: لە يەك لەسەر سى
مەزھەبەكەيدا، رەئەن لەگەل ەبۇ جەبۇر، نەجا بۇ
ھۆكەرى راجىيەكەيان دەئەن: (كَانَ اخْتِلَافٌ وَقْتُ
وَزْمَانٍ، وَلَيْسَ اخْتِلَافٌ حُجَّةٌ وَبُرْهَانٌ).

واتە: پۇرگەرەكە لە سەردەمى ئەبۇ يوسف
مۆھەممەددا، گۆر، لەگەل ەبۇ جەبۇر، نەجا بۇ
ھۆكەرى راجىيەكەيان دەئەن: (كَانَ اخْتِلَافٌ وَقْتُ
وَزْمَانٍ، وَلَيْسَ اخْتِلَافٌ حُجَّةٌ وَبُرْهَانٌ).

پیشتریش ئەم ئايەتە موبارەكەمان خویندەو، كە

دەفـهـرموى: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۚ

لِيُبَيِّنَ لَهُمْ إِبْرَاهِيمَ، واتە: هیچ پيغه مەبەریگمان

نەناردو، مەگەر بە زمانی خەلکەكەى، تاكو بۆيان روون

بكاتەو، بێگومان زمان تەنیا مەبەست پێى (لُغَةً) نیه،

بەلكو یانی: بە شیوازی پەسند لە لای وان، بە ئامرازەكانى

روژگارى ئەوان، بەو شیوەیهى كە ئەوان چاكتر لێى

تێدەگەن، بەو شیوە بیاندوینى.

١٠- نەشارەزایى لە چاك خویندەنەوێ قورئان،

كوڵەوارى لە زانستە شەرعىیەكاندا:

بە دنیایى شتىكى زۆر نارێكە، بۆ كەسێك بانگى خەلك

بكات بۆ لای خوا، بەلام نەتوانى فەرماشتهكەى خوا، بە

رێكىى بخوینیتەو، هەروەها شارەزای زانستە

شهر عییه کان نه بی، ئنجا ئه گهر قورئان و، ته فسرده، ئه گهر
فه رمایشتی پیغه مبه ره p، ئه گهر ئو صوولی فیههه، فیههه،
ده بی سهره ده ریکیان لی بکات، خوی زاناو کارزانیس به
پیغه مبه ری کوئیای (محمد p) ی فه رموو ده: ﴿قُلْ هَذِهِ

سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ

اتَّبَعَنِي... ﴿١٠٨﴾ یوسف، که پیشتریش چهند جاریک ئه و
ئایه ته به پیژده مان هیئاو ده و قسه شمان له سهر کردو ده.

١١- گرنگیی و بایه خیی پیویست نه دان به مزگه وتو

ده رس و ده ورو وتارو، قه در نه زانیی پیشه وایه تی

(إمامة):

ئه وه که که سیك خه لك بو لای خوا بانگ ده کات، چ
مه قام و چ پایه کی هه یه، ئینسان ده بی قه دری ئه وه بزانی،

خوای په‌روم‌ردگار وه‌سفی (عباد الرحمن) ده‌کات:

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا ۖ﴾

واته: به‌نده‌کانی (خوای) به‌به‌زه‌یی ئه‌وانه‌ن که به‌

هینمی به‌زه‌ویدا ده‌رۆن و ... هتد، دواتر ده‌فه‌رموی:

﴿وَجَعَلْنَا الْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۖ﴾ الفرقان، واته: وه

بمانگیره به‌پیشه‌وا بو پاریزکاران. بیگومان مه‌به‌ستی،

ته‌نها ئیمامه‌تی نوێژ نیه، به‌لام ئیمامه‌تی نوێژیش،

به‌شی‌که له‌و ئیمامه‌ت و پیشه‌وایه‌تییه‌ی که (عباد

الرحمن) داوا له‌خوا ده‌که‌ن پێیان به‌بخشێ.

١٢- بئ هه‌لویستی له‌به‌رانبه‌ر ته‌ه‌ژم و کارو پرپۆزه‌ی

ئیسلامیی و، پاکسازی و چاکسازی تیدا کردنی کۆمه‌لگادا:

ئایا ده‌گونجی که‌سی‌ک خه‌لک بو‌لای خوا بانگ بکات، به‌لام

به‌رانبه‌ر به‌پشتگیری کردنی ته‌ه‌ژمی ئیسلامیی بئ

هه ٲوٲست بٲ، ٲان به ران بهر به كۆمه لگا بٲ هه ٲوٲست بٲ،

كه حوكمى چ ٲادشايه كه و كٲ چى ده كات و كٲ چى ناكات؟

خو اى كار به جٲ و زانا ده فه موئ: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَالْأَمْرِ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ آل عمران، واته: با كۆمه ٲٲكتان

هه بن، بانگه واز بكه ن بو چاكه و فه رمان به ٲه سندن

بكه ن و، ٲٲگرٲى له ناٲه سندن بكه ن و، هه ر ئه وان هه ش

سه رفرازن.

(١٣)- نه شار هزائى له زانسته كانى رٲٲزارو، بٲٲاگائى له

ته وژمه فٲكرٲى و سٲاسٲيه كان:

ئه مٲش دٲسان كه م و كورٲى و نه خو شٲيه كى خراٲه، كاتى

خو ى زانائانى ئٲمه، ٲٲشه وائانى ئٲمه، هه مو و ئه وان هى كه

توانیویانە، کاریگەرییان هەبێ لەسەر دەورووبەر و
کۆمەلگای خۆیان، بۆ نموونە: وەك ئەبو لەسەر
ئەشعەری، ئەبو حامیدی غەزالی، ئیبنو تەیمیە،
ئیبنو لقەیم، ئیبنو لجهوزی، ئەوانی دیکەش
هەموویان فیکرو کلتووور و فەرھەنگی رۆژگاری خۆیان،
باش دەرك و هەزم کردو، ئەگەر تەماشای کتیبەکانیان
بکەین زۆر چاک دەزانین، توانیویانە بچنە قوولایی،
بەنج و بناوانی هەموو ئەو فیکرو فەرھەنگ و کلتووور
تەوژمە فیکری و سیاسیانە، لە رۆژگاری خۆیاندا
بوون، توانیویانە بەر پەرچیان بدەنەو، ئیسلامیش بە
هێزو پێزەو بەخەنە روو، ئا ئەوانە توانیویانە
کاریگەرییان بێ.

(۱۴)- بېلايەنىي لى نىۋان تەۋژمى ئىسلامىي و غەلانىيدا،

بىگرە (بۇ ھەندىكىيان) لايەنگىرىي كىردنى تەۋژمى

غەلانىي:

ھەندىك لىۋانەي بى ھىساب لىسەر بانگ كىردنى خەلك،

بۇ لى خوا ھىسابىن، خۇيان بى لايەن (مھائىد) پىشيان

دەدەن، تاكو تۆمەتبار نەكرىن بى ئىسلامىي!! ناگونجى تۆ

بېلايەن بى لى نىۋانى تەۋژمى ئىسلامىي و غەلانىيدا:

رۇژىك، مامۇستايەك كە لى شوپىنىك مەلا بوو، لى

مىزگەۋتەكەي خۇي دەريان كىردبوو، ھات بۇ لام، زۇر خۇي

پى مەزئووم بوو، گوتىم: چىيە مامۇستا؟

گوتى: مامۇستا! دەريان كىردووم لى مىزگەۋتەكەم.

گوتىم: كەفارتە (ان شاء الله)، قەيناكا، ئەو شتانەش ھەر

دەپن.

گوتی: ئاخىر مامۇستا! دەزانى چىم زۆر پېناخۆشە؟

گوتىم: جى؟

گوتى: تۆمەتباريان كىردووم، گوتوويانە: تۆ ئىسلامىي!

مىنىش دەستم لە شان و پشتىداو، گوتىم: كاكە مەلا! مەلا

ھەر دەبى ئىسلامىي بى، خۇ نابى شتىكى دىكە بى!

ئەویش ھەندى فەكرى لىكىردەو، گوتى: راستە، بەلام

مەبەستم ئەو بوو، كە لە حىزىبك دانىم!

گوتىم: قەيناكا لە ھىچ حىزبان دانى، بەلام ھەر دەبى

ئىسلامىي بىو، ھەر لەگەل ئىسلام بى، چونكە ئەو

لەگەل ئىسلام دا نەبى، لەگەل كوفىر دايە، لەگەل غەيرى

ئىسلام دايە.

خوای تاك و پاكىش ئەو دە زۆرجوان روونكىردۇتەو كە

فەر موويى: ﴿أَمْ جَعَلَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾ ص،

واته: ئايا ئەوانەى ئيمانان هەيهو، كردهوه باشهكانيان
ئەنجام داوان، وهك خراپهكاران و تىكدهران له زهوى دا
تەماشايان دهكەين؟ ياخود ئايا پاريزكاران، وهك تاوانباران
دادهنئين؟! ئەم قسهيهەم بو ئەو كهسانهيه، كه له بهرگى
مەلايه تىو دىندارى دان، كه چى له گەل حيزىكى
عەلانى دان، ئنجا هەشيانە دەلى: فەرقيان چييه، حيزب
هەر حيزبه؟! چۆن فەرقيان چييه، نويزكەرو نويز نهكەر
فەرقيان زۆره، كاتى خوى شەرو رووبەروو بوونه وهمان
بوو له گەل هەندىك لهو حيزبانەدا، دواى هەموو شت
برابووه، يەكىك لهو بهرپرسانەى ئەوساكه دەعوەتى
كردبووين، گوته: مامۆستا! فەرقىكى وامان نهبوو.

گوته: چۆن فەرقمان نهبوو؟

گوتی: ئاخر کوا راسته گوتبووتان: ئەوانه هه موویان

نامسوئمانن؟!

گوتم: ئەگەر وامان گوتبێ، ئەوەش زێدەرۆیی بوو، بەلام

بە خوا فەرقمان هه‌بوو.

گوتی: فەرقمان چی بوو؟

گوتم: ئاخر بە لای کەمەوه ئیمە نوێژکەر و ئیووش

نوێژنەکەر بوون!

گوتی: ئەوەیان راسته، هەرچەندە من خۆم نوێژم دەکرد،

بەلام نوێژکەرمان دەگمەن و یه‌کجار کەم بوون!

بەلێ بە حەقیقەت، هەندێ کەس هەر له‌ خۆی تێکدەدا،

دەلێ: حیزبەکان وەک یه‌کن و هیج فەرقیان نیه‌!

ئاخر چۆن فەرقمان نیه‌؟ بەس له‌بەر ئەوه‌ی هه‌موویان

ناویان حیزبە وەک یه‌کن؟! تۆ دەبێ تهماشای

به‌نامه‌گه‌يان و كار و كرده‌وه و په‌ريزو به‌رهه‌ميان و
نيوه‌رؤكيان بكه‌ي، چونكه ئه‌صلی حيزب بوون، غه‌له‌ت
نيه، په‌سند و بگره پيويسته، كۆبوونه‌وه له‌سه‌ر باطيل و
سته‌مو گوناھ غه‌له‌ته، ئه‌گه‌رنا ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر چاكه و هه‌ق
كۆبييه‌وه، خواي په‌وه‌ردگار باسي (حزبُ الله) ي كردوه،
باسي (حزبُ الشيطان) ي شي كردوه، ئنجا هه‌ر كه‌س
له‌سه‌ر فيكره‌ي شه‌يتاني كۆبيته‌وه، خراپه، به‌لام كه‌سيك
له‌سه‌ر به‌نامه‌ي خوا كۆبيته‌وه، ئه‌وه شتيكي په‌سند و
جيي ستايشه.

(١٥) - نه‌بووني هاوكاري و ته‌بايي و راويژ به‌يه‌كدي كردن،

چ جاي يه‌ك به‌نامه‌يي و پيكه‌وه كار كردن و ... هتد:

ئه‌وه‌ش بيگومان ناته‌واويي و نه‌خوشييه‌كي گه‌وره‌يه، كه له
نيو ته‌وه‌ژمي بانگه‌واز كاراندا هه‌يه، له حاليك دا كه خوا

به ئههلی ئیمان به گشتی دهفه رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا

بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ ﴿١٣﴾ آل عمران، واته: تیکراو

ویکرا دهست به ریسمانی خواوه بگرن و په رته وازه مه بن.

﴿وَلَا تَنَزَعُوا أَنْفُسَكُمْ فِي دِينِكُمْ﴾ ﴿٤٦﴾ الأنفال، واته:

پیکه وه ناکوک مه بن، نه گهر بیهیز دهن و فه شهل دین و

هیژو پیژتان نامین.

که چی ته نیا زاناو مشوور خوړه کانیشیان پیکه وه ته باو

هاوکار نه بن!! هاوکاری نه بی، من زور خه فته له وه

دهخوم که: به دنیا یی نه م کاری هره وه زیو حیزبیه،

هه ندیک جار مسولمانان له یه که داده بری! به بی ریو

پیکي (تنظیم)، کاری جیددی ناکریو، واقع ناگوردی،

نه وه شتی که هیچ به دیلمان بو یی نه، به لام ده بی وریاش

بین و نهو کاری به کومه ل و کاری حیزبیه، دامن نه بری

چ له نیو خومان دا، چ له خه لک، نیمه ده بی بزانی چ

دەكەين؟ چۆن دەكەين؟ زۆر جار ان وام دېتە بەرچاۋ كە:
ئەگەر ئاگامان لە خۆمان نەي، لە كۆمەلگاۋ خەلك
دادەبېرپېين و دەبينە بژاردەيەك و لە بازنەيەكى تەسك و
قەتيس دەبين! ئەو ەش نەخۆش يەكە دەبى بە جىددى
چارەسەر بكرى.

(۱۶) - گىرۆدەبوون بە نەخۆشى لاسەنگىيەۋە، گەۋرە

كردى شتى بچوۋك و بچوۋكرىدەۋى شتى گەۋرە:

بۇ ۋىنە:

(۱) - رېش، ھېشتەۋە، من رېش ھېشتەۋە بە سوننەت

دەزانم.

(۲) - دەلىنگ ھەلپىچان (تشمير الثوب)، من پىم چاك نىە،

كەس دەلىنگى لە ەرزى بخشى، بەلام فەرموودەكە باسى

ئەو دەگات كە كاتى خۇي ھەندىك كەس بە فيزو
كە شخە عەبايان لە زەوى خشاو، بىگومان پىغەمبەر پ،
پىي ناخوش بوو ھەپشەي لەو جۆرە كەسانە
كردو^(٦٥)!

٣- پىچە گرتەو (انتخاب) ئافرەتان ئەگەر بە چاكي
بزانو پىچە بكن شتىكى باشە، بەلام ئەگەر نەشيكەن،
پىوھى مولزەم نين.

٤- وىنەگرتن (تصوير) ئنجا كەسيك:

١- مەسەلەي ريش ھەبوون.

٢- پىچەگرتەوھى ئافرەتان.

٣- پۆشاك شۆر كەردنەو.

٦٥) مەبەست لەم فەرموودەيە: {عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلًا} أخرجه مالك برقم: ١٦٣٠، والبخاري برقم: ٥٤٤٦، ومسلم برقم: ٢٠٨٥.

۴- وینه گرتن، ئهوانه له خه‌لك بکات به شتی زۆر گه‌وره،

به‌لام له به‌رانبه‌ردا نه‌پرسی: ئه‌ری ئه‌م ولاته چۆن

به‌رپوه ده‌چی؟ سیستمی حوکمرانییه‌که‌ی چۆنه؟ ئه‌ری

ئیمه له رووی ئیداره‌دانی ولاته‌وه: له کو‌یی فه‌رمایشتی

خوا: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُرَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ (۳۸) الشوری داین؟ ئایا

بارودۆخی ئابوورییمان، له کو‌یی ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوایه، که

ده‌فه‌رموی: ﴿كَئَلَّا يَكُونَ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ (۷) الحشر،

واته: با سه‌روه‌تو سامان له ده‌ستی ده‌وله‌مهنده‌کاندا

کورت هه‌لته‌یه‌ت؟ چ جایی له ده‌ستی مائی‌ک و

بنه‌ماله‌یه‌کدا؟!

تۆی زاناو مامۆستا! نابێ پرسیار له‌وه‌ش بکه‌ی؟ تۆ که له

حوکمی موو هه‌لکێشان (نتف الشعر) ده‌پێچیه‌وه؟ ئه‌دی

بو‌چی له حوکمی مل هه‌لکێشان ناپێچیه‌وه؟!

له حوكمی خالّ كوتان (وشم) دهپېچیه وه؟ ئه دی بۇچی له

حوكمی خه لك كوتانی ناپېچیه وه؟

به لئ له لایهن ههنديك كهسو نیوه ندو دهولته وه، زور

جار شتی بچووك زور گه وره دهكړئ، به ناوی دینه وه،

شتی زور گه وره ش زور بچووك دهكړته وه، یان هر

نادیده دهكړئ، كه به حه قیقه ت ئه وه ش نه خوشییه کی

كوشنده یه، تووشی ههنديك له ئه هلی عیلمو

بانگه وازكاران بووه و دهی.

(۱۷) - قسه كردنی گشتی بهی دیاریكردنی به ئامانج

گیراوانو، كاتو شوین، به جورېك كه كهس نه زانی پرووی

دواندن له كيیه؟:

واته: نوخته نه خړیته سهر پیت، ههنديك كهس هر به

گشتی قسه دهكات، دهی واییو، نایی وایی، به لام تو بلی:

رووی قسه ت له کییه؟ له گه ل سعودیه ته؟ له گه ل
میصر ته؟ له گه ل عیراق ته؟ له گه ل ئیرانت ته؟ له گه ل چ
قهومی کته؟ له چ کاتی؟ له چ شوینی؟، دهبی دیاری بکری،
ئنج خه لک سوودی لی دهبینی و لی تی دهگات.

(۱۸)- به پی میزاج و طبع خسته رووی ئیسلام، نهک به
گویره ی ته رازووی شهرع و پیویتی خه لک و جه ماوه ر:

خوا ده فهرموی: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ﴾ (۱۰۵) الإسراء،
واته: قورئانمان به حق دابه زانده و، که داشبه زیوه
ههقی تی دایه، یانی: قورئان هه م بو خو ی ههقه، هه م
شیوه ی دابه زانده که ی ههقه، هه ر ئایه ته ی، هه ر
سوورده ته ی، له کاتی خو ی، له شوینی خویدا دابه زیوه،
ئی مهش دهبی واکهین، نهک به میزاج و طبعی خو مان،
باسی ئیسلام بکهین، دهبی بزانی داخو: ئایینی خوا
۲۴۵

چەندەى گرنگىى بە چى داۋە؟ ئىمەش ئەۋەندە گرنگىى
پىيىدەين، كەمتر، كەمتر، زىاتر، زىاتر.

(۱۹) - دووچاربوونى زىدەرۋىي (افراط) و كەم تەرخەمى
(تفريط) ۋەك: زۆر رەشپىنىي و ترساندن و ئائومىد كوردنى
خەلك لە لايەكەۋە، لە لايەكى دىكەشەۋە: زۆر
شلكردنەۋەى دىندارىي و دلتياكردنەۋەى خەلك، بى باك
كردنيان:

هەرگىز لە يادم ناچى، لە ياداشتەكانىشدا رەنگە
نووسىبم^(۶۶)، لە مزگەۋتىك بووم لەم شارە^(۶۷)، كاتى خۆى،
لە پەيمانگاى ئىسلامى بووم، مامۇستايەك وتارى دەدا بو
خەلكەكە، گوتى: خەلكىنە! - خەلكەكەش ۋەنەبى زۆر

(۶۶) چەند مەلۇپەك لە خەرمانى تەمەنم: ۱۹۶۱ز - ۱۹۹۱ز.

(۶۷) مەبەست شارى سلىمانىي يە، چونكە ئەو وتارانە لەۋى لە ھۆلىك دا
پىشكەش كراۋان.

به‌دين و ته‌قوا بووبن - ئي‌وه خه‌ريكه خو‌تان به‌ه‌وتين!
به‌لام نه‌و دينداري و مسو‌لمانه‌تي و چوونه به‌هه‌شته،
هي‌نده زه‌حمه‌ت نيه، بي‌قه‌زابن، شته‌كه هي‌نده قورس
نيه و زور ئاسانه وه‌ك ئاو خوارده‌وه وايه! منيش تازه
ده‌گه‌يشتم، مام‌وستام برده نه‌ولاوه، گوتم: جه‌نابي
مام‌وستا؟ نه‌و وتاره‌ي تو بو‌قه‌ومي‌كه، سووتابن به
شه‌ونوي‌زو رو‌زوو عي‌بادتو، هه‌موو په‌راس‌وو‌يان
وده‌ركه‌وتبن، نه‌و خه‌ل‌كه‌هي نه‌وه نين، ئاوا بو‌يان شل
بكه‌يه‌وه، كه پي‌يان وابي‌ كه زوري‌ش به‌ زيادي‌يه‌وه
دينداريان كردوه! به‌لام كه‌مو كوريبان زورن!

گوته: به‌لئ راست ده‌كه‌ي، ره‌نگه تو‌زي تيم په‌راندبي!

بي‌گومان سنووري ميانجی گرتن (التوسط) زور چا‌كه، له
هه‌موو شتي‌كدا.

٢٠- قسەى باش و كردهوى خراپ، يان روالهت جوانى

نيوهړوك ويران:

ئەميش نه خوښييهكى زور كوشندهيه، كه تووشى به شيك
له بانگه وازكاران بووه، خواى به خشر په نامان بدات، كه
خومان گيرودهى نه و گوناوه زله:

(قسەى بى كردهوه) بكهين، خواى دادگەر فەرموويهتى:

﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾

الصف.

٢١- زۆر دهنگ هه‌ڵێنان و هات و هاوار كردن و، خو

تووهر كردن و، خو ترش و تال كردن له كاتى وتاردان و

قسه كردن دا، به تايبهت له وتارى جومعه دا:

ئه‌ميش نه‌خۆشيه‌كى ديه‌ى ژماره‌يه‌ك له وتار بپژو

بانگه‌وازكارانه كه هه‌تا تينيان تىدايه دهنگ هه‌ڵده‌برن و،

هاوار ده‌كهن و، به زۆريش وايه له قسه و وتار ره‌كانيان دا:

لاى سه‌ختگيرى و هه‌ره‌شه و ترساندن و باسى سزاو

جه‌زربه‌ى خوا له دنيا و دواړوژدا ده‌گرن!

به‌لام خواى كار به‌جئ ئاوا پىنمايى به‌كاره‌ينانى دهنگ و

سه‌دا ده‌كات:

﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ

لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ (١٩) لقمان.

واته: له دهنګت بګروهه (زۆر دهنګ هه لمه پره) چونکه
ناخوشتريه دهنګ دهنګی کهرانه (به هوی زۆر
به هیزییه وه).

ههروهه له باره ی خوښیه وه فهرموویه تی:

﴿نَحْنُ عِبَادُ اللَّهِ أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ٤٩ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ

الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾ الحجر.

واته: هه وال بده به بهنده کانم که: به دنیای هه ر من
لیبوردی میهره بانم، ههروهه ته نیا سزای منیش
سزایه کی به ئیشه.

تەۋەرى دەيەم و كۆتايى

چۈن دەتۈانين بانگەۋازىكى راست و رەسەن بۇ ئىسلام بىكەين؟

دىارە لە دۋاي ئەو نۆ (۹) تەۋەرى كە رابردن، ۋەلامى
ئەو پرسىيارە ئاسان بوۋە، بەلام بۇ زياتر بەرچاۋ پروونىي،
ئىمە لە دۋازدە (۱۲) بىرگەدا، ھەندىك تىشك دەخەينە
سەر ئەۋەى: چۈن دەتۈانين بانگەۋازىكى راست و رەسەن
بۇ ئىسلام بىكەين؟

(۱) - شارمزايبەكى قوۋل و فراوان لە ئىسلامى بەرجەستە لە
قورئان و، لە رېبازى پېغەمبەرى كۆتايى (موحەممەد)دا
p، خـوا دەفـەر مـوئ: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا
عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب، واتە: ھەر كەسى فەرمانبەرىي
خـوا و پېغەمبەرەكەى بىكات، سەر كەۋتنيكى مەزن،
سەر كەۋتود، بە مراد و گەشتوود، بە ئامانچ گەشتود.

چۆن بە قسەى خوا دەكەين؟ بە ھۆى پابەندى يە
قورئانەود، چۆن بە قسەى پېغەمبەر ρ دەكەين؟ بە ھۆى
گرتنى پېياز و سوننەتەكەيەود.

(۲)- ئاشنايەكى باش بە واقىعى فيكرى و سياسىي و
كۆمەلەيەتىي كۆمەلگا، ھەروەھا ھەل و مەرجى سياسىي
ناوچەي و جىھانىي، پېشترىش ئەم ئايەتەمان چەند
جاريك ھيئا: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ
أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعْنِي وَسَبِّحَنَ اللَّهَ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۰۸)

يوسف.

زۇرجار تېبىنىي كراود، كەسى قسەيەكى ھەق و راستى
كردود، بەلام بە كەلكى كاتو شوينەكە نەھاتود، قسەكە
ھەق بوودو، چاك بوود، بەلام بە كەلكى ئەوئ نەھاتود،
جارى ديكەش باسم كردود: كاتى خوى (لە سالى ۱۹۸۳ز دا)
جاريك لە ئۆردووكاى زۆرە مليى بە سى ستين چوومە

مزگه وتيک، مامۆستايهک وتاری دهدا، ئەو هه دیسهی بۆ
خه لک دهخویندهوه، که خولاسهی مانایه کهی ئەوهیه
کابرایهک نه وه دو نو (۹۹) کهسی کوشتوه، چۆته لای
عابیدیک، گوتویهتی: دهمهوی تۆبه بکه، به لام نه وه دونۆ
قه تلم کردوه! عابیده که گوتویهتی: برۆ خوا لیت خوش
نابی، ئەویشی کوشتوه، کردوویهتی به سه د (۱۰۰)، دوایی
چوو به بۆ لای زانیهک، زانیه که دلی خوش کردوه و پینمای
کردوه، گوتویهتی: په حمه تی خوا زۆر له گوناھی تۆ
گه وره تره، به لام بجۆ بۆ فلان شوین، لهوی خوا په رستی
بکه، دوایی له نیوهی رییه فریشته گیانی دهکیشن،
فریشتهی دۆزهخ و بهههشت لییان دهی به مشتومر،
سه رهنجام رییه که دهیون، دهبین له و شوینه نزیکتره، که
بۆی دهچی و، دهیبه نه بهههشت^(۶۸).

(۶۸) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِنْسَانًا ثُمَّ خَرَجَ يَسْأَلُ فَأَتَى رَاهِبًا، فَسَأَلَهُ فَقَالَ لَهُ: هَلْ مِنْ تَوْبَةٍ قَالَ: لَا فَقَتَلَهُ فَجَعَلَ يَسْأَلُ
۲۵۳

منیش له دلی خوځدا گوتم: ئیستا چه کداری وای پږییم
ههیه، هه پازده، بیست (۱۵-۲۰) کاروانچی کوشتون،
دهلی: به خوا جاری زوری ماوه بو نه وه دو نو (۹۹)،
هه روه ها ئه وه ی سی چل (۲۰-۴۰) کوشتون یان پروت
کردو و ته وه، دهلی: زورم ماوه بو سه د (۱۰۰) کهس دوایی به
، دوایی به ماموستایه کهم گوت: ماموستا! که ی ئه و
حه دیسه هی ئیره یه.

گوتی: چۆن؟

گوتم: ئه و حه دیسه ی پیغه مبه ر p، دهرمان و، چاره سه ره،
ئه وه خوړاک (غذاء) نیه، به که لکی هه موو خه لک بی،
ئه وه دهرمانه، بیگومان ئه وه ی پیغه مبه ر p فهرموویه تی،
هه مووی به که لکی هه موو شوینیکی نایه، هه مووی بو

فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: اَنْتَ قَرِيْبَةٌ كَذَا وَكَذَا فَادْرِكْهُ الْمَوْتُ فَنَاءَ بِصَدْرِهِ نَحْوَهَا
فَاُخْتَصِمَتْ فِيْهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ فَاَوْحَى اللّٰهُ اِلَى هَذِهِ: اَنْ
تَقْرَبِيْ وَاَوْحَى اللّٰهُ اِلَى هَذِهِ: اَنْ تَبَاعَدِيْ وَقَالَ: قِيْسُوْا مَا بَيْنَهُمَا فَوُجِدَ اِلَى
هَذِهِ اَقْرَبَ بِشَيْءٍ، فَعُفِّرَ لَهُ { اُخْرِجَهُ الْبُخَارِيُّ فِي: ٦٠ كتاب الانبياء:
٥٤.

هه موو خه لکی نه فه رمووه، بو وینه: یه کی هاتوه بو
خزمه تی، گوتوویه تی: (أَوْصِنِي) ئامۆژگاریم بکه؟
فه رموویه تی: (لَا تَغْضَبْ) ^(۶۹)، تووره مه به، سی جارن،
بوی دووباره کردۆته وه، ئنجا ئایا ده گونجی، هه ر که سی
بی بو لات، بلی: ئامۆژگاریم بکه! بلی: تووره مه به؟
هی وا هه یه له وانه یه، وا پیویست بکات بلی: تووره به به،
چونکه له و که سانه یه که زولمیشی لیبکه ن، میشی له ئاو
ناکات.

هه روه ها یه کی هاتوه بو خزمه تی گوتوویه تی:
(أَوْصِنِي)، ئه ویش فه رموویه تی: له هه ر پاریز له خوا

۶۹ {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ!
أَوْصِنِي، فَقَالَ: لَا تَغْضَبْ، فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ} أَخْرَجَهُ
الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۶۱۱۶.

بكه و له دواى ئه نجامدانى هه ر خراپه يهك، چاكه يهك

بكه، وه به رهوشتى جوان مامه ئه له گه ل خه لك بكه^(٧٠).

يان يهكئ هاتوه بو خزمه تى، گوتوو يه تى: براهه كه م سكى

ده چى، فه رموو يه تى: ههنگوينى بدهيه (اسْقِه عَسَلًا)^(٧١)،

ئنجانا يا هه ر كه س، سكه ئيشه ي بوو، ده لئى: ههنگوينى

بدهنى؟! ئه گه ر ريخول له كویره ي بى، هه رچه نده

ههنگوينى بدهيه، پى خراپه ر ده بى و، پى چاك نابى.

كه واته: گرنگه كاتو شوينه كه ديارى بكري، گرنگه ئيمه

بزانين: چ قسه يهك، له چ شوينى كدا ده كه ين؟ (لِكُلِّ مَقَامٍ

(٧٠) {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْصِنِي قَالَ اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتِمِ السُّنَّةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ٢١٤٤١، تعليق شعيب الأرنؤوط: حسن لغيره.

(٧١) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا، ثُمَّ أَتَى الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ، فَقَالَ: فَعَلْتُ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ، اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ، فَبَرَأَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ٥٣٨٦.

مَقَال)، ئه وهش كاتيك دهبي، وپراي ئيسلام، شارهزايي

واقيعه كه شمان بين.

(۳) - ئيمان و تهقوا و تهزكيه ي نهفس و زيكري خوا

پارانه ودي به كول:

خووا دهفه رموي: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ وَاَشْكُرُوا لِي وَلَا

تَكْفُرُونِ﴾ ﴿البقرة، ۱۵۲﴾ زور تهئكيد له وه دهكه مه وه، چونكه

پيم وايه، نه گهر چ بر^(۷۲) بو خوا ساغ بين، به دئنيايي

خوا رينماييمان دهكات، چونكه هه موو دهمي نه و نايهت و

حه ديسانهت هه موويان له بهر چاو نين، به لام دله كهت

هه موو دهمي له گهل خوته، پيشينانمان دهلن: (عه قل له

دايك و باب چاكتره)، دايك و باب هه موو دم له گهل نين،

به لام عه قل كهت هه موو دم له گهل خوته، ئنجا دل نه گهر

ئيماني چاكي تيدابوو، تهقواي تيدابوو، بوته دهبيته

(۷۲) چ بر: ههر ئه نندازميهك، كه ميان زور.

قىبىلەنوما، رېت پېشان دەدا، ھەموو دەمى، ئايەت و
ھەدىسەكانت لەبەر نىن، ھەموو دەم كىيەكانت لەلا نىن،
تەماشايان بگەى، بەلام دلكەت ھەموو دەمى لەگەل
خۆتە، بۆيە ئەگەر كارى باش لەسەر بگرى، ئەو دلكە بۆت
دەبىيە قىبىلەنوما، ھەق و ناھەق، راست و چەوت، ھەلال و
ھەرامت، زۆر جار بۆ ديارى دەكات.

٤- پشت بە خوا بەستن و، ئىرادە و عەزىمەتتىكى مەحكەم و
نەلەخشاو:

خو تبارك وتعالى فەرموويەتى: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ

حَسْبُهُ ۚ﴾ الطلاق، واتە: ھەر گەس پشت بە خوا

بەستى، خوا بەسىيەتى. بەئى بەبى پشت بە خوا

بەستن و، بەبى ئىرادە و عەزىمەتتىكى مەحكەم، لە

بەرانبەر ترسو تەماع و ھەرەشە و گۆرەشە و فشاردا،

ئىنسان ناتوانى خۆ رابگرى، ئنجا ئەودى خەلك لىي

دهترسی به گشتی دوو (۲) شته: ۱- مردن، ۲- بژیو، خواى
تاك و پاكيش ههردووکیانی به دهست خۆیهوه گرتوون:

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِنَبَأًا

مُؤَجَّلًا﴾ (۱۴۵) آل عمران، واته: هیچکس به بى مؤلتهى خوا

بوى نیه بمرى، به پى نووسینی کات بو دانراو. ﴿وَمَا

مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (۶) هود، واته: هیچ

پیرویهك لهسهر زهوى نیه مهگهر بژیوى لهسهر خوايه.

مروف نهگهر بهراستی ئیمانی ههبی، رزق و نهجهل،

ههردووکیان خواى پهروهردگار بو هیچ کەسى بهجی

نههیشتون، به دهست خۆیهوه گرتوون، ههه نهو دوو

شتهشن که خهک دهرسیین، نجا به خوا نه ترسنوکی

تهمهنى کەس درێژ دهکات، نه ئازایهتی کورتی دهکاتهوه،

ئازاو ترسنوک، ههموویان وهک یهک دهمرن، نهفهرم

بینیوه له شهپیدا، لهبهر نهوهی ههلاتوه، فیشهک به

پشتی که وتود، نه گهر سه نگه ری به جی نه هیشتبایه،
رهنگه سه لامهت بووایه!

(۵) - قورئان کردنه پیوهر و تهرازووی گرنگییدان به
مهسه له کان، بو پارپیزران له زیده پرویی و کورتهینان:

خو عزوجل ده فهرموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

وَالْمِيزَانَ﴾ الشوری، واته: ئهو خوایه ی که ئهم

کتیبه ی دابه زاندوه به هه قو، تهرازووشی دابه زاندوه،

یا خود به هه قو به تهرازووش دایبه زاندوه، (المیزان)

ده گونجی به ژیر (کسرة) بخوینریته وه، یانی: خوا

قورئانی به هه قو به تهرازوو دابه زاندوه.

نه گهر به سه ر (فتحة) یش بی، یانی: قورئانی دابه زاندوه

به هه قو، وه تهرازووشی له گهل دابه زاندوه، که

تهرازوو ده کهش ههر له نیو خویدایه.

به‌پِزان! ئەم قورئانه گرنگى به چ شتیکدات، به قەدەر
ئەوهندەى قورئان گرنگى پيداوه، ئەوهندە گرنگه، بو
نمونه: خواى کارزان له يەك ئايەتدا باسى تەيەممومى
کردوه، دەزانم له دوواندا باسى کردوه^(٧٢)، بەلام له
يەکیکیاندا، به شیۆدى تايبەت، که ئايەتى ژماره شەش
(٦)ه له سوورەتى (المائدة)، هەروەها له يەك ئايەتدا خوا
باسى غوسل و دەستنویژی کردوه، بەلام ئیمە فیهى
(طهارة) و دەستنویژ و غوسل و تەيەممومان ئەوهندە
قەبەیه! که چى فیهى سیاسەتى شەرعیمان ئەو هەموو
ئايەتە هەن و، ئەو هەموو فەرمايشتانه هەن، چەند کەم و
بچووکه! دەبى جار جار پەخنە له میژووی خوشمان
بگرین.

(٧٣) واتە: له ئايەتى (٤٣)ى (النساء) و له ئايەتى (٦) (المائدة)دا.

ئىمە ئەگەر بە ئەندازەى ئەو ھە كە كىيى خوا گرنگى بە
شەكان دەدا، گرنگىيان پىدەين، زۆر، زۆر، كەم، كەم^(۷۴)،
گىرۆدەى ھەندىك جۆرە ھەلە نابىن و تووشى زىدەرۆيى و
كەم تەرخەمى نابىن، پىغەمبەریش ρ بە تەئكىد،
رېيازو سوننەتەكەى ھەر بە پىي قورئانە.

٦- خو بزارکردن لە سىفەتە نزمەكان و، خو رازاندنەو
بە خەسلەتە پەسندەكان، (التخلية من الرذائل، والتحلية
بالفضائل):

خو سبجانه وتعالى دەر موئ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾

﴿١٤﴾ الأعلى، واتە: بە دۇنيایى ھەر گەس خۆى پاك و

چاك بىكات سەرفرازە. وشەى (زكى) ش سى مانای ھەن:

(طَهَّرَ)، (صَلَحَ)، (نَمَّا) واتە: پاكبۆو، چاك بوو، گەشەى

٧٤) واتە: ئەو كىيى خوا زۆرى گرنگى پىداو، ئىمەش زۆر گرنگى
پىدەدەين و، ئەو كەمىشى گرنگى پىداو، كەمى گرنگى پىدەين.

کرد^(۷۵)، کهواته: (قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى) یانی: سەرفراز کەسیکە

کە خۆی: پاک کردووە، چاک کردووە، گەشە پێداوە.

(۷) - دڵسۆزی و پەرۆش و خۆشه‌ویستی و بە تەنگە و دەبوون

بوو خەڵک، بە گشتی: فەرماشتیکی پێغەمبەر ﷺ دینم،

بوو ئەوەی بزانی: پێغەمبەر ﷺ چەندە بە تەنگ

خەڵکە وە بوو، خەڵک بە گشتی، بە کافرو مسوڵمانە وە،

پێغەمبەر ﷺ، دەفەر موی: {إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ النَّاسِ،

كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ، جَعَلَ

الْفَرَّاشُ وَهَذِهِ الدَّوَابُّ الَّتِي تَقَعُ فِي النَّارِ، يَقَعْنَ فِيهَا،

فَجَعَلَ يَنْزِعُهُنَّ وَيَعْلِبُنَّهُ، فَيَفْتَحِمْنَ فِيهَا فَأَنَا آخِذٌ

بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ، وَهُمْ يَفْتَحِمُونَ فِيهَا} (۷۶).

واته: وینە ی من و وینە ی خەڵک (خەڵک بە گشتی)، وە ک

پیاویک واین، ئاگریکی کردۆتە وە، کاتی ک ئاگرە کە

(۷۵) بروانه: المعجم الوسيط، ص ۳۹۶.

(۷۶) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۴۸۳، وَمُسْلِمٌ: ۲۲۸۴، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

مەشخەلى داو، دەۋرۈبەرى خۇي رۇشن كىردەۋە، پەپۈولە و
مىش و مەگەز دەكەۋتەنە نىۋى، ئەۋىش دەرى دەگردن، (بۇ
ئەۋەدى بەۋ ئاگرە نەپروۋكىن و نەسوۋتىن)، ئەۋانىش ھەر
خۇيانىان تى دەھاۋىشت، ئەۋىش دەۋىست دەريان بىكات،
مىش پىشتىنتان دەگرمو، راتاندەكىشم، كە خۇتان لە ئاگر
نەھاۋىن، كەچى ھەر خۇيانى تىدەھاۋىن.

كە بىگومان مەبەستى كافرەكان بوۋە، مەبەستى لەو
خەلكە بوۋە، كە بانگيان دەكات بۇ لای خوا، كەچى ئەۋان
بە دەنگىەۋە نایەن و، خۇيان بۇ دۇزەخ داۋىن.

ئىجا دەبى ئىمەش ئاۋا بىن، تەماشىا بىكەن پىغەمبەر ρ
چەند نموۋنەيەكى جوان دىنئىتەۋە!!

۸- ھەبوۋنى بەرنامەۋ، دامەزراۋەكان و پىرسو، راۋ،
راۋىژ بە يەكدى كردن، بۇ رېك و پىك كىردنى كارى
بانگەۋاز. پىشترىش باسماۋ كىردو، پىغەمبەرىش ρ

دهفه رموی: {إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ} (۷۳).

واته: خوا چاک نه نجامدانی له سهر هه موو شتیک، پیویست

کردوه، یانی: دمی چاک و پیک دمی نه نجام بدری.

هه رو ده ها فه رموی به تی: {إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ

عَمَلًا أَنْ يُتَّقَنَهُ} (۷۴)، واته: به دلنیا یی خوا هه ز ده کات،

هه رکات یه کیل له نیوه کاریکی کرد، به ورده کاری

بیکات.

۹- عه قل کراو می به پرووی شیوازو ئامپازو میکانیزمه

تازده و هاوچه رخه گاندا:

ده فیک هاتوه زور به ی زانیان به شوینه واریان داناوه:

{الْحِكْمَةُ ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ فَحَيْثُ وَجَدَهَا، فَهُوَ أَحَقُّ

۷۷) أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۷۱۵۴، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: ۱۹۵۵، وَأَبُو دَاوُدَ

بِرَقْم: ۲۸۱۵، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۱۴۰۹.

۷۸) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي "شُعَبِ الْإِيمَانِ" بِرَقْم: ۵۳۱۲، وَأَبُو يَعْلَى

بِرَقْم: ۴۳۸۶، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي "الصَّحِيحَةِ" بِرَقْم: ۱۱۱۳.

بِهَا^(۷۹)، واتە: حېكمەت، (قەسەى باش، زانىيارى باش، شتى

پەسەند) ونبووى مرقۇقى بىرۋادارە، لە ھەر شوئىن

بىدۆزىتەۋە، لە ھەموو كەس پىي شايستەترە.

۱۰- خۆ دوورگرتن لە دەمارگىرىي و خۆ پەسەندىي و

داخراوىي، لە چوارچىۋەى رېكخراۋو گرووپ و مەشرەپو

مەزھەپو ... ەتتەدا.

ھەيە خووى بە مەزھەبىكەۋە گرتەۋە، وا دەزانى دىن

بەس لە وىدايە، ھەيە بە مەشرەبىكەۋە، ھەيە بە

شىخىكەۋە، ھەيە بە جۆرە كىتەبىكەۋە، كاتى خۆى كە

كتىبى: (زانايانى ئىسلام كىن و چۆن؟) م نووسى، ۋەك لە

پىشەكەيەكەيدا، ئامازەم پىكردەۋە (لە چاپى سىيەميدا):

يەكەك ھات بۆ لام، گوتى: مامۇستا! ھەندىك كەس

رەخنەيان لەۋ كىتەبەى تۆ گرتەۋە!

(۷۹) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: ۲۶۸۷، وَإِبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: ۴۱۶۹، حَدِيثٌ

ضَعِيفٌ، وَقَالَ الْأَلْبَانِيُّ: ضَعِيفٌ جَدًّا.

گوتم: ئنجا ئاساييه، به لām ره خنه كه چيه؟

گوته: ره خنه كه ئه وه يه، ده لّين: چۆن پيكه وه باسی ئه بو
حه سه نى ئه شعهرى و، ئه بوو حاميدى غه زالى و ئيبنو
ته يمييه و، ئه لعيز بنو عه بدو سه لام و ئيمام نه وه وي و
.... هتدى كردوه! ئه وانه پيكه وه ناگونجین؟!

گوتم: كي شه كه چيه؟

گوته: كي شه كه ئه وه يه ده لّين: ئه وانه هه ر يه كه ي
جوړيكن!

گوتم: ئاخر كار كه به وه چاك بووه، كه هه ر يه كه ي
جوړيكن، چونكه پيم وايه سه رجه م زانايانى ئيسلام،
ته غير له ئيسلام ده كهن و، به هه موويان نوينه رايه تى
ئوممه تى پيغه مبه ر ﷺ ده كهن، به لām دياره ئه و كه سه به
باري كه رپيه ك دا روشتوه و، وا ده زانى: هه ر ئه و باريكه
رپيه ئيسلامه! نا، ئه وه ته نيا باريكه رپيه كه و، ده بى

بگه پښتوه به بۇ شه قامه پښی شه ريعهت و دهريای قورئان و
سوننهت، به لام جوگه له کانی: مه زهه ب و فهتوا و ئيجتیهاد و
به رهه م و کتبی ئه م و ئه و، هیچی به ته نیا ته عبیر ناکات
له هه م و ئیسلام و، به هه م و یان: ته عبیر ده کهن، له
مسوئمانه تی و دینداریی، کوئی مسوئمانان و تیگه یشتنیان
بۇ وه حیی.

به حه قیقهت زور گرنگه ئیمه له بواری بانگ کردنی
خه لکدا بۇ لای خوا، بانگیان بکهین بۇ دهريای فراوانی
شه ريعهت، به پښان! ره جاتان لیده که م، به ناهه ق خه لک
له قولله ی قاف مه کیشن و، مه یان خه نه سه ر باریکه پښ و
نیو جوگه له ی مه زهه ب و مه شره ب و بیرو را جوړاو
جوړه کانه وه، که سه ره نجام له ویدا گرفتاریان بکهن و
بیان خنکین!

به پښان!

دینی خوا، خه لک سه غلته ناکات، بویه هر کات
سه غلته تی هه بوو، بزانه جوړیک له تینه گه یشتن له
نایینی تیرو ته وای خوا ی پهره دگار هیه، هه لېته
سه غلته تی به و واتایه نا، که ئینسان نارېقی نه کاو،
ماندوو نه بی! به لکو به و واتایه که مروف عاسی بیو،
نه زانی چی بکات! به کی به نامه ی خوا ی کارزانو
میهره بان هه رگیز خه لک عاسی ناکات.

(۱۱)- کار له سه رخو کړنی جیددی له هه موو روویکه وه، که
سهره نجام بابای بانگه وازکار به زمانی حال و کردار، هوکاری
راکیشانی خه لک و، تیگه یانندن و پیگه یانندن بی، سهر مه شقیکی
باش و چاو ساغیکی دلسوړو نه مینداریان بی، وه خوا ی بی
هاوتا له باره ی پیغه مبه رانی پاپه به رزی خو یه وه، فهرموویه تی:

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدٌ﴾ (۷۳) ﴿الأنبياء.

واته: ئەوانەمان کردە پێشەوایانێک، کە بە فەرمانی ئێمە
رێنمایی (خەلک) بکەن و، ئەنجامدانی کردووە چاکەکان و بەرپا
کردنی نوێژ و زەکاتدانمان بوو سروش کردن و، بوو ئێمە بەندە و
پەرسەر (ی زۆر چاک) بوون.

هەلبەتە کاتێکیش بانگەوازکاران کاری جیدیدی هەمەلایەنە
لەسەر خۆیان دەکەن، خۆیان دەکەنە خاوەنی کەسایەتییەکی
بەهێزو پێزی وا کە بە زمانی کردار و حال پێش قسە و وتار،
خەلک بەرە و لای خۆی بەرز و مەزن و ئایین و بەرنامەکەی بانگ
بکەن، وەک زۆر جاری دیکەش گوتوویمانە: زمانی حال و کردار
زۆر جار لە زمانی قسە و گوفتار کاریگەرترە بۆ
بەرچا و ڕوونکردنەوەی خەلک و رێنمایی کردنیان، هەر بۆیەش
گوتراوە: (عَمَل رَجُلٍ فِي أَلْفِ رَجُلٍ، أْبْلَغُ مِنْ قَوْلِ أَلْفِ رَجُلٍ
فِي رَجُلٍ) کاریگەری کردەوی پیاویک لە هەزار پیاو،
کاریگەرترە لە قسە و هەزار پیاو لە پیاویکدا.

۱۲- رېزو تەقدىرو خۇشەويستىي ھەبوون، بۇ ھەموو ئەوانەى لە بوارى گەياندىنى پەيامى خواو فېرکردن و پەرودەکردنى خەلگدا، کاردەگەن و، پراوئزو ھاوکارىي کردن لەگەلئاندا.

ئەو قسانەى بۇتان دەگەم، بە جىددى لىم وەرېگرن: ئەو بە گەلگ نايەت، کۆمەلئ ئىسلامىي لەوئ، ئەو دىگە لەوئ، ئەو دىگە لەوئ، مال مائۆکئىنە بە گەلگ نايەت، دەبئ بىر لەو بەگەينەو: ئەو مالانە ھەموو بەگەينە يەك مال، دەبئ بىر لەو بەگەينەو، بەلای گەمەو پىگەو ھاوکار بىن، ئەگەر نەشگونجئ بانگەوازی ئىسلامىي، بەگەينە يەك دەنگو رەنگو سەنگ، با لايەنى گەم: لە يەك تىگەيشتن و، ئاگا لە يەكدى بوون و، دل بە يەكدى خۇشبوون و، پشتیوانىي يەكدى کردنمان، ھەبئ.

لا	ناوەرۆك
۱	دەستپەيك.....
۱۰	رى خۆشكردن.....
۱۲	تەوهرى يەكەم: پېناسەى بانگەواز.....
۲۶	تەوهرى دووهم: گرنگىي و پېگەو حوكمى بانگەواز.....
۳۳	تەوهرى سىيەم: پلەو پاىەى بانگەوازكاران.....
۳۹	تەوهرى چوارەم: ئامانچ و مەبەستى بانگەواز.....
	تەوهرى پېنجەم: رېبازى بانگەوازو، شىۋازو
۴۹	ئامرازەكانى.....
۵۶	۱- رېبازى بانگەواز:.....
۶۳	۲- شىۋازەكانى بانگەواز:.....
۷۲	۳- ئامرازەكانى بانگەواز:.....
	تەوهرى شەشەم: چەسپاوى رېبازو ئامانچى بانگەوازو،
	داهىنان و تازەگەرى بەردەوام لە شىۋازو
۷۵	ئامرازەكانىدا.....
۹۲	تەوهرى حەوتەم: بنەما گرنگەكانى بانگەواز.....
۹۳	۱- نىازو مەبەستى ساغ (الإخلاص).....
۱۰۱	۲- شارەزايى بە ئايىن و، ئاشنايى بە ژين.....
	۳- ھەبوونى نەخشەو بەرنامە + كارى دامەزراوھىي +
۱۰۶	راوئىركردن:.....
	۴- رەچاو كردنى پلەپلەيىو، دىياري كردنى لە
۱۱۲	پېشترەكان:.....

- ۵- دلخوشکردن و ئاسانکردن (التبشير والتيسير) ۱۲۰
- ۶- ئیقناع کردنی عهقل و جوولاندنی دل ۱۲۸
- ۷- بیر خستنه‌وه‌ی چاکه‌کانی خوا: (التذكير بنعم الله). ۱۳۱
- ۸- هوشدارایی پیدان و ترساندن ۱۳۴
- ۹- جه‌خت کردنه‌وه له‌سه‌ر واقعی ئیستای خه‌لك و، ۱۴۱
- پیویستی خه‌لك له ئیستادا ۱۴۱
- ۱۰- جه‌ستاندنی په‌یام و به‌رنامه‌ی خوا، بوونه‌سه‌ر ۱۴۴
- مه‌شق بو خه‌لك ۱۴۴
- ته‌وه‌ری هه‌شته‌م: ئاكارو ره‌وشته‌په‌س‌نده
- بنه‌ره‌تی‌ه‌کانی بانگه‌وازکاران ۱۵۰
- ۱ و ۲) ئیهمانی مه‌حکهم و دامه‌زراوو، پارێزکاری ۱۵۱
- شایسته‌و ته‌واو: ۱۵۱
- ۳ و ۴) - خوا په‌رسته‌یه‌کی گشتگیر و به‌تام، یادی خوا ۱۵۶
- کردنیکی له ناخه‌وه‌و به‌رده‌وام: ۱۵۶
- ۵ و ۶) - زانیاری قوول و فراوان به‌دین و، به‌رچاو ۱۵۹
- پوونی و شاره‌زایی دهرباره‌ی ژین: ۱۵۹
- ۷ و ۸) - دئسوزیی و به‌ته‌نگه‌وه‌بوون بو هه‌مووان و، ۱۶۰
- هیمنیی و ئارامیی و نه‌له‌خشان: ۱۶۰
- ۹ و ۱۰) - کراوه‌یی و مامه‌له‌ی به‌پێزو سه‌نگین، ۱۶۶
- پوگه‌شی و قسه‌و گه‌فت و لغتی شیرین: ۱۶۶
- ۱۱ و ۱۲) - راستیی و، دل و زمان و کرده‌وه‌یه‌که‌بوون و، ۱۷۳
- دادگه‌ری و ئینصاف له‌گه‌ل دۆست و دوزمن: ۱۷۳

- ۱۳ و ۱۴) - خەئك بانگکردن تەنیا بۆلای خواو، بە
شانازییەو خۆ ئەژمارکردن لە ریزی مسوئماناندا: ۱۷۶
- ۱۵ و ۱۶) - حیکمەت و دانایی لە قسە و رەفتارداو،
کارلیکی ئەرینی لە گەل تیکرای توێژەکانی خەئکدا: .. ۱۸۱
- ۱۷ و ۱۸) - بە دئی پەر بەزەیی و خوشەویستی
ئامۆژگاری کردن و، لە کاتی ناچاریدا: بەو پەری
شیوازی بەرزو پەسند شەرە قسە (جدال) کردن: ۱۹۰
- ۱۹ و ۲۰) - دووربوون لە خۆ بە گەورە زانیی و، خاکی
بوون و لیبوردەیی و نەرم و نیانی: ۱۹۷
- ۲۳ و ۲۴) - بۆ بیرورای خۆ دەمارگیرنەبوون و، بەردەوام
کەم کوری و گوناھی خۆ دیتن و، بە کول لە خوا
پارانهوو، لە خوتخوتە و دنەدانی شەیتان پەنا بە خوا
گرتن: ۲۰۵
- ۲۵) بە پائنەری رازیی کردنی خوا
پەروردگار، خستنه رووی ئیسلام بە زمانی حال و
کردار: ۲۰۸
- تەوهری نۆیەم: چەند هەلەو نەخۆشییەکی بەشیک لە
بانگه‌وازکاران..... ۲۱۲
- ۱) - بێهیزی لە رووی ئیمان و تەقوا و تەزکیە و
رەوشت و ئاکارمەو: ۲۱۳

- (۲) - بیهیزی له رووی عیلمیی و فیکریی و هوشیاریی
سیاسیی و کۆمهڵایهتییهوه:..... ۲۱۴
- (۳) - کهوتنه ژێر کاریگهیری واقعی لار و ناشه‌رعیی، چ
نه‌رێته نه‌فامیه‌کانی کۆمه‌لگا، چ ده‌سته‌لات و سته‌مو
لادان و تاوانه‌کانی:..... ۲۱۶
- (۴) - نادیده گرتنی واقعی ئیستای کۆمه‌لگا، ژیان له
میژوودا:..... ۲۱۷
- (۵) - بیهیزی له به‌رانبه‌ر: ترس و ته‌ماع و ئارمژووو
فیل و پیلانی ناحه‌زاندا:..... ۲۱۹
- (۶) - ده‌مارگیری و داخراوی، له رووی فیکرو
مه‌شره‌ب و مه‌زه‌هب و... هتده‌وه:..... ۲۲۲
- (۷) - به‌کاره‌ینانی وشه‌و ته‌عبیری بی نه‌زاکه‌ت، یان
ره‌فتاری نالایق و ته‌شه‌یر پیکردن:..... ۲۲۴
- (۸) - کات به‌فیرۆدان به‌ قسه‌و باسی پووچ:..... ۲۲۶
- (۹) - به‌کارنه‌هینانی شیواز و ئامرازی نوێ و هاوچه‌رخ:.. ۲۲۶
- (۱۰) - نه‌شاره‌زایی له چاک خویندنه‌وه‌ی قورئان و،
کۆله‌واری له زانسته‌ شه‌رعییه‌کاندا:..... ۲۳۰
- (۱۱) - گرنگیی و بایه‌خیی پێویست نه‌دان به‌ مزگه‌وت و
ده‌رس و ده‌ورو و تارو، قه‌در نه‌زانینی پێشه‌وايه‌تی
(إمامة):..... ۲۳۱

- ۱۲- بى ھەلۋىستىي لە بەرانبەر تەۋژم و كارو پۈۋژەي
ئىسلامىي، پاكىزلىق و چاكىزلىق تىدا كىرنى
۲۳۲ كۆمەلگادا:
- ۱۳- نەشارەزايى لە زانستەكانى رۈۋگارى، بىئاگايى لە
۲۳۳ تەۋژمە فېكرىي و سىياسىيەكان:
- ۱۴- بىلەينىي لە نىۋان تەۋژمى ئىسلامىي و
عەلانىيدا، بىگرە (بۇ ھەندىكىان) لايەنگىرى كىرنى
۲۳۴ تەۋژمى عەلانىي:
- ۱۵- نەبوونى ھاۋكاريى و تەبايى و راۋىژ بە يەكدى
كىرن، چ جاي يەك بەرنامەيى و پىكەۋە كاركىرن و ...
۲۳۹ ھتد:
- ۱۶- گىرۋدەبوون بە نەخۋشىي لاسەنگىيەۋە، گەۋرە
۲۴۱ كىرنى شتى بچووك و بچووكىرنەۋە شتى گەۋرە:
- ۱۷- قسەكىرنى گشتىي بەبى دىارىكىرنى بە ئامانچ
گىراۋان، كاتو شوين، بە جۈرئىك كە كەس نەزانى
۲۴۴ رۈۋى دۋاندن لە كىيە؟:
- ۱۸- بە پىي مىزاج و طەبىع خستەنە رۈۋى ئىسلام، نەك
بە گوڭرەي تەرازوۋى شەرع و پىۋىستىي خەلگ و
۲۴۵ جەماۋەر:

- (۱۹) - دووچاربوونی زیدەرۆیی (إفراط) و کەم
تەرخەمی (تفریط) وەك: زۆر رەشبینیی و ترساندن و
نائومید کردنی خەلک لە لایەکەوه، لە لایەکی
دیكەشەوه: زۆر شلکردنەوهی دینداریی و
دڤیاکردنەوهی خەلک و، بئ باک کردنیان:..... ۲۴۶
- (۲۰) - قسەى باش و گردهوهی خراپ، یان پواڵەت جوانی
نیوهرۆک وێران:..... ۲۴۸
- (۲۱) - زۆر دەنگ هەلێنان و هات و هاوار کردن و، خۆ
توورەکردن و، خۆ ترش و تالکردن لە کاتی وتاردان و
قسەکردن دا، بە تاییبەت لە وتاری جومعهدا:..... ۲۴۹
- تەوهەری دەیهەم و کۆتایی: چۆن دەتوانین بانگەوازیکی
راست و رەسەن بۆ ئیسلام بکەین؟..... ۲۵۱

ناوەندى راھىيان و گەشەپيدان

زنجيرەى ئاگايى

ئەم زنجيرەى، ناوەندى راھىيان و گەشەپيدان بە شىۋەى نامىلكە دەرىدەكات،
گرنگى بە پىگەياندىنى ئەندامان و كادىرانى كۆمەلى ئىسلامى دەدات لە
بەرفراوانکردنى ئاسۋى رۇشنىرى و بىرەودان بە بەرزگەردنەۋەى ئاستى
مەعرىفى و ھۇشيارىيان و پىشخستى چۆنايەتى ئۆرگانەكان لەسەر بىنەماي
گرنگى و پىۋىستى قۇئاغەكە.

۲۰۱۹ ز - ۱۴۴۰ ك

www.alibapir.net